การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) สมุทรสาคร

โดย

นางสาวอุทัยวรรณ สมบูรณ์พูลเพิ่ม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) สมุทรสาคร

โดย
นางสาวอุทัยวรรณ สมบูรณ์พูลเพิ่ม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

A COMPARISON OF READING AND SPEAKING ABILITIES OF MATTHAYOMSUKSA THREE STUDENTS OF WATNANGSAO (THAVORNRATBAMRUNG) SCHOOL, SAMUT SAKHON BY USING CALL LESSONS BASED ON SELECTED CONTENTS IN WAX MUSEUM

By

MISS Uthaiwan SOMBOONPULPERM

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for Master of Education (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2017

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) สมุทรสาคร
โดย	อุทัยวรรณ สมบูรณ์พูลเพิ่ม
สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บำรุง โตรัตน์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

---------- คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

---------- ประธานกรรมการ

(ดร. ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล)

---------- อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บำรุง โตรัตน์)

---------- อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสงี่ยม โตรัตน์)

---------- อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปราณี นิลกรณ์)

---------- ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ดร. กันต์ดนัย วรจิตติพล)

56254327 : การสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
คำสำคัญ : ความสามารถในการอ่าน/ความสามารถในการพูด/เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง

นางสาว อุทัยวรรณ สมบูรณ์พูลเพิ่ม: การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) สมุทรสาคร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บำรุง โตรัตน์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลัง การเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทางอ้อมของนักเรียนก่อนและหลังการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 3) เพื่อศึกษาความสามารถในการพูดทางตรงของนักเรียนหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง

กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนวัดนางสาว(ถาวรราษฎร์บำรุง) สมุทรสาคร จำนวน 30 คนที่ได้จากการเลือกห้องเรียนแบบเจาะจง จากประชากรทั้งหมด 106 คน ใช้วิธีการทดลองโดยให้นักเรียนเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 8 บท ใช้เวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งจำนวน 8 บท 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 4) แบบสอบถามความคิดเห็นต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ t–test แบบจับคู่ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และใช้ค่าเฉลี่ย($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) ในการหาค่าระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งของนักเรียนหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าก่อนการเรียนด้วยบทเรียนช่วยสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทางอ้อมโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งของนักเรียนหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าก่อนการเรียนด้วยบทเรียนช่วยสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทางตรงโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งของนักเรียนหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับดี

4. นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีมากต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

56254327 : Major (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Keyword : READING ABILITY/SPEAKING ABILITY/ WAX MUSEUM ENGLISH LESSONS

MISS UTHAIWAN SOMBOONPULPERM : A COMPARISON OF READING AND SPEAKING ABILITIES OF MATTHAYOMSUKSA THREE STUDENTS OF WATNANGSAO (THAVORNRATBAMRUNG) SCHOOL, SAMUT SAKHON BY USING CALL LESSONS BASED ON SELECTED CONTENTS IN WAX MUSEUM THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR DR. BAMRUNG TORUT

The purposes of this research were: 1) to compare students' English reading ability before and after using the "CALL" lessons; 2) to compare students' English speaking ability (Indirect Speaking Test) before and after using the "CALL" lessons; 3) to study students' English speaking ability (Direct Speaking Test) after using the "CALL" lessons; and 4) to study students' opinions toward the "CALL" lessons.

The sample, selected by a purposive sampling technique, comprises 30 Matthayomsuksa three students of Watnangsao School during the second semester of academic year 2017. The students studied 8 units of "CALL" English reading lessons. The duration of experiment research covered 8 class sessions over a two week period.

The instruments used for gathering data consisted of :1) the "CALL" reading lessons 2)a reading proficiency test, used as a pretest and posttest 3) a speaking proficiency test, used as a pretest and posttest and 4)a questionnaire measuring the students on opinions toward the "CALL" lessons.

A paired- samples t-test was used compare the students' English reading and speaking abilities before and after using the "CALL" exercises. In addition, the mean and standard deviation of items were used to evaluate the students' opinions toward the eight "CALL" lessons

The results of the study were as follows:

1. The students' ability in English reading after using the "CALL" reading lessons was significantly higher than the expected criterion at the 0.01 level.

2. The students' ability in English speaking (indirect speaking test) after using the "CALL" lessons was significantly higher than the expected criterion at the 0.01 level.

3. The students' ability in English speaking (direct speaking test) after using the "CALL" lessons were highly positive.

4. The students' opinions toward the "CALL" lessons were highly positive.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้โดยได้รับความอนุเคราะห์อย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บำรุง โตรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสงี่ยม โตรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราณี นิลกรณ์ และรองศาสตราจารย์ วัฒนา เกาศัลย์ ที่สละเวลาให้คำแนะนำและเสนอแนะแนวทางอันเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขและการดำเนินการวิจัย คำแนะนำอันมีค่าเหล่านี้ไม่เพียงทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ อีกทั้งยังเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้วิจัยในการดำเนินงานวิจัยต่อไปในอนาคต ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูนและอาจารย์ ดร.กันต์ดนัย วรจิตติพล ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นประธานกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ รวมทั้งให้คำแนะนำในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์

กราบขอบพระคุณอาจารย์อังชรินทร์ กุ้งปาน อาจารย์สุนันทา สุภาพจริตกุล และอาจารย์ Wayland Dinwiddie ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนการให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการดำเนินการวิจัย

กราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนวัดนางสาว(ถาวรราษฎร์บำรุง) ที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการทดลองเครื่องมือวิจัย และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองอย่างเต็มที่

ขอขอบคุณเพื่อนๆ รุ่นพี่ รุ่นน้องนักศึกษาปริญญาโทสาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือและกำลังใจในการทำวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่ออุดม–คุณแม่วันทา พูลสวัสดิ์ และครอบครัวสมบูรณ์พูลเพิ่ม ที่ให้ความปรารถนาดี ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนการศึกษา รวมทั้งญาติพี่น้องทุกท่าน และบุคคลอันเป็นที่รักของข้าพเจ้าทุกคนที่คอยให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจ อันเป็นพลังที่สำคัญยิ่งในการผลักดันให้งานวิจัยครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยขอมอบคุณค่าและประโยชน์แห่งงานวิจัยนี้เพื่อกราบบูชาบุพการี บรรพบุรุษ ผู้มีพระคุณ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ตลอดจนครูอาจารย์ทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบันที่ได้ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ข้าพเจ้าตราบเท่าทุกวันนี้และตลอดไป

อุทัยวรรณ สมบูรณ์พูลเพิ่ม

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ..... ง

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ..... จ

กิตติกรรมประกาศ ..... ฉ

สารบัญ ..... ช

บทที่ 1 1

บทนำ 1

ที่มาและความสำคัญของปัญหา 1

วัตถุประสงค์ในการวิจัย 8

ปัญหาในการวิจัย 8

สมมติฐานการวิจัย 9

ขอบเขตของการวิจัย 9

นิยามศัพท์เฉพาะ 10

บทที่ 2 12

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 12

1.การอ่าน 13

1.1 ความหมายของการอ่าน 13

1.2 ความเข้าใจในการอ่าน 14

1.3. ขั้นตอนการสอนอ่าน 15

1.4 กิจกรรมการสอนอ่าน 17

1.5 การวัดและการประเมินผลการอ่านเพื่อการสื่อสาร 20

2.การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 22

2.1 ความหมายของการพูด.....22
2.2 ความสำคัญของการพูด.....23
2.3 กิจกรรมการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร.....24
2.4 การวัดและการประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษ.....25
3.กิจกรรมบทบาทสมมติ.....27
3.1 ความหมายของกิจกรรมบทบาทสมมติ.....27
3.2 องค์ประกอบของกิจกรรมบทบาทสมมติ.....29
3.3 ขั้นตอนของกิจกรรมบทบาทสมมติ.....30
4. การพัฒนาคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา.....32
4.1 ความหมายของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา.....32
4.2 ประเภทของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน.....33
4.3 องค์ประกอบของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน.....35
4.4 ข้อดีและข้อจำกัดของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา.....37
4.5 การออกแบบและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา.....39
4.6 การประเมินบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา.....41
5.คอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับการอ่านภาษาอังกฤษและโปรแกรม GOM PLAYER.....41
6.การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น.....48
6.1ความสำคัญของเนื้อหาท้องถิ่นกับการศึกษา.....48
6.2 การเลือกเนื้อหาท้องถิ่นในการจัดการเรียนการสอน.....49
7.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....51
7.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอ่าน.....51
7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดเพื่อการสื่อสาร.....56
7.3งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เนื้อหาท้องถิ่นกับการสอนภาษาอังกฤษ.....59
บทที่ 3.....63

วิธีดำเนินการวิจัย 63
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 63
2. ตัวแปรที่ศึกษา 64
3. รูปแบบการทดลอง 64
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 64
5. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 65
6. การหาประสิทธิภาพบทเรียนก่อนนำไปทดลองใช้จริง (Pilot Study) 92
7.การดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 97
8. การวิเคราะห์ข้อมูล 99
บทที่ 4 100
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 100
ตอนที่ 1 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง 100
ตอนที่ 2 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทางอ้อมของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง 100
ตอนที่ 3 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทางตรงของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง 100
ตอนที่ 4 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนความคิดเห็นจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง 100
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 100
บทที่ 5 111
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 111

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ 111
การดำเนินการทดลอง..... 112
สรุปผลการวิจัย 113
การอภิปรายผลการทดลอง..... 113
ข้อจำกัดของการวิจัย 119
ข้อเสนอแนะเพื่อการเรียนการสอน..... 119
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป..... 120
รายการอ้างอิง 121
ภาคผนวก 126
ภาคผนวก ก..... 127
แบบสอบถามในหัวข้อพิพิธภัณฑ์หุ่นชี้ผึ้งที่นักเรียนสนใจมากที่สุด..... 127
ภาคผนวก ข..... 129
แบบสอบถามความยากง่ายของเนื้อหาทางภาษา 129
ภาคผนวก ค..... 132
แบบสอบถามความสอดคล้องของโครงสร้างเนื้อหาและแบบฝึกหัดของบทอ่าน..... 132
ภาคผนวก ง 136
ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)ของแบบฝึกทักษะทางการอ่าน 136
ภาคผนวก จ..... 139
ค่าแสดงค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบทางการอ่าน 139
ภาคผนวก ฉ..... 141
ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบทางการพูด..... 141
ตารางที่ 10 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน..... 142
ภาคผนวก ช..... 144

ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูด..... 144
ภาคผนวก ซ..... 146
ตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ..... 146
ภาคผนวก ฌ..... 148
แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน..... 148
ภาคผนวก ญ..... 159
แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน..... 159
(Indirect Test)..... 159
Direction : Read the text and choose the best answer. (1–20) Indirect–test..... 160
ภาคผนวก ฏ..... 164
แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน..... 164
ภาคผนวก ฏ..... 167
แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเที่ยงตรงของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน..... 167
ภาคผนวก ฑ..... 172
ตัวอย่างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน..... 172
หน้าหลัก..... 173
ภาคผนวก ฒ..... 175
สิ่งพิมพ์ออก (Printout) เปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ย $\overline{X}$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนผลต่างเฉลี่ย ($\overline{D}$) และค่าทดสอบ t ของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน..... 175
ภาคผนวก ณ..... 177

สิ่งพิมพ์ออก (Printout) เปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ย $\overline{X}$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนผลต่างเฉลี่ย ($\overline{D}$) และค่าทดสอบ t ของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน..... 177

ภาคผนวก ด..... 179

คู่มือการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง..... 179

ภาคผนวก ต..... 183

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัยและขออนุญาตทดลองเครื่องมือในการวิจัย 183

ประวัติผู้เขียน..... 188

มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งดังที่ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551)ได้กล่าวถึงความสำคัญไว้ว่า ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาแสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน และการสอนภาษาอังกฤษโดยเน้นเนื้อหาสาระที่นักเรียนมีภูมิหลังความรู้ จะช่วยให้การรับรู้ทางภาษามีประสิทธิภาพมากขึ้น (Steffensen 1988) ได้เสนอว่า การเลือกเนื้อเรื่องที่ใช้ในการเรียนการสอนควรเป็นเรื่องเกี่ยวข้องสอดคล้องกับความรู้และประสบการณ์ทางวัฒนธรรมของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาได้โดยการเชื่อมโยงประสบการณ์ที่ตนมีอยู่เดิมกับภาษาต่างประเทศที่ใช้สื่อความ

แนวทางในการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน ครูผู้สอนควรปรับปรุงหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับสภาพสังคมและชุมชน เพื่อที่ผู้เรียนจะได้สามารถนำภาษาไปใช้ได้จริงอันจะนำไปสู่การตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษและในขณะเดียวกันก็มีความรักและภูมิใจในท้องถิ่นของตน แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 ที่กำหนดให้มีการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาสู่ท้องถิ่น และยังกำหนดไว้ชัดเจนในมาตรา 27 วรรค 2 ว่าให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานจัดทำหลักสูตรที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชนสังคมในท้องถิ่นตลอดจนเรียนรู้เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จักท้องถิ่นของตนมากขึ้น(ปิณฑวณิช. 2543) ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงจำเป็นที่จะต้องจัดเนื้อหาบทเรียนและกิจกรรมทางการเรียนให้สอดคล้องกับเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ วัฒนธรรมพื้นบ้าน ธรรมชาติ ตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ผู้เรียนได้เรียน เพื่อให้รู้สึกว่าเป็นการเรียนอย่างมีความหมาย ซึ่งจะเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและเป็นแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังเป็นการปลูกฝังความตระหนักในคุณค่าของท้องถิ่นและเป็นแนวทางในการถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลก ในแนวคิดนี้ ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema theory) มีความเชื่อว่า ความรู้ของคนเราจะได้รับการรวบรวมเป็นหน่วยๆ เรียกว่า โครงสร้างความรู้ (Schemata) ซึ่งเป็นหน่วยความรู้ที่

ได้รับการเรียบเรียงขึ้นจากความรู้ที่เรามีเกี่ยวกับผู้คน สิ่งของ สถานที่ เหตุการณ์ กระบวนการ มโนมติ และสิ่งต่างๆ ที่เป็นพื้นฐานให้เกิดการเรียนรู้ (Rumelhart 1985)ซึ่ง (Piaget 1970) เสนอว่าความเติบโตทางสติปัญญาเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนจัดจำแนกจำพวกทางด้านความคิด หรือโครงสร้างความรู้ ซึ่งประกอบไปด้วยมโนมติเกี่ยวกับสิ่งของและเหตุการณ์ที่มีคุณลักษณะทั่วไปหรือคุณลักษณะเฉพาะบางประการร่วมกัน เมื่อคนเรามีประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งใหม่หรือสิ่งที่เราไม่คุ้นเคย จะเกิดการเปรียบเทียบกับสิ่งที่ได้จัดจำพวกไว้แล้ว ถ้ามีลักษณะผสมกลมกลืนกัน ก็จะเพิ่มความรู้ใหม่เข้ากับโครงสร้างที่มีอยู่เดิม (Assimilation) แต่ถ้าข้อมูลใหม่นั้นไม่อยู่ในลักษณะความรู้ที่มีอยู่แล้ว ก็จะเกิดการปรับความรู้ด้วยการสร้างโครงสร้างความรู้ขึ้นใหม่ หรือเปลี่ยนโครงสร้างความรู้เก่าด้วยความรู้ใหม่ (Accommodation) โดยวิธีการนี้โครงสร้างความรู้ที่จัดตั้งขึ้นจะมีลักษณะซับซ้อนมากขึ้น ส่วน (Graves 1998) ระบุว่า ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ เป็นมโนมติหนึ่งที่สำคัญของจิตวิทยาพุทธิปัญญานิยม โดยที่ทฤษฎีนี้ให้ความสนใจทางด้านความรู้ที่มีอยู่ในสมองของคนเรา และความสำคัญของความรู้เหล่านี้ที่มีต่อการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ โดยเชื่อว่าความรู้จะถูกรวบรวมในโครงสร้างที่จัดไว้อย่างเป็นระเบียบ เรียกว่า โครงสร้างความรู้ (Schemata) และ (Rumelhart 1980) กล่าวว่า โครงสร้างความรู้เป็นที่รวบรวมความรู้ของคนเราเกี่ยวกับสิ่งของ สถานการณ์ เหตุการณ์ ลำดับขั้นของเหตุการณ์ การกระทำ ลำดับขั้นของการกระทำ โดยที่เรามีโครงสร้างความรู้เกี่ยวกับสิ่งของ เช่น บ้าน เกี่ยวกับสถานการณ์ เช่น การอยู่ในชั้นเรียน เกี่ยวกับเหตุการณ์ เช่น การไปดูการแข่งขันฟุตบอล และเกี่ยวกับลำดับขั้นของเหตุการณ์ เช่น ตื่นนอน รับประทานอาหาร อาบน้ำ และไปทำงาน เราตีความประสบการณ์ไม่ว่าจะโดยตรงจากการเผชิญกับสิ่งต่างๆหรือโดยอ้อมจากการอ่าน โดยการเปรียบเทียบ หรือการจับคู่ประสบการณ์นั้นๆเข้ากับโครงสร้างความรู้ ถ้าหากผู้อ่านมีเครือข่ายโครงสร้างความรู้ที่รวบรวมไว้อย่างหลากหลาย ก็จะมีความพร้อมสูงในการเลือกดึงมาใช้ ถ้าหากเรามีความรู้เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งยิ่งมากก็จะง่ายขึ้นในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องนั้นๆและก็จะยิ่งเรียนรู้ได้มากขึ้น โครงสร้างความรู้จะช่วยอันดับแรกก็คือช่วยให้สิ่งที่อ่านมีความหมาย สามารถเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ใหม่กับความรู้เดิม พิจารณาความสำคัญของความสัมพันธ์ของข้อมูลในบทอ่าน การสรุปโดยนัย และการจดจำ (Anderson 1984) โครงสร้างความรู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับการอ่านมี 3 ชนิด ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆบนโลก ความรู้เกี่ยวกับลักษณะการเรียบเรียงบทอ่าน และความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา (Adams 1982)

กล่าวโดยสรุป ทฤษฎีโครงสร้างความรู้เชื่อว่า การอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับบทอ่าน โดยอาศัยความรู้เดิมเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในการอ่านบทอ่าน

เมื่อศึกษาความสามารถด้านการอ่านโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่นในการเรียนการสอน อาทิ งานวิจัยของ บุญล้อม (เนื่องฤทธิ์. 2547) ที่ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองมะค่า (ทองศรีสงเคราะห์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 4 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้และแบบประเมินทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับท้องถิ่นของนักเรียนเกิดผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธียาน์พร (ขาวสะอาด. 2549)) ที่ได้ทำการวิจัยการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหินช้าง อำเภอเมือง จังหวัดระนอง ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวนี (ลิขิตพงษ์สิทธิ์. 2549) ที่ได้ทำการวิจัยการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น โดยใช้เอกสารจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปากท่อพิทยาคม อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี ซึ่งผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น โดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่นสูงขึ้นและทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ

ในปัจจุบันการใช้สื่อเอกสารที่เนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจึงเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องที่อ่าน เนื่องจากผู้อ่านทราบจุดมุ่งหมายของเรื่องที่อ่านและวิธีการในการค้นหาความหมายจากสิ่งที่อ่าน จึงทำให้ในขณะอ่านผู้เรียนเกิดการกระตุ้นในการใช้ความรู้เดิมด้วยการตีความคาดคะเน และตั้งคำถามตัวเองตลอดเวลา เพื่อให้นำไปสู่ความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ จันทรา ตันติพงศนุรักษ์ (2541: 45–47 อ้างถึงใน สุนทรี ศุทธิวรรณรักษ์ 2548 : 3–4) แสดงความเห็นว่า จากประสบการณ์ทางด้านการสอน และจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนในห้องเรียน แสดงให้เห็นชัดเจนว่าการเรียนภาษาต่างประเทศจะให้ได้ผลมากที่สุด ถ้าครูให้นักเรียนฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง นอกจากนั้นยังเน้นหลักสำคัญที่ว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาได้ดี ถ้ามีโอกาสฝึกใช้ในสถานการณ์ที่เหมือนจริง และผู้เรียนจะใช้ภาษามากขึ้นถ้ามีความสนใจเนื้อหาที่เรียน ดังนั้นผู้สอนจึงต้องนำเนื้อหาในลักษณะที่เป็นภาษาจริง (Authentic Material)

ปัญหาสำคัญที่ทำให้การพูดเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในระดับต่างๆไม่เป็นที่น่าพอใจ อาจเป็นเพราะกระบวนการเรียนการสอนในชั้นเรียนยังไม่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารเท่าที่ควร ครูส่วนใหญ่มักจะเน้นการสอนไวยากรณ์ รูปแบบของภาษา (ศิริพร ฉันทานนท์ 2538 :104) Littlewood (1995 : x–xi) กล่าวว่า “การที่จะสอนให้ผู้เรียนได้รู้แต่วิธีการใช้โครงสร้างไวยากรณ์เท่านั้นยังไม่พอ ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนากลวิธีเพื่อใช้โครงสร้างไวยากรณ์ให้สัมพันธ์กับหน้าที่ทางภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์ประจำวันได้ซึ่งสอดคล้องกับอัฉราวรรณ (ศิริรัตน์. 2549)เห็นว่าทักษะการพูดมีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าทักษะอื่นๆ ทักษะการพูดเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างมากสำหรับนักเรียนได้ฝึกหัดการพูดให้เกิดความชำนาญและเป็นการพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ เพราะการทำกิจกรรมต่างๆ ทำให้นักเรียนเกิดทักษะและความชำนาญในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ(Bygate 1991) อ้างถึงใน รัตนา วงศ์ยะรา 2548 : 47) ได้ให้แง่คิดเกี่ยวกับการสอนพูดเพื่อการสื่อสารไว้ 2 ประการคือ 1) สอนทักษะที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจได้แก่ การสอนทักษะต่างๆที่เกี่ยวกับความเข้าใจ เช่นการจำการพูดเสียงที่ถูกต้องเหมือนกับเจ้าของภาษา การผันกริยาที่เหมาะกับกาลเวลา (Tense) และการพูดประโยคให้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาและไวยากรณ์ เพื่อสื่อความหมายที่ผู้พูดต้องการ 2) เพิ่มทักษะการปฏิสัมพันธ์ คือ การสอนโดยใช้สถานการณ์ที่คล้ายเหตุการณ์ในชีวิตจริง ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพูดแสดงความรู้สึกของตนเองว่า ในสถานการณ์ที่เผชิญอยู่นั้นควรพูดอะไร พูดอย่างไรจึงจะตรงจุดประสงค์ที่ตนเองต้องการจะสื่อสาร และในสถานการณ์ของการใช้ภาษา (อ้างถึงใน สุมิตรา (อังวัฒนกุล. 2535) ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับการสื่อสารในชีวิตจริงมากขึ้น กิจกรรมประเภทนี้จะกำหนดบทบาทของนักเรียนในการทำกิจกรรม นอกจากนี้ นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้เป็นที่เข้าใจ ยังต้องเลือกกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ (สภานนท์. 2548)ที่กล่าวว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจึงควรจัดการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 ว่าด้วยเรื่อง แนวการจัดการศึกษา ในมาตรา 22 กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ จะเห็นว่าการเรียนการสอนตาม พ.ร.บ. 2542 นั้น มุ่งเน้นที่การพัฒนาความสามารถของผู้เรียนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งในการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญนั้นต้องอาศัยสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเข้ามาช่วยสอนจะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้โดยง่ายและรัฐบาลเองก็

ได้เห็นความสำคัญของสื่อการเรียนการสอน ดังจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ข้อความในหมวด 9 ได้กล่าวถึงการใช้สื่อการเรียนการสอนโดยให้รัฐต้องจัดสรร และสนับสนุนบุคลากรให้มีการผลิตและพัฒนาแบบเรียน ตำรา หนังสือทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อื่นๆ วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่นๆ โดยเร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต จัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิตและให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิต สามารถพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทั้งนี้เปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม พร้อมทั้งให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมมีคุณภาพและประสิทธิภาพ สนองตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (2542:13)

หากจะกล่าวถึงสื่อคอมพิวเตอร์ที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนนั้นมีมากมายและหลากหลาย ดังที่ ถนอมพร เลาหจรัสแสง (2541 : 42–43) กล่าวว่า ในโลกปัจจุบันนี้สื่อคอมพิวเตอร์ดูเหมือนว่าจะได้เปรียบสื่ออื่นอยู่มาก เนื่องจากคอมพิวเตอร์เป็นเทคโนโลยีที่ได้มีการพัฒนาไปอย่างต่อเนื่องและรวดเร็วมากจึงมีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการศึกษา โดยเฉพาะบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งเป็นที่ยอมรับของนักศึกษาในปัจจุบันว่า สามารถช่วยในการเรียนการสอนให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิ ดังจะเห็นได้จากการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ช่วยสอนวิชาต่างๆในปัจจุบันมากขึ้น {อารยวิญญู., 2527 #75}: 4 อ้างถึงใน สุ{เวสอุรัย., 2536 #92}: 8) ได้ให้ความหมายของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไว้ว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนในที่นี้หมายถึงการนำเครื่องคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นเครื่องช่วยครูในการเรียนการสอน โปรแกรมสำหรับการเรียนการสอนมักจะบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับที่ครูจะสอน และนักเรียนสามารถเรียนด้วยตนเอง อีกทั้งบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีคุณลักษณะที่ดีหลายประการทั้งต่อผู้เรียนและผู้สอน กล่าวคือ ด้านผู้เรียน ช่วยให้เรียนรู้ได้มากขึ้น จำได้นานขึ้น ช่วยปรับปรุงแก้ไขทัศนคติของผู้เรียนให้เห็นคล้อยตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ เป็นสื่อที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาที่ยุ่งยากและสลับซับซ้อนในเวลาอันสั้น ช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียนทำให้เกิดความสนุกและไม่เบื่อหน่าย (กิดานันท์ (มลิทอง. 2543) 227) ผู้เรียนสามารถประเมินการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องกลัวการลงโทษเมื่อตอบผิด จัดเป็นการเรียนที่ปราศจากแรงกดดัน ลดความกังวลของผู้เรียน นับว่าการเรียนรู้ในทางบวกมากกว่าทางลบ ส่วนในด้านครูผู้สอน ช่วยให้มีเวลาในการดูแลนักเรียนมากขึ้น มีเวลาในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อพัฒนาความสามารถและประสิทธิภาพในการเรียนการสอน

ปัจจุบันนี้มีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอนมากขึ้น บทเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนจึงมีประโยชน์ต่อผู้เรียนและครูผู้สอนดังนี้ (วิจัยสำรวจบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กรมการศึกษานอกโรงเรียน 2541 : 22)

1. สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

2. ดึงดูดความสนใจโดยการนำเสนอด้วยภาพเคลื่อนไหว แสง สี เสียง ฯลฯ

3. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้ง่าย

4. ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีโอกาสเลือก ตัดสินใจ และได้รับการเสริมแรงจากการได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที

5. ทำให้ผู้เรียนมีความคงทนในการเรียนรู้สูงเพราะมีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ซึ่งผู้เรียนจะเรียนรู้จากง่ายไปหายากตามลำดับ

6. ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามความสนใจ และตามความสามารถของตนเอง บทเรียนมีความยืดหยุ่น ผู้เรียนสามารถเรียนซ้ำได้ตามที่ต้องการ

7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้เรียนต้องควบคุมการเรียนด้วยตนเอง มีการแก้ปัญหาและฝึกให้ได้คิด อย่างมีเหตุผล

8. สร้างความพึงพอใจแก่ผู้เรียน ผู้เรียนจะเรียนได้ช้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับระดับสติปัญญาและความสามารถของตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

9. ผู้เรียนสามารถรับรู้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของตนเองได้อย่างรวดเร็วเป็นการเสริมแรงหรือท้าทายให้กับผู้เรียน ที่จะเรียนรู้บทเรียนเพิ่มเติม

10. ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ครูมีเวลามากขึ้น ที่จะสัมพันธ์กับผู้เรียนและช่วยเหลือผู้เรียนแต่ละคน

11. ประหยัดเวลาและงบประมาณ ในการจัดการเรียนการสอน โดยลดความจำเป็น ที่จะต้องใช้ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ หรือเครื่องมือที่มีราคาแพงและอันตราย {นาคใหญ่., 2539 #62}

ถึงแม้จะมีการนำคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษามาใช้ในการศึกษามากขึ้น แต่สิ่งที่เป็นปัญหาในขณะนี้ คือ การขาดแคลนโปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีคุณภาพและตรงตามหลักสูตร บทเรียนคอมพิวเตอร์ที่ได้รับการพัฒนาส่วนใหญ่ มีการนำเสนอเนื้อหาโดยมีข้อความ มีการลำดับเรื่องคล้ายกับการเปิดตำราอ่านทีละหน้าจนจบโปรแกรม จึงทำให้ไม่เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนเท่าที่ควร นอกจากนี้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจำนวนมากที่ผลิตออกมาเพื่อประโยชน์ทางการค้ามากว่าเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา สังเกตได้จากตลาดที่วางขายซอฟแวร์จะมีบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีเนื้อหาตรงตามหลักสูตรน้อย เมื่อเทียบ

กับซอฟแวร์ทางด้านธุรกิจ (กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์ 2536 : 139 ; อนุรัตน์ ขันธวิธิ 2539 : บทคัดย่อ อ้างถึงใน สุนทรี ศุทธิวรรณรักษ์ 2548 : 6-7)

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนในระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) ได้เห็นปัญหาในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ว่านักเรียนไม่มีนิสัยรักการอ่านเท่าที่ควร และคะแนนสอบการอ่านของนักเรียนโดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งจากการสอบถามนักเรียนพบว่า นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายและไม่ชอบอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ เพราะรู้สึกว่าเนื้อหาที่อ่านยากไม่คุ้นเคย ไม่สามารถแปลได้ อีกทั้งเป็นเรื่องที่นักเรียนไม่ชอบ โดยผู้วิจัยได้สังเกตและสอบถามนักเรียนบางคนถึงเนื้อเรื่องและประเภทของหนังสือที่นักเรียนพึงพอใจและอยากให้ครูนำมาสอนอ่านในชั้นเรียน ผลจากการสอบถามนักเรียนทุกคนชอบอ่านเนื้อเรื่องที่มีคำศัพท์ง่ายๆ มีภาพประกอบ และเรื่องที่นักเรียน ส่วนใหญ่ต้องการให้นำมาเป็นบทอ่านในชั้นเรียนก็คือ เนื้อเรื่องในท้องถิ่นนั่นเอง

จากปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยมีความตั้งใจที่จะแก้ปัญหาการอ่านของนักเรียนและเห็นถึงประโยชน์ของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ได้กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยมีความประสงค์ในที่จะทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการพูดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) เนื่องจากสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหลักสูตรการเรียนรู้ของระดับชั้น ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนการสอนมีการพัฒนามากยิ่งขึ้น และยังส่งเสริมคุณภาพของผู้เรียนอีกทางหนึ่งด้วย

มหาวิทยาลัยศิลปากร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

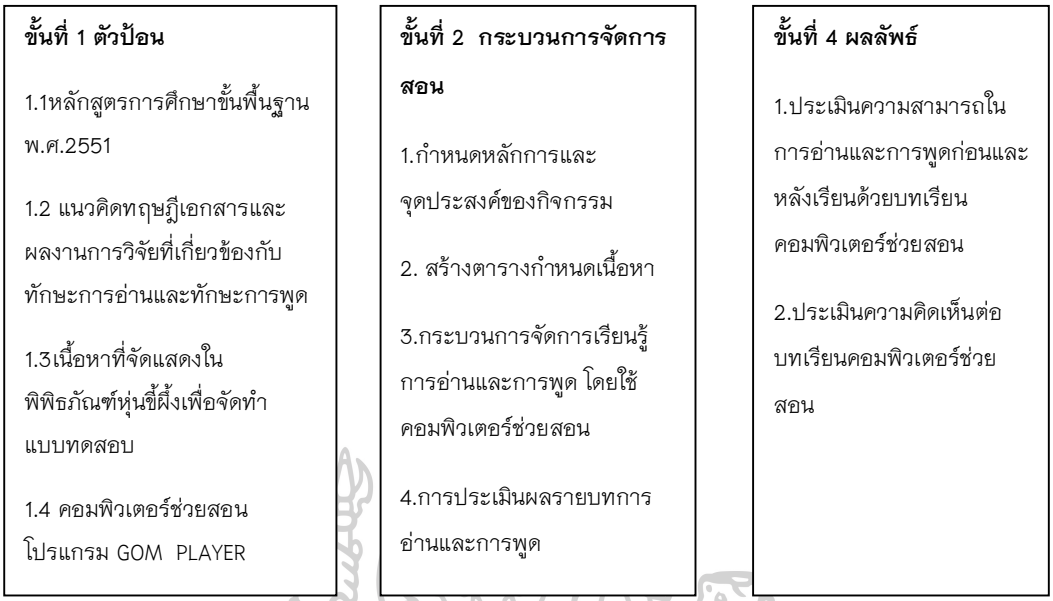

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทางอ้อมของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง

3. เพื่อศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทางตรงของนักเรียนหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง

4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง

ปัญหาในการวิจัย

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งหรือไม่

2. นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทางอ้อมสูงขึ้นหลังได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งหรือไม่

3.นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทางตรงหลังได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งอยู่ในระดับใด

4.นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งที่สร้างขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง

2. นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทางอ้อมสูงขึ้นหลังได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง

3.นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทางตรงอยู่ในระดับดีหลังได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง

4.นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) สมุทรสาคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560จำนวน 4 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 106 คน ซึ่งจัดห้องเรียนตามกลุ่มการสอนดังนี้ ห้อง 1 กลุ่มการเรียนวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์ ห้อง 2 กลุ่มการเรียน คณิตศาสตร์ – ภาษาอังกฤษ ห้อง 3 กลุ่มการเรียนภาษาไทย–สังคม ห้อง 4 กลุ่มการเรียนอาชีพ

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) สมุทรสาคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน ได้มาโดยวิธีการเลือกห้องเรียนแบบเจาะจง โดยเลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 ที่เรียนกลุ่มการเรียนคณิตศาสตร์ – ภาษาอังกฤษ ซึ่งพิจารณาจากผลการเรียนภาษาอังกฤษที่อยู่ในระดับปานกลาง

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง

ตัวแปรตาม ได้แก่

1.ความสามารถในการอ่านและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) ที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง สื่อคอมพิวเตอร์โปรแกรม GOM PLAYERที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งที่สอดคล้องกับแนวเรื่องที่ได้มาจากการวิเคราะห์และคัดเลือกที่ตรงกับหลักสูตรหลักสูตรมีทั้งหมด 8 บทเรียนประกอบด้วยเรื่อง 1. General Information about the Thai Human Imagery Museum 2. Thai Games 3. Important People 4. Thai Lifestyle 5. Thai Music 6. Thai Food 7. Thai Dynasty 8. Thai Proverbs โดยบทเรียนมีขั้นตอนในการสอนดังนี้ ขั้นก่อนอ่าน(Pre – reading) มีคำถาม ถามเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นขณะอ่าน(While – reading) ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่อง และขั้นหลังการอ่าน (Post – reading) ผู้เรียนตอบคำถามลงโปรแกรม และมีการประเมินผลรายบท โดยมีการหาค่าประสิทธิภาพบทเรียนก่อนการใช้จริง หลังจากนั้นผู้เรียนศึกษาสถานการณ์พูดเน้นภาระงานกิจกรรมบทบาทสมมติ เลือกกิจกรรมโดยใช้สถานการณ์จำลอง

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง แบบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ที่อิงจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ (อ 23201) และมีสาระเกี่ยวกับเนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง แบบทดสอบมีทั้งหมด 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นการวัดความสามารถในการอ่านข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก มีจำนวน 40 ข้อ ใช้วัดความเข้าใจในการอ่าน เช่น การหาใจความสำคัญ การหารายละเอียดข้อมูล การวิเคราะห์ความหมายของคำศัพท์ มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.43 – 0.88 ค่าอำนาจจำแนก (r) 0.25 ขึ้นไป มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.93 ตอนที่ 2 เป็นการวัดความสามารถในการพูดข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก มีจำนวน 20 ข้อ ใช้วัดความสามารถในการพูดแบบทางอ้อม (Indirect

Question) เช่น รูปแบบการใช้ภาษาในสถานการณ์จำลอง มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.43 – 0.88 ค่าอำนาจจำแนก (r) 0.27 ขึ้นไป มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.91 และวัดความสามารถในการพูดแบบทางตรงในรูปแบบของสถานการณ์จำลองที่เกี่ยวกับเนื้อหาสาระในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง มีเกณฑ์การวัดระดับความสามารถในการพูดจากการให้คะแนนโดยผู้วิจัยทั้งก่อนและหลัง

3. ความสามารถในการอ่านและการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว(ถาวาราษฎร์บำรุง) ที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการพูดภาษาอังกฤษ

4. แบบสอบถามความคิดเห็น หมายถึง คะแนนที่ได้จากแบบสอบถามวัดความคิดเห็นที่ได้จากการทำแบบสอบถาม 3 ด้าน ด้านการออกแบบ ด้านเนื้อหา และด้านความพึงพอใจของผู้เรียน โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเป็นลักษณะมาตรฐานประมาณค่าให้เลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด (5) มาก (4) ปานกลาง (3) น้อย (2) น้อยที่สุด (1)

5. นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) สมุทรสาคร

มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การอ่านและการพูด ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. การอ่าน
   - 1.1 ความหมายของการอ่าน
   - 1.2 ความเข้าใจในการอ่าน
   - 1.3 ขั้นตอนการสอนอ่าน
   - 1.4 กิจกรรมการสอนอ่าน
   - 1.5 การวัดและการประเมินผลการอ่านเพื่อการสื่อสาร
2. การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
   - 2.1 ความหมายของการพูด
   - 2.2 ความสำคัญของการพูด
   - 2.3 กิจกรรมการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร
   - 2.4 การวัดและการประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษ
3. กิจกรรมบทบาทสมมติ
   - 3.1 ความหมายของกิจกรรมบทบาทสมมติ
   - 3.2 องค์ประกอบของกิจกรรมบทบาทสมมติ
   - 3.3 ขั้นตอนของกิจกรรมบทบาทสมมติ
4. การพัฒนาคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา(CALL)
   - 4.1 ความหมายของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา
   - 4.2 ประเภทของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา
   - 4.3 องค์ประกอบของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
   - 4.4 ข้อดีและข้อจำกัดของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา
   - 4.5 การออกแบบและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา
   - 4.6 การประเมินบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา
5. คอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับการอ่านภาษาอังกฤษและโปรแกรม GOM PLAYER
6. การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น
   - 6.1 ความสำคัญของเนื้อหาท้องถิ่นกับการศึกษา

6.2 การเลือกเนื้อหาท้องถิ่นในการจัดการเรียนการสอน

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอ่าน

7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดเพื่อการสื่อสาร

7.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาท้องถิ่นกับการสอนภาษาอังกฤษ

1.การอ่าน

1.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ ในการพัฒนาความรู้ความสามารถหรือการแสวงหาความรู้เพื่อนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน ดังที่นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านได้ให้ความหมายของการอ่านไว้แตกต่างกันดังนี้

Williams (1992 : 2-8) ได้กล่าวสรุปไว้ว่าการอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านได้เห็นและเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน แต่ไม่ได้หมายความว่าผู้อ่านต้องเข้าใจทุกสิ่งทุกอย่างที่อ่าน ทั้งที่ไม่จำเป็นต้องอ่านรายละเอียดปลีกย่อยของเนื้อหาและไม่ใช่เป็นเพียงผู้รับสารจากตัวอักษร คำ หรือ ประโยคต่างๆเท่านั้น แต่เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านเป็นผู้กระทำมากกว่า เพียงเพื่อให้เข้าใจเนื้อเรื่อง การที่จะอ่านให้เข้าใจนั้น ผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับ ระบบการเขียน คือการประสมคำ สะกดคำ มีความรู้ความสามารถด้านภาษา คือรู้วิธีการเรียบเรียงคำ มีความสามารถในการตีความ รู้ความสัมพันธ์ของคำระดับประโยค มีความรู้รอบตัว ด้านวัฒนธรรม ประเพณี ลักษณะเนื้อหาที่อ่าน

Rubin (1993 : 5) ได้กล่าวว่า การอ่านคือ กระบวนการที่ประกอบด้วยกลไกที่มีความสลับซับซ้อนที่เกี่ยวข้องกับการนำมาและการได้มาซึ่งความหมายของบทอ่านหรือบริบทนั้นๆ

(Silberstein 1994) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการของข้อมูลที่สลับซับซ้อน ผู้อ่านจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับบทอ่าน เพื่อที่จะสร้างสรรค์ความสัมพันธ์ของข้อความที่มีความหมาย

Goodman (1995 : 12) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการรับรู้ภาษาละเป็นกระบวนการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาที่สลับซับซ้อน โดยเริ่มจากผู้เขียนนำเสนอและถ่ายทอดความคิดต่างๆในรูปแบบของการเขียน และสิ้นสุดลงที่การตีความของผู้อ่าน กล่าวอีกนัยหนึ่งคือผู้เขียนทำหน้าที่ใส่รหัสข้อมูล ส่วนผู้อ่านทำหน้าที่ถอดรหัสข้อมูล โดยใช้ภาษาในการสื่อสาร

สมุทร (เซ็นเชาวนิช. 2540) ได้กล่าวว่า การอ่านคือการสื่อความหมาย เป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนพูด ผู้อ่านแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบ การสื่อความหมายในการอ่านจะต้องประกอบด้วย ผู้เขียน ผู้อ่านและสิ่งที่ได้รับจากการอ่าน

จากที่นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป สรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึงกระบวนการที่สลับซับซ้อน และต้องใช้ทักษะในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนโดยผ่านสัญลักษณ์ ซึ่งผู้อ่านต้องเชื่อมโยงข้อมูลที่อ่านกับความรู้เดิมที่มีอยู่ ทำความเข้าใจ คาดคะเนความและถอดความหมายของสัญลักษณ์นั้นโดยอาศัยพื้นของความรู้ทางภาษาศาสตร์ และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่

1.2 ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญที่สุดในการอ่าน ดังนั้นจึงมีนักการศึกษา
หลายท่านได้ทำการศึกษาวิธีการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจและได้ให้ความหมายเกี่ยวกับความเข้าใจ
ในการอ่านไว้ดังนี้

(Swan 1990) ได้กล่าวถึงความหมายของความเข้าใจการอ่าน สรุปได้ว่า ถ้านักเรียนผู้หนึ่งมีความเข้าใจในการอ่านเป็นอย่างดี นั่นหมายถึงว่านักเรียนผู้นั้นสามารถอ่านได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ คือสามารถได้ข้อมูลจากบทอ่านมากที่สุดและเกิดความเข้าใจผิดพลาดน้อยที่สุด ซึ่งอาจให้นักเรียนแสดงความเข้าใจในการอ่านโดยให้แสดงออกเกี่ยวกับเนื้อหาของบทอ่าน เช่น การเขียนประโยคหรืออนุเฉทในการตอบคำถาม หรือโดยการสรุปเรื่องที่อ่าน

(Pearson 1992)กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือ การสร้างความหมายในเรื่องที่อ่านโดยตัวผู้อ่านเอง ซึ่งความหมายนั้นอาจคล้ายคลึงกับความหมายหมายที่อยู่ในความคิดของผู้เขียนซึ่งถ่ายทอดจากปากกาลงสู่กระดาษ แต่ไม่มีผู้อ่านคนใดที่จะสามารถสร้างความหมายรูปแบบเดียวกับผู้เขียน หรือไม่มีผู้อ่านคนใดเลยที่จะเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านเช่นเดียวกัน แต่ละคนย่อมมีพฤติกรรมการอ่านของตนเอง

Porcaro (2001 :30) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านว่า นอกจากกลวิธีการอ่านที่มีความสำคัญต่อการส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านแล้วองค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้เดิมของผู้อ่าน ความเหมาะสมของระดับภาษา และความน่าสนใจของเนื้อเรื่อง ก็เป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านเช่นกัน

จากข้อมูลข้างต้นกล่าวได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านคือ ความสามารถในการตีความหมาย ของสิ่งที่อ่านโดยการเชื่อมโยงข้อมูลของสิ่งที่อ่านกับพื้นความรู้เดิม ซึ่งผู้อ่านจะอ่านได้เข้าใจมากน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับว่ามีพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านแค่ไหน ถ้ามีพื้นความรู้เดิมมากก็สามารถนำมาเชื่อมโยงกับสิ่งที่อ่านได้มากและสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ในเวลาสั้นในทางตรงกันข้าม ถ้ามีพื้นความรู้เดิมเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านน้อยก็ต้องใช้เวลามากขึ้นเป็นลำดับ

1.3. ขั้นตอนการสอนอ่าน

นักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวคิด เกี่ยวกับขั้นตอนการอ่านซึ่งสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

(Davies JF 1990):คำนำ) กล่าวว่า การสอนอ่าน มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-text work) ให้ผู้เรียนคาดคะเน ระดมความคิด ใช้การถาม-ตอบ และการจัดการที่เหมาะสม ในเรื่องหรือข้อความ เพื่อกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนใจในการเรียน

2. นำเสนอเนื้อหา (Presentation) ตรวจสอบลีลาและหน้าที่ของภาษา แล้วให้ผู้เรียนใช้กลวิธีต่างๆ ในการอ่าน เช่น การอ่านแบบกวาดสายตา (Scanning) เพื่อทำนายสถานการณ์หรือเนื้อเรื่อง และการใช้วิธีการอ่านข้อความแบบเร็วๆเป็นจุด ๆ เช่น อ่าน 2-3 คำแรก หรือ 2-3 ประโยคแรกแล้วข้ามไป อาจข้ามเป็นประโยคหรือเป็นบรรทัด หรืออ่านเฉพาะประโยค แรกและประโยคสุดท้ายของแต่ละย่อหน้า หรืออ่านเฉพาะคำหรือวลีที่สำคัญ ๆ(Skimming) เพื่อหาใจความหลักของเนื้อเรื่อง จากนั้นให้ผู้เรียนทำงานเดี่ยวหรือกลุ่มย่อย

3 วิเคราะห์ ตัดทอนและถ่ายโอน (Analysis, Extraction and Transference) ในขั้นนี้ผู้เรียนทำงาน ทำงานเดี่ยว คู่ หรือกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละคนในการถ่ายโอนข้อมูลในภาระงานหรือกิจกรรมที่กำหนดให้

4. ตรวจสอบกิจกรรมที่ได้เรียนในแต่ละหน่วย (Checking of Learning) โดยให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมดังนี้

4.1 ตรวจสอบชนิดของเนื้อหา

4.2 หน้าที่ทางภาษา

4.3 ทักษะที่ใช้ รวมไปถึงคำศัพท์หรือสำนวนที่ใช้ในบทนั้นๆ

(Hadley 2001)ได้เสนอรูปแบบกิจกรรมการสอนอ่านว่า สามารถจัดกิจกรรมได้ตั้งแต่การให้ผู้เรียนคาดเดาเรื่อง การอ่านแบบกวาดสายตา การอ่านเพื่อหารายละเอียด การเดา

ความหมายคำศัพท์จากบริบท หรือร่องรอยต่างๆ การเติมแบบฟอร์ม การเติมคำหรือการให้ตัวเลือกเพื่อทดสอบความเข้าใจ และการอ้างถึงสิ่งที่ปรากฏในบทอ่าน เป็นต้น ซึ่งรายละเอียดของขั้นตอนการจัดกิจกรรม มีดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ (Preparation stage) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้คาดเดาเรื่องและนำความรู้เดิมมาช่วยในการอ่าน เช่นการระดมความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่จะพบในบทอ่าน การให้สังเกตภาพชื่อเรื่อง หรือแผนภูมิที่ปรากฏในบทอ่านแล้วคาดเดาเรื่องหรือตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับบทอ่าน

2. ขั้นการอ่านแบบคร่าวๆไปอย่างรวดเร็ว และการอ่านแบบเจาะจง (Skimming and scanning stage) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านที่สำคัญทั้งสองรูปแบบ เช่น การหารายละเอียดหรือการหาประโยคหลัก หาความคิดสำคัญจากบทอ่าน การจับคู่ข้อความกับหัวข้อ การตั้งชื่อเรื่อง และการแสดงความคิดเห็นจากการอ่าน

3. ขั้นการถอดรหัส (Decoding intensive reading) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้คาดเดาความหมายจากบริบทระดับต่างๆ การสร้างความหมายจากคำที่ไม่รู้จักตามจุดหมายของบทอ่าน ซึ่งจัดว่าเป็นขั้นที่สำคัญที่สุดในการเรียนรู้ที่จะอ่าน

4. ขั้นการทำความเข้าใจ (Comprehension stage) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบความเข้าใจที่ได้จากการอ่านว่าถูกต้องเพียงใด

5. ขั้นการใช้ทักษะต่างๆในการถ่ายโอนข้อมูล (Transferable / integrating skills) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดเพื่อช่วยให้มีโอกาสได้ฝึกฝนการใช้ทักษะและกลยุทธ์ต่างๆในการอ่านที่ได้เรียนแล้ว

สุมิตรา (อังวัฒนกุล. 2535) ได้เสนอขั้นตอนของการอ่านเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-reading) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านแก่ผู้เรียน ตัวอย่างกิจกรรมในขั้นนี้ได้แก่

1.1 ให้ผู้เรียนคาดคะเนเรื่องที่จะอ่าน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนคำนึงถึงความรู้เดิมแล้วนำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน การคาดคะเนจะผิดหรือถูกก็ได้

1.2 ให้ผู้เรียนเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท โดยดูจากประโยคข้างเคียงหรือ จากรูปภาพและการแสดงท่าทาง

2. ขั้นระหว่างการอ่าน (While-reading) เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อหาในเรื่องที่อ่าน กิจกรรมในขั้นนี้ได้แก่

2.1 ให้ลำดับเรื่องโดยให้ตัดเรื่องออกเป็นส่วน ๆ อาจจะเป็นย่อหน้าหรือ เป็นประโยคก็ได้แล้วให้ผู้เรียนในกลุ่มลำดับข้อความกันเอง

2.2 เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง

2.3 เติมข้อความลงในแผนผังของเนื้อเรื่อง

2.4 เล่าเรื่องโดยสรุป

3. ขั้นหลังการอ่าน (Post-reading) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนกิจกรรมที่ทำอาจจะเป็นการถ่ายโอนไปสู่ทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการพูด และการเขียนก็ได้ โดยให้ทำกิจกรรมดังนี้ แสดงบทบาทสมมุติ เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบจดหมายหรือบทความและผู้แสดงความคิดเป็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ดังนั้นอาจกล่าวสรุปได้ว่าขั้นตอนและกิจกรรมการสอนอ่านนั้นจะมีขั้นก่อนการสอนอ่าน กิจกรรมระหว่างอ่านจะเป็นการฝึกทักษะและความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่าน และขั้นกิจกรรมหลังการอ่านเป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ซึ่งในแต่ละกิจกรรมมีรายละเอียดปลีกย่อยต่างๆในการพัฒนาประสิทธิภาพทางการอ่านของผู้เรียน

1.4 กิจกรรมการสอนอ่าน

กิจกรรมที่ใช้ในการฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ยึดหลักการของกิจกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ เพราะในการสอนเพื่อการสื่อสารนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ในสถานการณ์จริง กิจกรรมที่ใช้อาจเป็นกิจกรรมเดี่ยว (Individual work) กิจกรรมคู่ (Pair work) และกิจกรรมกลุ่ม (Group work) ก็ได้ (สรณี วงศ์เบี้ยสัจจ์ และวารีวรรณ เบญจพร 2537 :1-8, อ้างถึงใน กุสุมา ล้านุ้ย 2538:48-49) แต่ต้องมีหลักในการจัดกิจกรรมดังนี้

1. กิจกรรมควรมีลักษณะการสื่อความหมายใกล้เคียงกับสถานการณ์ปกติ ซึ่งก็ควรคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังนี้

1.1. กิจกรรมควรมีความหมายเชิงการสื่อความหมาย (Communicative purpose)

1.2. กิจกรรมนั้นต้องอยู่ในลักษณะที่ทำให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องสื่อความหมาย

1.3. กิจกรรมนั้นควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดหรือเขียนสิ่งที่ต้องการและเลือกใช้รูปแบบภาษาที่ต้องการ

1.4. กิจกรรมควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทราบผลสำเร็จหรือความล้มเหลวในการสื่อสารภาษาที่ใช้ในกิจกรรมควรเป็นภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริง เหมาะสมกับสถานการณ์

2. กิจกรรมควรเป็นไปตามหลักการเรียนรู้

2.1. เป็นกิจกรรมที่น่าสนใจเหมาะสมกับวัยของนักเรียน เพราะกิจกรรมที่น่าสนใจเป็นแรงดึงดูดใจให้นักเรียนเข้าชั้นเรียน และอาจทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษต่อไป

2.2. กิจกรรมนั้นควรมีลักษณะท้าทายในระดับที่เหมาะสม กล่าวคือ กิจกรรมนั้นไม่ควรง่ายเกินไป ควรมีลักษณะท้าทายกล่าวคือ อาจยากเกินกว่าระดับที่นักเรียนเรียนมาแล้วเล็กน้อย เพื่อให้เกิดความรู้

2.3. กิจกรรมควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่ ซึ่งอาจเป็นความรู้รอบตัวหรือความรู้ในวิชาเฉพาะนำมาสัมพันธ์กับสิ่งที่เราเรียนใหม่

2.4.กิจกรรมควรเสริมสร้างการเรียนรู้ในระดับที่สูงกว่าความรู้ ความจำและความเข้าใจ ควรจะให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนในเรื่องของการตีความ การนำไปใช้ การแก้ปัญหา

2.5.กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เหมาะสมใกล้เคียงกัน

3. กิจกรรมควรเป็นไปตามหลักการสอน ซึ่งควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

3.1.กิจกรรมเข้ากับบทเรียนที่สอน คือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เนื้อหา ซึ่งอาจจะเป็นรูปแบบภาษาหรือหน้าที่ของภาษา เนื้อเรื่อง

3.2. กิจกรรมนั้นเหมาะกับสถานการณ์การสอน กล่าวคือ ต้องคำนึงถึงวัย ประสบการณ์และจำนวนนักเรียน

3.3.ความสามารถของครูในการควบคุมชั้น

3.4.นักเรียนต้องเข้าใจชัดเจนว่าตนเองต้องทำอะไรในการร่วมกิจกรรม

สุมิตรา (อังวัฒนกุล. 2535): 178–178) ได้เสนอขั้นตอนและกิจกรรมของการอ่านเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ขั้นก่อนการอ่าน (Pre–reading) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านแก่ผู้เรียน ตัวอย่างกิจกรรมในขั้นนี้ได้แก่

1.1 ให้ผู้เรียนคาดคะเนเรื่องที่จะอ่าน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนคำนึงถึงความรู้เดิมแล้วนำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน การคาดคะเนจะผิดหรือถูกก็ได้

1.2 ให้ผู้เรียนเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท โดยดูจากประโยคข้างเคียง หรือ จากรูปภาพและการแสดงท่าทาง

2. ขั้นระหว่างการอ่าน (While–reading) เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อหาในเรื่องที่อ่าน กิจกรรมในขั้นนี้ได้แก่

2.1 ให้ลำดับเรื่องโดยให้ตัดเรื่องออกเป็นส่วน ๆ อาจจะเป็นย่อหน้า หรือเป็นประโยคก็ได้แล้วให้ผู้เรียนในกลุ่มลำดับข้อความกันเอง

2.2 เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง

2.3 เติมข้อความลงในแผนผังของเนื้อเรื่อง

2.4 เล่าเรื่องโดยสรุป

3. ขั้นหลังการอ่าน (Post-reading) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนกิจกรรมที่ทำอาจจะเป็นการถ่ายโอนไปสู่ทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการพูด และการเขียนก็ได้ โดยให้ทำกิจกรรมดังนี้ แสดงบทบาทสมมุติ เขียนเรื่องหรือเขียน โต้ตอบจดหมายหรือบทความและผู้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

สอดคล้องกับแนวคิดของ Davies et al. (1990 : 101) ได้เสนอรูปแบบการจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสารไว้ว่า เนื้อหาที่นำมาสร้างเป็นภาระงานหรือกิจกรรมควรมีความหลากหลาย เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สถานกรณีของเนื้อหาและได้สำรวจหรือทำนายเนื้อหาที่จะเรียนมากกว่าที่จะให้อ่านทีละบรรทัด รวมทั้งฝึกให้เดาความหมายจากข้อความในบริบทภาษา รวมไปถึงสัญลักษณ์ทางภาษา จากนั้นเป็นขั้นทบทวนการอ่านเพื่อให้ทราบเรื่องราวคร่าว ๆ (Skimming) และการอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ (scanning) แล้วให้ผู้เรียนทำนายและทำกิจกรรมการถ่ายโอนข้อมูลโดยการพูดหรือการเขียน การใช้คำถามตามแนวการสอนดั้งเดิม เช่น คำถามที่ตอบด้วย Yes/No หรือ True/False แบบมีตัวเลือกให้เลือกตอบ และแบบเติมคำ ควรนำมาใช้เพื่อเป็นคำถามนำ เพราะถือว่าเป็นเทคนิคที่มีประโยชน์ กิจกรรมหรือภาระงานควรกระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมมาใช้ในการอ่านด้วย นอกจากนี้วิสาข์ จัติวัตร์ (2541 : 52-57) สรุปกลวิธีในการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ก่อนอ่านข้อความใด ๆ ผู้อ่านควรทำนายข้อความที่อ่านล่วงหน้าจากหัวข้อเรื่องหัวข้อย่อย โดยใช้ความรู้ของตนเองที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ผู้อ่านสามารถเดาเนื้อเรื่องได้จากรูปภาพ ตาราง แผนภูมิ ซึ่งสามารถแนะเนื้อหาของเรื่องที่จะอ่านได้

2. ผู้อ่านควรมีจุดประสงค์ในการอ่าน เช่น อ่านเพื่อค้นหาข้อมูลบางอย่างโดยใช้เทคนิค Scanning กวาดสายตาอ่านข้อความอย่างรวดเร็ว เพื่อหาข้อความที่ต้องการ ทั้งนี้ผู้เขียนอาจตั้งคำถามหรือปัญหาให้ผู้อ่านหาคำตอบก่อนที่จะอ่านข้อความนั้น ๆ เพื่อให้ผู้อ่านมีวัตถุประสงค์ในการอ่าน

3. การตีความหมายของคำศัพท์ยากจากข้อความในบริบท (Context) โดยผู้อ่านจะอนุมาน (infer) ความหมายของคำศัพท์ได้จากคำที่มีความหมายคล้ายกัน คำที่มีความหมายตรงกันข้าม โครงสร้างของคำ และจากประสบการณ์ของผู้อ่าน

4. ผู้อ่านควรทราบความสัมพันธ์ของประโยคต่าง ๆ และโครงสร้างของย่อหน้าที่อ่านโดยใช้ความรู้เกี่ยวกับศัพท์ ไวยากรณ์ และคำที่ใช้เชื่อมประโยค เช่น สามารถเขียนโครงสร้างของย่อหน้าซึ่งประกอบด้วยใจความสำคัญ (Main idea) และข้อความสนับสนุน (Supporting

details) ได้ สามารถบอกหน้าที่ของภาษาว่าข้อความนั้น ๆ มีจุดมุ่งหมายที่จะให้คำจำกัดความ บรรยาย ให้ตัวอย่าง หรือให้เหตุผล เป็นต้น

5. การสร้างแบบฝึกการอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารที่แปลกใหม่และช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น คือถ่ายโอนข้อมูลที่อ่านในรูปแบบต่าง ๆ (transfer of information)

5.1 การถ่ายโอนข้อมูลจากข้อความที่อ่านมากเป็นแผนผัง ตาราง รูปภาพ แผนที่ และแผนภูมิ

5.2 การถ่ายโอนข้อความจากแผนผัง ตาราง แผนที่ แผนภูมิ และรูปภาพเป็นข้อความภาษาอังกฤษ

5.3 การย่อข้อความที่อ่านในรูปของตาราง หรือย่อหน้าสั้น ๆ

5.4 การอ่านเพื่อแก้ปัญหาโดยใช้หลัก Jigsaw Reading คือผู้อ่านพยายาม นำเนื้อหาข้อมูลมาปะติดปะต่อกันเพื่อแก้ปัญหาบางอย่าง

กิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารจึงเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้หาข้อมูลที่ต้องการจากสิ่งที่อ่าน จากนั้นอาจให้ทำกิจกรรมหลังการอ่าน กิจกรรมที่ให้ทำไม่ใช่กิจกรรมที่ตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน แต่เป็นการให้สื่อความหมายหรือถ่ายโอนความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น โดยการพูดสรุป เขียน หรือสื่อความหมายในรูปแผนผัง ตาราง แต่บางครั้งในการจัดกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารนั้น การใช้คำถาม ถูก/ผิด เติมคำ หรือแบบตัวเลือกให้ตอบก็จะช่วยให้ผู้อ่านสามารเรียงลำดับเนื้อหา และทำให้เข้าใจบทอ่านได้ดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า การอ่านตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้อ่านจะต้องมีจุดประสงค์ในการอ่าน และผู้อ่านเป็นเพียงผู้รับสารเท่านั้น แต่ผู้อ่านจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหา แบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่ใช้ในการอ่านเพื่อการสื่อสาร ซึ่งในการจัดกิจกรรมการอ่านนั้น ครูผู้สอนควรส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้ลงมือกระทำด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนอาจจัดกิจกรรมเป็นลักษณะการแลกเปลี่ยนข้อมูลต่างๆ การถ่ายโอนของข่าวสาร กิจกรรมต่างๆ ที่เสนอมาเป็นกิจกรรมการอ่านนี้นอกจากจะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกสนใจ และกระตือรือร้นอยากเรียนแล้ว ยังเป็นการช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่าน และส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำสาระที่ได้รับจากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

1.5 การวัดและการประเมินผลการอ่านเพื่อการสื่อสาร

ในการสอนอ่านมักจะเน้นการทำความเข้าใจต่อเรื่องที่อ่านเป็นหลัก อัจฉรา วงศ์โสธร (2538 : 150–151) กล่าวถึงในเรื่องนี้ว่า การวัดและประเมินการอ่านควรจะพิจารณาระดับของ

ผู้เรียนและระดับของการอ่าน ในการทดสอบผู้เริ่มเรียนภาษาอาจรวมไว้ทุกระดับของทักษะโดยเน้นระดับสื่อสาร การทดสอบในระดับกลางและระดับสูง มักจะใช้ 3 ระดับ คือ ระดับการถ่ายโอน ระดับสื่อสาร และระดับวิพากษ์วิจารณ์ โดยให้น้ำหนักความสำคัญแก่ระดับสื่อสารเช่นกัน ระดับถ่ายโอนและวิพากษ์ วิจารณ์มักจะได้น้ำหนักในการสอบไล่เสี่ยกัน ส่วนวิชาที่เน้นความสามารถเฉพาะด้านเช่น รายวิชาการอ่านเชิงวิจารณ์จะเน้นระดับสุดท้ายมากกว่าระดับอื่นตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ส่วนเรื่องเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินความเข้าใจในการอ่านนั้น อัจฉรา วงศ์โสธร (2538 :154-155) กล่าวถึงว่า สามารถพิจารณาได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบแยกย่อย และเกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถในการรับสาร ดังนี้

1. ความสามารถทางภาษาที่เป็นเกณฑ์แบบย่อย ได้แก่

1.1 ความรู้ด้านศัพท์ หมายถึงความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์และสำนวนต่าง ๆ

1.2 ความรู้ด้านไวยากรณ์ หมายถึง ความสามารถในการใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำสรรพนาม ความเชื่อมโยงของเนื้อหา เช่น การใช้คำสันธาน คำบุพบทที่กำหนดหน้าที่ของภาษาว่าเป็นการขอร้อง เชื้อเชิญ หรือขออนุญาต เป็นต้น

2. ความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบรวม ได้แก่

2.1 ความสามารถในการเรียบเรียงความ หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจบทอ่าน และความสามารถในการตอบคำถามที่ให้เรียบเรียงถ้อยคำใหม่ โดยให้ได้ใจความเดิม หรือสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบ และแบบเรียบเรียงลำดับข้อความได้

2.2 ความสามารถในการอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด หมายถึง ความสามารถในการโยงรายละเอียดกับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่า เป็นรายละเอียดสนับสนุน หรือเป็นรายละเอียดที่ขัดแย้งกันเพื่อให้ข้อมูลที่ตรงกันข้าม ตลอดจนเข้าใจระหว่างรายละเอียดต่าง ๆ

2.3 ความสามารถในการอ่านจับใจความ หมายถึง ความสามารถระบุแก่นเรื่อง และใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

2.4 ความสามารถในการวิเคราะห์และประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความและสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา หมายถึง ความสามารถในการใช้ความรู้ด้านคำศัพท์ไวยากรณ์ความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน และความรู้เกี่ยวกับรูปแบบลีลาภาษาที่ใช้ในบทอ่านที่จะเป็นตัวกระตุ้นวิเคราะห์ ประเมิน และสรุปบทอ่านได้ว่า เป็นสารประเภทใด ใช้ลีลาภาษาแบบเป็นทางการหรือไม่เข้าใจทัศนคติของผู้เขียนที่แฝงอยู่ สามารถวิพากษ์วิจารณ์ถึงเหตุผลที่เกิดขึ้นได้ตลอดจนสามารถประเมินบทอ่านได้ว่า มีความชัดเจนเข้าสู่ประเด็นอย่างไม่อ้อมค้อม และใช้

ภาษาได้กระชับความสามารถในระดับนี้เป็นระดับสูงที่ต้องอาศัยความรู้ในระดับต้นเป็นพื้นฐาน ในการสร้างแบบสอบส่วนที่สำคัญ คือ ข้อคำถาม ซึ่ง (Irwin. 1991): 145) ได้กล่าวถึงประเภทของการตั้งคำถามในแบบสอบการอ่านว่ามี 3 ประเภท คือ

1. คำถามที่หาคำตอบได้จากบทอ่าน

2. คำถามที่อนุมานคำตอบได้จากบทอ่าน

3. คำถามที่ผู้อ่านต้องใช้ความรู้เพิ่มเติมหรือประสบการณ์เข้ามาผสมผสานกับข้อมูลที่ได้จากบทอ่านในการหาคำตอบ

ดังนั้นในการสร้างแบบสอบสิ่งที่ผู้สร้างแบบสอบต้องคำนึงถึง คือ การพิจารณาว่าจะประเมินความสามารถในขั้นตอนใดของทักษะการอ่าน ซึ่งประกอบด้วย ขั้นกลไก ขึ้นความจำ ขั้นถ่ายโอน ขั้นสื่อสาร และขั้นวิพากษ์วิจารณ์ ในการเขียนข้อคำถาม ควรเขียนให้ครอบคลุมประเภทของคำถามทั้ง 3 ประเภท ได้แก่ คำถามที่หาคำตอบได้จากบทอ่าน คำถามที่อนุมานคำตอบได้จากบทอ่าน และคำถามที่ผู้อ่านต้องใช้ความรู้เพิ่มเติมหรือประสบการณ์เข้ามาผสมผสานกันข้อมูลที่ได้จากบทอ่าน ผู้สร้างแบบสอบควรคำนึงถึงการเลือกบทอ่านที่จะนำมาทดสอบโดยควรเลือกบทอ่านจากหนังสือที่ใช้ในการเรียน หรือบทอ่านที่มีความเหมาะสมกับอายุ ความสนใจ และระดับของผู้เรียน นอกจากนี้ควรคำนึงว่า การทดสอบความเข้าใจใจการอ่านนั้นเป็นการทดสอบภาษาอังกฤษทั่วไปหรือภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการเลือกบทอ่านให้มีความเหมาะสม

2.**การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร**

2.1 ความหมายของการพูด

การพูดเป็นทักษะหลักในการสื่อสาร การพูดใช้เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจและความต้องการ การรู้จักใช้ทักษะในการพูดให้ถูกต้อง ทั้งการออกเสียงและการเตรียมการพูดนั้น จะทำให้การสื่อสารบรรลุวัตถุประสงค์ ดังที่นักภาษาศาสตร์และผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศหลายท่านให้ความหมายของการพูดไว้อาทิเช่น Widdowson (1985 : 58-61) กล่าวว่า การพูดเป็นกิจกรรมที่มีชีวิตชีวาในการติดต่อสื่อสาร โดยการพูดจะเป็นปฏิสัมพันธ์แบบเผชิญหน้า โดยผ่านทางคำพูด และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารโดยการพูด มีทั้งการรับสารและส่งสาร การพูดเกี่ยวข้องกับการส่งเสียง ท่าทาง การเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อบริเวณหน้าและร่างกายทั้งหมด

(Florez 1999)กล่าวว่า การพูดต้องการให้ผู้เรียนรู้จักสร้างเป้าหมายเฉพาะของสมรรถวิสัยทางภาษา และสมรรถวิสัยทางสังคม ผู้พูดที่ดีต้องสังเคราะห์ภาษาในการพูด และการ

แสดงออกทางภาษาให้ประสบความสำเร็จ นอกจากนี้แล้ว การพูด ถือเป็นหัวใจสำคัญของการสื่อสาร

วรรณี (โสมประยูร 2534): 128) ให้ความหมายของการพูด ว่าเป็นการสื่อความหมายอย่างหนึ่ง โดยใช้น้ำเสียง ภาษา กิริยาท่าทางเพื่อถ่ายทอดความในใจไปให้ผู้ฟังรู้หรือเข้าใจสิ่งที่ตนต้องการ หรือให้รู้ความรู้สึกนึกคิดของตน เพราะการพูดเป็นทักษะการส่งออกตามหลักภาษาศิลป์

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การพูด หมายถึง การแลกเปลี่ยนข่าวสารต่าง ๆ ซึ่งแต่ละครั้งจะต้องประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป การพูดจะมีประสิทธิภาพหรือประสบผลสำเร็จได้นั้น ผู้พูดต้องสามารถใช้สำเนียง และถ้อยคำที่มีความถูกต้อง อีกทั้งสามารถใช้ภาษาท่าทางให้สอดคล้องเหมาะสมกับจุดประสงค์หรือเจตนาในการพูดโดยใช้คำพูดที่เหมาะสมกับเหตุการณ์หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์นั้น ๆ ดังนั้น ในการพัฒนาทักษะการพูดนั้น การสอนและกิจกรรมการสอนจึงมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการสนับสนุน และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการพูดอย่างเพียงพอ

2.2 ความสำคัญของการพูด

การพูดเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้ในการสื่อสารระหว่างกัน ความสำคัญของการสื่อสารทางภาษาอังกฤษนับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการสื่อสาร ดังที่นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการพูดได้ให้ความหมายของความสำคัญของการพูดไว้อาทิเช่น สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 167) กล่าวว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้น ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพต่าง ๆ ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ทักษะการพูดนับว่าสำคัญและจำเป็นมาก เพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นพูดได้เข้าใจ และยังช่วยให้การอ่าน และการเขียนเข้าใจง่ายขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม ทักษะการพูดเป็นทักษะที่ซับซ้อน ต้องอาศัยการฝึกฝนเป็นเวลานาน ไม่ใช่เกิดจากการเข้าใจแล้วจดจำเท่านั้น

เสาวลักษณ์ (รัตนวิชช์. 2531): 77) กล่าวถึง การพัฒนาทักษะการพูดว่า หลังจากผู้เรียนมีประสบการณ์ในการฟังมากพอ ผู้สอนควรพยายามจัดกิจกรรมที่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดในชั้นเรียน ซึ่งอาจจะเป็นการพูดตามที่เคยได้ยิน หรือพูดอย่างอิสระ ผู้เรียนควรได้รับการสนับสนุนให้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นของตนออกมาเป็นคำพูด และควรพูดเกี่ยวกับเรื่องที่ผู้เรียนได้ฟังมาก่อนจะทำให้พูดได้อย่างมั่นใจ และเป็นธรรมชาติ ความคิดรวบยอดทางภาษาที่ผู้เรียนพัฒนามาจากการฟัง พร้อมทั้งเสียงต่าง ๆ ที่ได้ยิน เมื่อผู้เรียนพร้อมที่จะพูด

ผู้เรียนย่อมพูดได้อย่างเข้าใจความหมายและสื่อความหมายได้ถูกต้อง ผู้สอนจะช่วยผู้เรียนพัฒนาทักษะการพูดได้โดยการเป็นผู้ตัดสินและแก้ไขข้อบกพร่องในการใช้ภาษาของผู้เรียน เป็นผู้ช่วยสนับสนุนช่วยทบทวนการพูดของผู้เรียนและมีส่วนรวมในการพูดของนักเรียน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะสำคัญที่ผู้สอนต้องสอนทักษะทางภาษาและทักษะทางการสื่อสารไปพร้อมกันโดยพยายามให้ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ได้ในสถานการณ์จริงโดยคำนึงถึงความยากง่ายของเนื้อหา การสร้างบรรยากาศที่ดีเอื้อต่อการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักใช้กลวิธีในการพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ ให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดตามโครงสร้างที่กำหนดไปจนถึงการพูดอย่างอิสระเพื่อสร้างความมั่นใจในการที่จะพูดภาษาอังกฤษสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

2.3 กิจกรรมการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร

นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอขั้นตอนการสอนพูดไว้ ดังต่อไปนี้

Scott (1981 : 70) เสนอขั้นตอนการสอนพูดไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นบอกวัตถุประสงค์ ผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียนได้รู้ถึงสิ่งที่จะเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอเนื้อหา ควรเสนอในรูปปริบท ให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด ซึ่งจะต้องขึ้นอยู่กับปริบท เช่น ผู้พูดเป็นใคร มีความรับผิดชอบกับคู่สนทนาอย่างไร ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร สิ่งที่พูด สถานที่พูด และเนื้อหาที่พูดมีอะไรบ้าง

ขั้นที่ 3 ขั้นการฝึกและการถ่ายโอน อาจเป็นการฝึกพูดพร้อม ๆ กัน หรือเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้ฟังได้ยินได้ฟังสำนวนภาษาหลาย ๆ แบบ และเป็นสำสวนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริง และควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

(Byrne 1986): 9) เสนอขั้นตอนการสอนพูดไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอ (The Presentation stage) เป็นขั้นที่ครูสอนเนื้อหาใหม่ ให้นักเรียนเข้าใจ จำได้ และนำไปใช้ในการฝึกพูดขั้นต่อไป ครูผู้สอนจะเป็น “ผู้ให้ความรู้” ควรใช้เวลาในขั้นนี้ให้น้อยแต่มีประสิทธิภาพ ควรนำเสนอบทสนทนา หรือบทเขียนแบบร้อยแก้ว (Prose Passage)

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกปฏิบัติ (The Practice stage) เป็นขั้นที่เปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกพูด โดยใช้ความรู้ที่เพิ่งเรียนมาให้ถูกต้อง ครูทำหน้าที่เป็น “ผู้ควบคุม” ให้การฝึกนั้นถูกต้อง สื่อที่ใช้ฝึกมีสองประเภท คือ แบบฝึก (Drills) และเนื้อเรื่อง (Texts)

ขั้นที่ 3 ขั้นผลิตภาษา (The Production stage) ขั้นนี้ครูปล่อยให้นักเรียนใช้ภาษาที่รับรู้และฝึกในขั้นที่สองมาแล้ว ได้อย่างอิสระเต็มที่ ครูทำหน้าที่เป็น “ผู้จัดการ” เน้นให้นักเรียนใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วมากกว่าเน้นความถูกต้องทางไวยากรณ์ อาจให้ทำกิจกรรมเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่มก็ได้

(Harmer 1992): 50) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร และแบ่งขั้นตอนการสอนเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การแนะนำความรู้ทางภาษาใหม่ (Introducing New Language) ในขั้นนี้ครูจะแนะนำกฎเกณฑ์ทางภาษาที่ผู้เรียนไม่เคนเรียนมาก่อน โดยที่ครูจะต้องนำเสนอให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความหมาย การใช้ ตลอดจนรูปแบบของโครงสร้างนั้นๆ โดนการนำเสนอนั้นควรอยู่ในรูปของบริบทการใช้ภาษา เช่น ใช้สิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้เรียน เล่าเรื่อง หรือสถานการณ์ เป็นต้น

2.การฝึกใช้ภาษา (Practice) ในขั้นนี้ครูจะให้นักเรียนได้การการใช้ภาษา แต่จะฝึกเป็นแบบควบคุมการใช้ภาษา ตัวอย่างของการฝึกประเภทนี้ได้แก่ การฝึกออกเสียงตามครู กิจกรรมเติมข้อมูลที่ขาดหาย เกม การฝึกพูดเรื่องที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียนโดยใช้โครงสร้างทางภาษาที่เรียนมากิจกรรมปฏิสัมพันธ์อื่นๆ เป็นต้น

3. กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร (Communicative Activities) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกการใช้ภาษาที่มีลักษณะสมจริง ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อิสระมากขึ้น ตัวอย่างของกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ กิจกรรมการแก้ปัญหา การแสดงบทบาทสมมุติ สถานการณ์จำลอง เป็นต้น

หน้าที่ของครูผู้สอนในการช่วยผู้เรียนพัฒนาทักษะการพูดมี 2 ประการ คือ

1. ผู้สอนจะเป็นผู้ตัดสิน และแก้ไขข้อบกพร่องในการใช้ภาษาของผู้เรียน
2. ผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยสนับสนุนและทบทวนการพูดของผู้เรียน และมีส่วนร่วมในการพูดของนักเรียนเสมอ

จากที่นักการศึกษาได้เสนอกิจกรรมการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร สรุปได้ว่าขั้นตอนการสอนพูดที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่ามีส่วนคล้ายกันมาก และสามารถปรับให้เข้ากับขั้นตอนหลักของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารได้ 3 ขั้นตอนที่ได้กล่าวมาแล้ว คือ 1) ขั้นนำเสนอเนื้อหา 2) ขั้นฝึกปฏิบัติ และ 3) ขั้นผลิตภาษา

2.4 การวัดและการประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษ

การวัดการพูดภาษาอังกฤษมีหลายขั้นตอน นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะวิธีการวัดและการประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษไว้อาทิเช่น Valette (1977, อ้างถึงใน

ละเอียด จุฑานันท์ [2541] : 181–184) ได้แนะนำวิธีการทดสอบทักษะพูดในขั้นสื่อสารไว้ 2 ลักษณะ คือ การพูดที่มีการควบคุม สามารถทดสอบได้โดยการให้ตัวแนะที่สามารถมองเห็นได้ เช่น มีรูปภาพเป็นสื่อ การให้ตัวแนะที่เป็นคำพูด เช่น ผู้สอนพูดประโยคแล้วแสดงคำตอบด้วยสีหน้าท่าทางให้ผู้เรียนตอบตามลักษณะท่าทางนั้น อาจจะให้ผู้เรียนพูดเปลี่ยนประโยคตามที่กำหนด ให้บทบาทและคำแนะนำเกี่ยวกับชนิดของการสนทนาที่ผู้เรียนต้องเข้าไปมีส่วนร่วมด้วย ให้ฟังบทสนทนาแล้วพูดรายงานเรื่องที่ฟัง ให้แสดงเป็นผู้สัมภาษณ์แล้วจดบันทึกข้อมูลจากการพูดสัมภาษณ์ ส่วนอีกลักษณะหนึ่งเป็นการพูดอย่างอิสระในสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง โดยให้ผู้เรียนบรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ ให้พูดบรรยายวัตถุอย่างหนึ่งโดยใช้ภาษาที่เรียน การสนทนาและสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นวิธีที่เหมาะสม นิยมใช้และเป็นธรรมชาติมากที่สุด

(Finocchiaro 1983) 139–143) ได้แนะนำวิธีการทดสอบทักษะการพูด ไว้ว่า ให้พูดประโยคสั้น ๆ ตามเทป ให้อ่านออกเสียงประโยคต่าง ๆ ให้บรรยายลักษณะของวัตถุสิ่งของต่าง ๆ จากภาพที่กำหนด ให้บรรยายวัตถุ เหตุการณ์ต่าง ๆ พูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ และให้นักเรียนตอบคำถามในการสัมภาษณ์

นอกจากนี้ Finocchiaro และ Brumfit (1983 : 197–198) ได้แนะนำวิธีการทดสอบทักษะการพูดไว้เพิ่มเติมอีกหลายวิธี คือ ให้อ่านข้อความ โคลง หรือบทสนทนาที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว ให้พูดตามบทบาทในบทสนทนา ให้ตอบคำถามประโยคต่าง ๆ ที่กำหนดให้ ให้อ่านข้อความหรือเนื้อเรื่องที่นักเรียนไม่เคยเห็นมาก่อน ให้ถามคำถามจากข้อความที่กำหนดให้ ให้เปลี่ยนรูปประโยคต่าง ๆ ตามที่กำหนดให้ ให้พูดประโยคสั้น ๆ ที่ได้ความหมายเหมือนกับที่เจ้าของภาษาใช้กัน ให้ตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน ให้พูดหรือเล่าถึงสิ่งที่ควรจะทำในสถานการณ์ต่าง ๆ ให้เล่าเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน ให้วิจารณ์หรือแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องต่าง ๆ ที่ได้ฟังมา และให้วิจารณ์เรื่องที่เพื่อนพูดไปแล้ว

การประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษ

การประเมินผลทักษะการพูด มีนักการศึกษาหลายท่านเสนอแนวทางการประเมินโดยกำหนดองค์ประกอบของการพูดที่จะประเมิน ดังนี้

(Oller 1979): 320–326) และ Clark (1972 : 93) แบ่งองค์ประกอบการพูด เป็น 5 ด้าน คือ สำเนียง ไวยากรณ์ ศัพท์ ความคล่องแคล่ว และความสามารถเข้าใจคำพูดผู้อื่นเรียกชื่อว่าแบบ “FSI” (The Foreign Service Institute)

Linder (1977 : 6–7) แบ่งองค์ประกอบการพูดเป็น 4 ด้าน คือ ความคล่องแคล่ว ความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ ปริมารของข้อความในการสื่อสาร และคุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร

Schalz และ Bartz (1975 : 18–22) แบ่งองค์ประกอบของการพูดเป็น 5 ด้าน คือ ความเข้าใจ ความคล่องแคล่ว ปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร และความพยายามในการสื่อสาร

นอกจากนี้ สำนักทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ (กระทรวงศึกษาธิการ 2535 ก : 8–10) ได้แบ่งองค์ประกอบของการพูดไว้ในคู่มือการสร้างเครื่องมือภาคปฏิบัติวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา เป็น 5 ด้าน คือ สำเนียงการออกเสียง ความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ คำศัพท์ สำนวน ความคล่องแคล่วในการสนทนา และความสามารถในการสื่อสาร

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ทักษะการพูดเป็นการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้วยคำพูดในรูปของการส่งสาร เป็นพฤติกรรมการแสดงออกที่ควรจะทดสอบวัดความสามารถภาคปฏิบัติด้วยแบบทดสอบวัดตรง (Direct Test) ที่วัดสภาพที่แท้จริงของการใช้ภาษาโดยตรง สามารถทดสอบได้หลายวิธี ส่วนการประเมินผลทักษะการพูดมีนักการศึกษาหลายท่านแบ่งองค์ประกอบการพูดไว้พร้อมกำหนดกฎเกณฑ์การประเมินให้คะแนนที่คล้าย ๆ กัน สามารถเลือกนำไปใช้ประเมินผลทักษะการพูดได้ตามความเหมาะสม

3.กิจกรรมบทบาทสมมติ

3.1 ความหมายของกิจกรรมบทบาทสมมติ

การแสดงบทบาทสมมติเป็นการฝึกให้ผู้แสดงได้ประสบกับสถานการณ์จริงในสภาพของการสมมติ ขึ้นมา ทั้งนี้เพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้ทดลองและเรียนรู้ที่จะปรับพฤติกรรมของตนอย่างมีประสิทธิภาพในสภาวะต่างๆ ดังที่ทิศนา (แขมมณี. 2519)หน้า 41) อรุณี (วิริยจิตตรา. 2532),หน้า 187) กล่าวว่ากิจกรรมบทบาทสมมติว่าเป็นกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยบทบาทที่สมมติขึ้นจากสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมาเป็นเครื่องมือในการสอนโดยให้ผู้เรียนสวมบทบาทนั้นและแสดงพฤติกรรมไปตามความรู้สึกอารมณ์ และเจตคติของผู้แสดงที่มีต่อบทบาท การแสดงบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่เอื้อประโยชน์ให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทางภาษาเพราะการสร้างสถานการณ์สมมติและให้ผู้เรียนสวมบทบาทต่างๆ ในสถานการณ์ที่กำหนดไว้จะช่วยให้เกิดจินตนาการและแรงบันดาลใจที่จะนำทักษะทางภาษาที่ได้เรียนรู้มาใช้เพื่อการสื่อสาร การแสดงบทบาทสมมติในกิจกรรมการสอนภาษามุ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างผู้เกี่ยวข้องในสถานการณ์หนึ่งๆ และชี้ให้เห็นความสำคัญ

ของการใช้คำที่ถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ วิสาข์ (จัติวัตร์. 2528),หน้า 47) ที่กล่าวว่าการแสดงบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ดีที่สุดที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เหมาะกับสภาพทางสังคม เพราะนักเรียนสามารถสวมบทบาทต่างๆ ที่นักเรียนจะมีโอกาสนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง เช่น ระหว่างลูกค้ากับคนขายของ จุดมุ่งหมายที่สำคัญของกิจกรรมนี้คือให้ผู้เรียนสมารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกันอย่างมีความหมายมากกว่าจะเน้นด้านไวยากรณ์และโครงสร้าง

(Livingstone 1985) ให้คำจำกัดความของกิจกรรมบทบาทสมมติว่าเป็นกิจกรรมในชั้นเรียนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกภาษาได้แสดงออกซึ่งพฤติกรรมและบทบาทที่แท้จริงในส่วนของเนื้อหาที่จะนำมาสอน บางครั้งไม่อาจคาดเดาได้ว่าเนื้อหาหรือสถานการณ์ใดที่เหมาะสมและจำเป็นแก่ผู้เรียน สิ่งที่ทำได้คือ ฝึกให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงบทที่ได้รับ มุ่งวิธีการฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะความรู้ที่ได้เรียนและนำมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ

Ladousse (1988) ให้เหตุผลในการนำกิจกรรมบทบาทสมมติมาสอนว่าผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์ที่หลากหลายจากกิจกรรมการเรียน เช่น ได้เรียนรู้โครงสร้างและหน้าที่ทางภาษา ผู้เรียนมีโอกาสฝึกพูด ฝึกการใช้ภาษาในรูปแบบต่างๆ ขณะเดียวกันก็ได้เรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่มช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานกากรณีที่ปลอดภัย และเรียนรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนในสถานการณ์ที่ต่างกัน และยังช่วยสร้างความมั่นใจแก่ผู้เรียนให้กล้าพูดกล้าแสดงออกซึ่งก่อให้เกิดความสนุกสนานในการเรียนอีกด้วย กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นเทคนิคการสื่อสารที่สามารถพัฒนาความคล่องในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ช่วยส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนและยังเป็นการเพิ่มแรงจูงใจในการเรียน ผู้สอนและผู้เรียนต่างมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียน ในการนำกิจกรรมบทบาทสมมติมาใช้ครูสามารถยืดหยุ่นสถานการณ์ได้ตามความเหมาะสมซึ่งถือได้ว่าเป็นกิจกรรมการสอนที่มีประสิทธิภาพวิธีหนึ่ง

สรุปได้ว่ากิจกรรมบทบาทสมมติเป็นวิธีการเรียนการสอนวิธีหนึ่งที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง โดยที่ผู้เรียนมีอิสระในการเลือกใช้ภาษาได้อย่างเหมะสมกับบุคคลและสถานการณ์การใช้ นอกจากกิจกรรมบทบาทสมมติจะเอื้อประโยชน์ให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านความสามารถในการฟัง พูดแล้วยังเป็นเทคนิคการสอนวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนอีกด้วย เนื่องจากผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน มีอิสระในการเลือกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ เป็นกิจกรรมการเรียนภาษาที่มีความหมาย นอกจากนี้ผู้เรียนจะเกิดความสนุกสนานกับกิจกรรมและบรรยากาศในการเรียน

3.2 องค์ประกอบของกิจกรรมบทบาทสมมติ

องค์ประกอบที่จำเป็นในการแสดงบทบาทสมมติ {อังวัฒนกุล., 2537 #89},หน้า 143) กล่าวไว้มีดังต่อไปนี้

1. สถานการณ์ หมายถึง สภาพที่เป็นอยู่และหัวเรื่องสนทนา ผู้สอนจะต้องอธิบายสถานการณ์และงาน (Task) ที่ผู้เรียนจะต้องทำให้สำเร็จ งานที่ทำจะมีความยากง่ายตามระดับของผู้เรียน เช่น การรับโทรศัพท์ หรือการตกลงในธุรกิจ เป็นต้น การอธิบายชี้แจงเกี่ยวกับสถานการณ์ยังสามารถให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับวัฒนธรรมหรือธรรมเนียมปฏิบัติด้วย

2.บทบาทหมายถึง การมอบหมายบทบาทให้ผู้เรียนสวมบทบาทที่กำหนดให้ ผู้เรียนจะต้องมีความเข้าใจบุคลิกภาพ ประสบการณ์ สถานะทางสังคม ปัญหาและความต้องการของบทบาทที่ตนจะแสดง คำอธิบายชี้แจงเกี่ยวกับบทบาทไม่ควรมากหรือละเอียดจนเกินไป เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้แสดงพัฒนาบุคลิกภาพตามภูมิหลังหรือพฤติกรรมที่ผ่านมา

3. สำนวนที่เป็นประโยชน์สำหรับการแสดงบทบาทสมมติ หมายรวมถึง สำนวนวลี คำศัพท์เฉพาะและรูปแบบของภาษา เช่น การถามคำถามลักษณะ wh-question ตลอดจนข้อมูลต่างๆด้านภาษาศาสตร์สังคม

4.ความรู้พื้นฐานในเนื้อหาของสถานการณ์ หมายถึง ความรู้ทั่วไปที่ผู้เรียนจำเป็นต้องมีเกี่ยวกับสถานการณ์ในการแสดงเช่น การแสดงบทบาทสมมติในการประชุมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ผู้สอนต้องให้ความรู้พื้นฐานแก่ผู้เรียน โดยเตรียมเอกสารให้อ่าน ดูภาพยนตร์ หรือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยาย เป็นต้น

Woodward (1991) ให้ความสำคัญขององค์ประกอบกิจกรรมบทบาทสมมติที่ต่างออกไปโดยกล่าวว่าองค์ประกอบของการแสดงบทบาทสมมติมี 3 ส่วนสำคัญดังนี้

1. วิธีสร้างสถานการณ์ ภาษา บรรยากาศ และตัวละครในกิจกรรมบทบาทสมมติ ได้แก่ การเลือกลักษณะตัวละคร ชุดภาษาที่ต้องนำมาฝึกหัดผู้เรียน สถานที่ในการแสดงกิจกรรม รายละเอียดของการแสดง ระยะเวลา บทสนทนาที่เหมาะสมกับวันและสถานที่ ดนตรีประกอบเพื่อสร้างบรรยากาศ

2. วิธีการที่แตกต่างในการให้บทแก่ผู้แสดง คือการให้โอกาสแก่ผู้เรียนในการเลือกบทที่อยากแสดง มีสิทธิ์เลือกกลุ่มของผู้ร่วมแสดงโดยครูจะให้ความช่วยเหลือในการให้ข้อมูลและการแต่งบทสนทนา

3. การจัดกลุ่มของผู้เรียนก่อนและระหว่างกิจกรรมบทบาทสมมติ ครูเป็นผู้เตรียมเนื้อหาในการสอนและกำหนดบทบาทในการแสดงโดยใช้บัตรบทบาท ทั้งนี้ในการฝึกหัดครูต้องให้ผู้เรียนมีโอกาส แลกเปลี่ยนบทบาทในการแสดงซึ่งกันและกัน ในระหว่างการฝึกหัดครูต้องสังเกตและบันทึกผลของกิจกรรมเพื่อปรบปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

สรุปได้ว่าองค์ประกอบของบทบาทสมมติควรสร้างสถานการณ์ที่พิจารณาถึงความยากง่ายของผู้เรียนและการกำหนดบทบาทที่ผู้เรียนต้องมีความเข้าใจ โดยครูเป็นผู้กำหนดบทบาทที่ชัดเจนและการใช้ภาษาที่เหมาะสมจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงการแสดงบทบาทสมมติ

3.3 ขั้นตอนของกิจกรรมบทบาทสมมติ

นักการศึกษาหลายคนเสนอขั้นตอนการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการสอนดังนี้

ทิศนา แขมมณี (2519 , หน้า 44-47) จัดขั้นตอนของกิจกรรมบทบาทสมมติไว้ 5 ขั้นตอน

1. ขั้นเตรียมการ แบ่งออกเป็น 2ขั้นตอน คือ

1.1 การแจกแจงและกำหนดขอบเขตปัญหา ในขั้นตอนนี้ครูจะต้องวิเคราะห์แยกแยะสถานการณ์ออกมาให้ได้ว่าอะไรคือปัญหาหรือจุดที่ต้องการชี้ให้ผู้เรียนเห็น และกำหนดของเขตของปัญหาที่จะสอน

1.2 การกำหนดสถานการณ์สมมติและบทบาทสมมติ เมื่อได้ปัญหาชัดเจนแล้วครูต้องกำหนดสถานการณ์ที่ง่ายและชัดเจนขึ้น พร้อมทั้งเขียนบทบาทสมมติที่จะให้ผู้เรียนแสดงบทบาทที่เขียนขึ้นนี้ โดยให้ผู้เรียนประสบกับปัญหาและข้อขัดแย้งเพื่อฝึกฝนการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ

2. ขั้นแสดง แบ่งเป็น 7ขั้นตอน ดังนี้

2.1 การอุ่นเครื่อง หมายถึงการนำผู้เรียนไปสู่เรื่องที่จะศึกษา หรือปูพื้นให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตรงกันในเรื่องที่จะเรียน ขั้นนี้ครูอาจเล่าเรื่องราวหรือสถานการณ์สมมติให้นักเรียนฟัง การเล่าเรื่องอุ่นเครื่องนี้จะเป็นไปได้มากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายและสถานการณ์ที่ตั้งไว้

2.2 การเลือกตัวผู้แสดงอาจเป็นไปได้ในสองลักษณะ คือ อาจจะเลือกผู้แสดงที่มีลักษณะใกล้เคียงหรือลักษณะตรงกันข้ามกับลักษณะของบทบาทที่มอบหมายให้ก็ได้ ในกรณีแรกการแสดงจะช่วยให้กลุ่มเข้าใจปัญหาได้ดีเพราะการแสดงเป็นไปได้โดยไม่เคอะเขิน ในกรณีหลังการแสดงจะช่วยให้ผู้ชมได้เข้าใจถึงบทบาทของผู้ที่มีลักษณะแตกต่างออกไป

2.3 การจัดฉากแสดงเป็นการจัดฉากแบบสมมติขึ้นมาเพื่อให้การแสดงดูใกล้เคียงกับความจริงที่เกิดขึ้น การจัดฉากอาจเป็นไปในลักษณะง่ายๆ หรือแบบหรูหรา

2.4 การเตรียมผู้สังเกตการณ์ การใช้บทบาทสมมติในการเรียนนั้นช่วยให้การเรียนสนุกสนานมีชีวิตชีวาก็จริง แต่ครูต้องลืมว่าการเรียนนี้ไม่ใช่มุ่งเพียงเพื่อสนุกอย่างเดียว ครูควรให้นักเรียนหัดสังเกตและวิเคราะห์เหตุการณ์ ดังนั้นการเตรียมผู้ชมหรือผู้สังเกตการณ์จึงเป็นสิ่งจำเป็นไม่เช่นนั้นการอภิปรายและการวิเคราะห์หลังการแสดงจะไม่ได้ผลเท่าที่ควร

2.5 การเตรียมความพร้อมก่อนการแสดง การที่ผู้เรียนจะแสดงบทบาทสมมติให้เป็นไปอย่างธรรมชาติได้มากน้องเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับความพร้อมของผู้แสดง ถ้าผู้แสดงมีความสบายใจ การแสดงจะเป็นไปอย่างธรรมชาติ ดังนั้นครูจำเป็นจะต้องช่วยขจัดความตื่นเต้นประหม่าแบะความวิตกกังวลของผู้แสดงออกไปด้วยวิธีต่างๆ

2.6 การแสดง เมื่อผู้แสดงและผู้ชมพร้อมแล้วผู้แสดงก็เริ่มแสดงได้ การแสดงนี้ควรเป็นไปตามธรรมชาติไม่มีขัดกลางคัน นอกจากในกรณีที่ผู้แสดงต้องการความช่วยเหลือครูหรือผู้กำกับการแสดงอาจเข้าไปช่วยในบางโอกาส

2.7 การตัดบทเมื่อผู้แสดงได้แสดงไปเป็นเวลาพอสมควรแล้วครูหรือผู้กำกับควรตัดบท ไม่ควรปล่อยให้การแสดงเยิ่นเยอ จะทำให้เสียเวลาและผู้ชมเกิดความเบื่อหน่าย

3. ขั้นวิเคราะห์และการอภิปรายผลการแสดง มักเป็นไปในรูปการอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้แสดง ผู้ชม หรือผู้สังเกตการณ์ การอภิปรายจะเป็นไปในรูปแบบใดนั้นขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการเรียน บางครั้งอาจจะมีการให้ผู้แสดงได้เปิดเผยความรู้สึก และเสนอความคิดเห็นก่อน แล้วจึงให้ผู้ชมหรือผู้สังเกตการณ์เสนอความคิดเห็น

4.ขั้นแสดงเพิ่ม หลังจากวิเคราะห์และอภิปรายผลการแสดงแล้ว กลุ่มอาจจะเสนอแนะแนวความคิดใหม่ๆ ในการแก้ปัญหา หรือตัดสินใจ หรือถ้าหากการแสดงครั้งแรกยังไม่ได้ผลไม่เป็นที่พอใจ ครูอาจมีการแสดงซ้ำหือเพิ่มเติมก็ได้เพื่อดูผลอีกครั้ง หากการแสดงใหม่ไม่จำเป็นครูสามารถข้ามไปขั้นที่ 5 ได้เลย

5. ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป หลังการอภิปรายเกี่ยวกับการแสดงแล้ว ครูควรจะกระตุ้นผู้เรียนได้อภิปรายทั่วๆไป ซึ้งโดยมากจะเป็นการเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่เกี่ยวข้องให้กันฟัง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้แนวคิดกว้างขึ้นแบะส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นว่าสิ่งที่เรียนนั้นเกี่ยวข้องกับความเป็นจริง

(Livingstone 1985): 12–17) แบ่งขั้นตอนกิจกรรมบทบาทสมมติไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1.ขั้นเตรียมการของครูในขั้นตอนนี้ครูจะคัดเลือกเนื้อหาการสอนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียน และเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน นอกจากนี้ ครูจะต้องจัดเตรียมอุปกรณ์สื่อการสอนให้พร้อมด้วย

2.ขั้นเตรียมความพร้อมในห้องเรียน ครูจัดเตรียมความพร้อมแก่นักเรียนในด้านคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ เพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจหน้าที่ทางภาษาและสถานการณ์การแสดง

3. ขั้นแสดงกิจกรรมบทบาทสมมติ นักเรียนออกมาแสดงบทบาทสมมติที่ได้เตรียมไว้อย่างเป็นธรรมชาติ จะต้องเตรียมอุปกรณ์และจัดฉากการแสดงให้พร้อม

4.ขั้นติดตามผล ในขั้นนี้ครูจะแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นจากการแสดงไม่ว่าจะเป็นด้านการใช้คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ หรือการแสดงออกของนักเรียนก็ตาม

5. ขั้นขยายผล หลังจากที่นักเรียนได้เรียนเนื้อหาและแสดงกิจกรรมบทบาทสมมติไปแล้ว ครูสามารถขยายผลของกิจกรรมการเรียนออกไปได้อีก เช่น ให้แบบฝึกหัดเพิ่มเติม สอนเนื้อหาการเรียนเกี่ยวข้อง หรือให้นักเรียนศึกษาตัวอย่างสถานการณ์ที่ต่อเนื่องเป็นต้น

สรุปได้ว่าการที่ผู้สอนเข้าใจขั้นตอนการสอนกิจกรรมบทบาทสมมติ และสามารถดำเนินกิจกรรมให้กับผู้เรียนได้อย่างถูกต้องตามลำดับ จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและสามารถพัฒนาการแสดงบทบาทสมมติได้อย่างถูกต้องและประสบความสำเร็จในการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ

4. **การพัฒนาคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา**

4.1 ความหมายของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา

ปัจจุบันเทคโนโลยีได้มีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะคอมพิวเตอร์ได้มีการพัฒนาและนำมาใช้เป็นสื่อทางการศึกษาอย่างแพร่หลายเรียกกันว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction หรือ CAI) ซึ่งหมายถึงวิธีการเรียนการสอนที่ใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ออกแบบไว้เพื่อนำเสนอบทเรียนแทนผู้สอน และผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเองตามลำดับขั้นตอนกรเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยมีการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างผู้เรียนกับคอมพิวเตอร์ และผู้เรียนจะได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที ทักษิณา สวนานนท์ (2530 : 206)และยืน ภู่วรรณ (2531 : 121) (อ้างถึงในฉันแข อ่องลำยอง 2535 : 12) กล่าวว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง การนำไมโครคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอน มานำเสนอในรูปแบบที่เหมาะสม สำหรับนักเรียนในการทำแบบฝึกหัด หรือการวัดผล ผู้เรียนจะเรียกโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการสอนวิชานั้น ๆ ขึ้นบนหน้าจอภาพ และอ่านด้วยตนเอง หลังจากนั้นจะแจ้งผลให้ทราบว่าทำถูกกี่ข้อ ทำผิดกี่ข้อ ซึ่งสอดคล้องกับ Jones และ Fortescue (1987: 5) ได้กล่าวว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษานั้นคือวิธีการเรียนการสอนทางภาษา โดยการนำคอมพิวเตอร์มาเป็นอุปกรณ์ช่วยในการแสดงนำเสนอเนื้อหา เสริมแรง และประเมินผล

การเรียนรู้ทางด้านภาษาโดยเน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนเป็นหลัก นอกจากนี้ยังมีส่วนช่วยในการทดสอบ

สรุปได้ว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นสื่อการเรียนการสอนอีกหนึ่งตัวเลือก ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วนตนเองและสามารถทำแบบฝึกหัดได้เลยนับได้ว่าคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งสำหรับนักเรียนให้ได้รับโอกาสในการพัฒนาความรู้ และทักษะของตนได้เป็นอย่างดีส่วนผู้เรียนที่ต้องการฝึกฝนตนเองให้เกิดความชำนาญในทักษะต่าง ๆ ก็สามารถใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นเครื่องนำทางไปสู่ความสำเร็จได้เช่นกัน

4.2 ประเภทของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอนมีหลายรูปแบบ ตามแนวคิดของนักการศึกษาและนักวิชาการที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน จำแนกชนิดของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสรุปได้ดังนี้ (กิดานันท์ มลิทอง 2536 และ สุกรี รอดโพธิ์ทอง 2535 อ้างถึงใน ประภาภรณ์ ฉันทฉัตรกนก 2538)

1. แบบศึกษาเนื้อหาใหม่ (Tutorial)
2. แบบฝึกทบทวน (Drill and Practice)
3. แบบสร้างสถานการณ์จำลอง (Simulation)
4. แบบทดสอบ (Test)
5. แบบเกมการสอน (Instructional Games)
6. แบบแก้ปัญหา (Problem Solving)
7. แบบจำลอง (Modeling)
8. แบบการค้นพบ (Discovery)

คอมพิวเตอร์ช่วยสอนแต่ละแบบมีการแตกต่างกันที่ลักษณะของการให้ความรู้สำหรับคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบศึกษาเนื้อหาใหม่ (Tutorial) จะใช้เพื่อเสนอเนื้อบทเรียนนั้น ๆ โดยแบ่งเป็นเนื้อหาย่อย และถามผู้เรียนที่ละคำถามจากนั้นจะให้ข้อมูลย้อนกลับได้ในทันทีเมื่อผู้เรียนตอบได้ถูกต้องก็จะถามคำถามต่อไป แต่หากผู้เรียนตอบคำถามไม่ได้หรือตอบผิดคอมพิวเตอร์ก็จะให้เนื้อหาเพื่อทบทวนจนกระทั่งผู้เรียนตอบถูก ผู้เรียนจึงมีโอกาสคิดแก้ไขปัญหาด้วยตนเองเพื่อที่จะตอบคำถามให้ถูกต้อง บทเรียนแบบศึกษาเนื้อหาใหม่นี้จึงเปรียบได้กับเป็นติวเตอร์ (Tutor) ให้กับผู้เรียนสามารถสอนเนื้อหาเกี่ยวกับแนวคิดและทักษะต่าง ๆ ได้

คอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทบทวน (Drill and Practice) ใช้สำหรับฝึกหัดและทบทวนความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านไปโดยอยู่ในรูปแบบของการทดสอบส่วนใหญ่มักใช้กับการเรียนการสอนทางงานภาษาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นเนื้อหาวิชาที่เน้นเกี่ยวกับความรู้

คอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสร้างสถานการณ์จำลอง (Simulation) อย่างเช่นในวิชาวิทยาศาสตร์ ผู้เรียนจำเป็นต้องมีการทดลองทางวิทยาศาสตร์ทำให้ได้รับประสบการณ์และได้ฝึกทักษะ เพิ่มเติมได้โดยไม่เสี่ยงกับอันตราย รวมทั้งช่วยประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย

คอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบทดสอบ (Test) เป็นบทเรียนที่นำมาใช้สำหรับประเมินผลความรู้ประเมินทักษะ และประเมินเจตคติผู้เรียนเป็นบทเรียนที่เน้นเฉพาะเรื่องของการทดสอบ ซึ่งจะใช้เมื่อผู้เรียนสามารถผ่านแบบฝึกทบทวน (Drill and Practice) ไปแล้ว หรืออาจใช้หลังจากผู้เรียนได้ผ่านแบบศึกษาเนื้อหาใหม่ก็ได้

คอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกมการสอน (Instructional Games) มีจุดมุ่งหมายคล้ายกับแบบฝึกทบทวน (Drill and Practice) แต่แตกต่างกันที่รูปแบบการนำเสนอ ซึ่งมีความตื่นเต้นสนุกเสนอ และเรียกความสนใจจากผู้เรียนได้อย่างมาก

คอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบแก้ปัญหา (Problem Solving) เพราะเป็นการฝึกให้เกิดการแก้ปัญหาได้อย่างมีระบบโดยบทที่นำเสนอนั้น จะกำหนดปัญหาด้วยสถานการณ์และเงื่อนไขที่แตกต่างกันออกไปเพื่อผู้เรียนจะได้คิดหาวิธีแก้ปัญหา เมื่อผู้เรียนจำเป็นต้องฝึกแก้ปัญหาจะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาอย่างมีหลักเกณฑ์ และต่อไปเมื่อผู้เรียนประสบปัญหาอื่น ๆ ก็สามารถนำหลักเกณฑ์ไปใช้แก้ปัญหาต่าง ๆ นั้นได้เช่นกัน

คอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบจำลอง (Modeling) มีความแตกต่างจากแบบแก้ปัญหา (Problem Solving) ซึ่งตรงที่แบบจำลองนั้น ผู้เรียนต้องกำหนดสภาพปัญหาสถานการณ์ตลอดจนเงื่อนไขต่าง ๆ ให้กับคอมพิวเตอร์ เพื่อให้คอมพิวเตอร์ช่วยแก้ปัญหาและบอกกระบวนการที่นำไปสู่ผลสรุปในการแก้ปัญหา

คอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสุดท้าย คือแบบการค้นพบ (Discovery) จะช่วยให้ผู้เรียนให้มีโอกาสได้เรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเองเป็นอย่างมาก ปัญหาที่ต้องนำมาให้ผู้เรียนแก้ไขนั้นจะใช้วิธีลองผิดลองถูก หรือเป็นวิธีการจัดระบบเข้ามาช่วยเหลือโดย คอมพิวเตอร์จะเสนอข้อมูลที่หลากหลายแก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนพยายามค้นหาจนกระทั่งได้ข้อสรุปในการแก้ปัญหาที่ดีที่สุด

นอกจากนี้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถแบ่งได้เป็น 7 แบบ (บริษัทคอมพิวเทคไมโครซิสเท็มจำกัด 2538 : 8) คือ

1. แบบฝึกหัดทักษะและแบบฝึกหัด (Drill and Practice) เป็นลักษณะบทเรียนลำดับจากขั้นต่ำสู่ขั้นสูง ผู้เรียนสามารถเลือกลำดับตามพัฒนาการเรียนรู้ได้และมีแบบทดสอบความสามารถ

2. แบบเจรจา (Dialogue) เป็นลักษะการใช้ภาษาพูดโต้ตอบระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน

3. แบบจำลองสถานการณ์ (Simulation) ลักษณะการจำลองสภาพที่เหมือนกับของจริง เช่น การจำลองการขับรถไฟ

4. แบบเกมส์ (Games) ลักษณะการเรียนรู้ที่ง่ายที่สุด เช่น เกมส์ต่อคำศัพท์ เกมส์ต่อรูปภาพ

5. แบบการแก้ปัญหาต่าง ๆ (Problem Solving) ลักษณะการสุ่มข้อมูลออกมาแล้วให้ผู้เรียนหัดแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น ด้านสถิติและคณิตศาสตร์

6. แบบการค้นพบสิ่งใหม่ ๆ (Investigation) ลักษณะการสุ่มข้อมูลออกมาแล้วให้ผู้เรียนหัดแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น ด้านสถิติ และคณิตศาสตร์ เป็นต้น

7. แบบการทดสอบ (Testing) ลักษณะเป็นแบบทดสอบการเรียนรู้และความรู้ของผู้เรียนพร้อมทั้งสามารถทราบผลการทดสอบได้อีกด้วย

สรุปได้ว่าคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบ่งออกเป็นหลายประเภท ซึ่งการเรียนการสอนในปัจจุบันผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง การเลือกคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้นขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของครูผู้สอนที่มุ่งเน้นไปทางด้านใดที่เหมาะกับการพัฒนาผู้เรียนและเกิดการเรียนรู้มากที่สุด

4.3 องค์ประกอบของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

โดยทั่วไปบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะมีองค์ประกอบหลักที่คล้ายคลึงกัน คือ ประกอบไปด้วย ข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง และการเชื่อมโยงแบบปฏิสัมพันธ์ดังนี้

ข้อความ (Text) อาจเป็นตัวอักษร ตัวเลข หรือเครื่องมือเว้นวรรคตอนที่มีแบบ (Style) หลากหลายมีความแตกต่างกันทั้งตัวพิมพ์ (Font) ขนาด (Size) และสี (Color) รูปแบบของตัวอักษรแต่ละแบบยังสามารถส่งเสริมหรือเป็นข้อจำกัดในกรแสดงข้อความได้ ดังนั้นการนำเสนอเนื้อหาจึงไม่สามารถยึดติดกับรูปแบบของตัวอักษรใด ๆ เพราะตัวอักษรแบบหนึ่งอาจเหมาะสมในการใช้เป็นหัวเรื่อง ในขณะที่อีกแบบหนึ่งสามารถใช้อธิบายเนื้อหาได้อย่างดี เพราะมีความชัดเจนอ่านง่ายไม่ต้องใช้สายตามาก ส่วนขนาดของตัวอักษรจะสามารถเลือกใช้เพื่อเขียนหัวเรื่องและเนื้อหาให้มองเห็นได้ชัดเจน

ภาพนิ่ง (Still Picture) เมื่อพูดถึงภาพ หรือภาพนิ่ง มักจะหมายถึงภาพถ่ายหรือภาพลายเส้นซึ่งภาพนิ่งอาจมีสีขาวดำ หรือสีอื่น ๆ ก็ได้ อาจเป็นภาพ 2 มิติ หรือ 3 มิติ โดยขึ้นอยู่

กับความสามารถของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้อยู่ ส่วนขนาดของภาพนิ่งก็อาจมีขนาดใหญ่เต็มจอภาพ หรือมีขนาดเล็กกว่านั้นในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจอมีภาพนิ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเพราะมนุษย์ได้รับอิทธิพลจากการรับรู้ด้วยภาพเป็นอย่างดี เมื่อครูต้องออกแบบบทเรียนด้วยตนเอง ครูอาจารย์ใช้เครื่องมือช่วยวาดภาพในซอฟท์แวร์คอมพิวเตอร์ ซึ่งช่วยประหยัดเวลาและไม่จำเป็นต้องฝึกฝนตนเองให้มีความชำนาญเท่ากับช่างศิลป์ ก็สามารถวาดภาพได้ นอกจากนี้ในบางโปรแกรมยังมีภาพกราฟิกให้เรียกใช้ได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากกำหนดรูปพื้นฐานแก้ไขรูปภาพเคลื่อนย้ายภาพ และสำเนาภาพได้ แต่ข้อจำกัดประการหนึ่งคือ ภาพนิ่งจะใช้หน่วยความจำมากกว่าข้อมูลที่เป็นตัวอักษรหลายเท่า

ภาพเคลื่อนไหว (Animated Picture) ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ในเรื่องการเคลื่อนที่และเคลื่อนไหวที่ไม่สามารถอธิบายด้วยตัวอักษร หรือภาพเพียงไม่กี่ภาพ ภาพเคลื่อนไหวมีคุณลักษณะเด่นที่ช่วยเร้าความสนใจของผู้เรียนได้ทั้งการเคลื่อนไหวที่เปลี่ยนตำแหน่งและรูปทรงของภาพและการเคลื่อนที่ (Moving) ที่เปลี่ยนเฉพาะตำแหน่งหน้าจอภาพแต่ไม่ได้เปลี่ยนรูปทรงของภาพ

เสียง (Sound) เสียงที่เราใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์มี 3 ชนิด คือ เสียงพูด (Voice) เสียงดนตรี (Music) และเสียงประกอบ (Sound effect) เสียงพูดอาจเป็นเสียงการบรรยาย หรือเสียงจากบทสนทนาที่ใช้ในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สำหรับเสียงดนตรีจะเป็นท่วงทำนองของเสียงเครื่องดนตรีต่าง ๆ และเสียงประกอบก็คือเสียงพิเศษที่เพิ่มเติมเข้ามา เช่น เสียงรถยนต์ เสียงร้องของแมว เป็นต้น ในการเรียนรู้จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้นได้อาศัยเสียงช่วยสร้างความเข้าใจแก่ผู้เรียนได้มากยิ่งขึ้น อย่างเช่น เมื่อจะสอนเกี่ยวกับลักษณะการวิ่งของเสือ ถ้าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีภาพเคลื่อนไหวของเสือพร้อมกับบรรยายบนจอภาพ ผู้เรียนจะไม่สามารถใช้สายตามองภาพเคลื่อนไหวและคำบรรยายได้ในเวลาเดียวกัน แต่ถ้าปรับให้มีภาพเคลื่อนไหวของเสือ และใช้เสียงบรรยายพร้อมกับเสียงประกอบแทนก็จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่นำเสนอได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

การเชื่อมโยงแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Links) คือการรับรู้ข้อมูลเพิ่มเติมเป็นตัวอักษรโดยใช้โปรแกรมเชื่อมโยงที่เรียกว่า Hypermedia ส่วนโปรแกรมเชื่อมโยงที่เรียกว่า Hyper graphics จะให้ข้อมูลอธิบายเพิ่มด้วยภาพ วิธีการเช่นนี้ผู้เรียนจะใช้ Mouse ชี้แล้ว Click ที่ส่วนใดส่วนหนึ่งของหน้าจอภาพเช่น ที่ภาพปุ่ม ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวหรือบนตัวอักษร ข้อมูลเพิ่มเติมจะปรากฏให้เห็น นอกจากนี้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนยังมีลักษณะเด่น ที่สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อตอบสนองหรือมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนได้ทันที แต่ผู้ออกแบบและพัฒนาโปรแกรม ควรพิจารณาให้โอกาสผู้เรียนในการตอบผิดซ้ำ ๆ อย่าง

เหมาะสม การให้โอกาสผู้เรียนตอบผิดซ้ำมากเกินไป จะทำให้ผู้เรียนขาดแรงจูงใจ ส่วนการให้โอกาสย้อนกลับเพื่อเพิ่มแรงผู้เขียน อาจทำได้โดยใช้คำกล่าวชมเมื่อผู้เรียนเลือกคำตอบได้ถูกต้องแต่ควรอยู่ในระดับที่เหมาะสมเช่นกัน

4.4 ข้อดีและข้อจำกัดของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน นับว่าเป็นสื่ออย่างหนึ่งที่มีบทบาทอย่างมากในวงการศึกษาและมีความสัมพันธ์ต่อผู้เรียนหลาย ๆ ด้านดังนี้ (วิจัยสำรวจบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 2541 : 21)

1. ด้านรูปแบบ เรื่องของสีสันความสวยงาม บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นบทเรียนที่มีสีสันดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้ดีกว่า สีขาว–ดำ นอกจากสีสันแล้ว บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนยังมีเสียงที่เป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนสามารถใช้เพื่อป้อนข้อมูลย้อนกลับได้และคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้เปรียบในแง่ของภาพเคลื่อนไหวได้ เช่น การทำภาพเคลื่อนไหวช้า ๆ หรือเร็ว พร้อมกับมีสีสันที่เปลี่ยนไปซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและมีความสนใจมากขึ้น

2.ด้านปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนเนื่องจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีลักษณะเป็นสื่อผสมที่ทำงานร่วมกับสื่ออื่น ๆ เช่น เครื่องเล่นวีดีทัศน์ ซึ่งทำให้บทเรียนช่วยให้ปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน ได้อย่างมีคุณภาพและสามารถเรียนรู้ได้ตามความถนัดของตนเอง ซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเป็นวิธีการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

3.ด้านการให้ข้อมูลย้อนกลับ ผู้เรียนสามารถทราบผลการเรียนของตนเองได้อย่างรวดเร็วกว่าสื่ออื่น ๆ ซึ่งเป็นการเสริมแรงอีกทางหนึ่งในการเรียนรู้ของผู้เรียน

4.ด้านความรู้สึก เนื่องจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนผู้เรียนสามารถโต้ตอบกับโปรแกรม ซึ่งทำให้ผู้เรียนจะมีความรู้สึกเหมือนว่าตัวเองได้พูดคุยกับใครคนหนึ่งก่อให้เกิดความรู้สึกมีอารมณ์ขัน ชอบใจ ไม่ชอบใจ และกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นของผู้เรียนด้วย

5.ด้านการใช้งาน ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องรู้ภาษาคอมพิวเตอร์ หรือมีความรู้ทักษะด้านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ก็สามารถใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้ และเสียเวลาในการเรียนรู้การใช้โปรแกรมน้อย

ข้อจำกัดของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา

ถึงแม้ว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะมีประโยชน์ในการใช้งานมากมายแต่บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนก็ยังมีข้อจำกัดดังนี้ (วิจัยสำรวจบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กรมการศึกษานอกโรงเรียน 2541 : 22)

1. การออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีประสิทธิภาพ ต้องใช้เวลาและความสามารถมาก ครูที่มีความรู้เนื้อหาวิชาแต่ไม่สามารถสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยคนเองได้ จำเป็นต้องอาศัยผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการสร้างซึ่งในประเทศไทยความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์ของบุคลากรในการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนยังมีน้อยทำให้เกิดปัญหาอุปสรรค์ในการสรรหาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีประสิทธิภาพ

2. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีข้อจำกัดในการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในระดับสูง ๆ ของพฤติกรรมการเรียนรู้ (Cognitive Domain) รวมทั้งพฤติกรรมการเรียนด้านความรู้สึก (Affective Domain) และพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะปฏิบัติ (Psychomotor Domain) ได้ แต่บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางสังคม เนื่องจากผู้เรียนจะใช้เวลา และทักษะการโต้ตอบกับเครื่องคอมพิวเตอร์มากกว่าบุคคลอื่น ๆ

3. หากผู้เรียนได้ใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจนเกิดความเคยชินแล้ว จะทำให้ความกระตือรือร้น และแรงจูงใจที่จะใช้คอมพิวเตอร์น้อยลง

4. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนส่วนมาก มีหลักการในการออกแบบให้มีการเรียนรู้ไปตามขั้นตอน ซึ่งเป็นการบังคับระบบแผนของการเรียนกับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนบางประเภทโดยเฉพาะในกลุ่มผู้ใหญ่ไม่ชอบที่จะเรียนตามขั้นตอนของโปรแกรม

5. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จำเป็นต้องอาศัยสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เช่นห้องเรียน สถานที่และฐานข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งทำให้การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีข้อจำกัดใช้อยู่เฉพาะในเขตตัวเมืองที่มีสภาพพร้อมเพียง ไม่สามารถใช้กับชนบทที่อยู่ห่างไกลที่ยังขาดปัจจัยด้านพื้นฐานได้เช่น ไม่มีไฟฟ้า สายโทรศัพท์ เป็นต้น

นอกจากนี้ ครรชิต (มาลัยวงศ์. 2528) : 16 อ้างถึงใน ฉันแข (อ่องลำยอง. 2535): 20) ได้กล่าวถึงข้อจำกัดที่ทำให้การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนไม่สมบูรณ์ คือ

1. ระบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนยังไม่ค่อยมีความเป็นกันเองต่อการใช้ถ้อยคำประเภทต่าง ๆ ในการสอนหรือการแนะนำ มักจะเป็นคำมาตรฐานที่ตายตัว น่าเบื่อ

2. ระบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนยังไม่สามารถตรวจหาความหมายของคำถามของผู้เรียนได้เท่าครู

3. การใช้ระบบคอมพิวเตอร์ ต้องใช้ครูที่มีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์พอสมควร เพื่อจะดูแลตัวเครื่องให้ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.5 การออกแบบและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา

การออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ได้ใช้หลักของการออกแบบการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นรายบุคคล ซึ่งการเรียนรู้นั้นหมายถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากประสบการณ์ ที่คนเราปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม หรือจากการฝึกหัด รวมทั้งการเปลี่ยนแปลง ปริมาณความรู้ของผู้เรียน (วาสนา (ศรีอัครราช. 2539)อ้างถึงในวิจัยสำรวจบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 2541 : 23) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจะเกิดขึ้นได้ และดำรงอยู่ได้ด้วยกระบวนการอย่างหนึ่งเรียกว่า “การวางเงื่อนไข” หลักการวางเงื่อนไขนี้เองเป็นพื้นฐานของการสร้างบทเรียนโปรแกรม โดยถือเอาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองเป็นหลัก

Skinner (ประมวลบทความเกี่ยวกับนวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา 2517 : 220) ได้นำทฤษฎีการเรียนรู้แบบ S-R Theory มาสร้างบทเรียนสำเร็จรูปและเครื่องช่วยสอน ในปี ค.ศ.1954 Skinnerได้เสนอแนะวิธีการสอนโดยใช้เครื่องช่วยสอน (Teaching Machine) หรือการสอนแบบโปรแกรมขึ้น ซึ่ง Skinnerเชื่อว่าจะเป็นการช่วยครูได้อย่างมาก และผลก็คือจะทำให้นักเรียนทุกคนเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งการสอนแบบโปรแกรมนี้เป็นจุดเริ่มของการพัฒนาคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งการเสริมแรงเป็นสิ่งสำคัญในการสอน

Thorndike (อ้างถึงในชม ภูมิภาค ม.ป.ป. : 116) กล่าวว่าการเรียนรู้จะไม่เกิดขึ้นถ้าไม่มีรางวัล (Reward) รูปใดรูปหนึ่งเข้ามามีส่วนร่วมด้วย และรางวัลนี้เองเป็นการสร้างสภาวะอันเป็นที่พึงพอใจ การสร้างบทเรียนโปรแกรมจึงสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาของ Thorndike อีกหลายกฎ คือ กฎแห่งผล (Low of Effect) ซึ่งกล่าวว่ารางวัลและการสมหวังจะช่วยเสริมการแสดงพฤติกรรม แต่การทำโทษและการผิดหวังจะลดพฤติกรรมลง กฎแห่งความถี่ (Low of Frequency) คือการตอบสนองต่อบทเรียนถูกบ่อย ๆ จะเป็นรางวัลที่นักเรียนได้รับกฎแห่งความใหม่ (Low of Regency) เนื่องจากคำตอบที่ถูกต้องมักเป็นสิ่งที่นักเรียนจะกระทำเป็นสิ่งสุดท้ายจึงช่วยในการจดจำได้ง่ายขึ้น

จากแนวคิดทฤษฎีดังกล่าวในการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้น ต้องใช้หลักจิตวิทยาเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางเสริมแรงตามหลัก S-R Theory รวมไปถึงกฎแห่งผล กฎแห่งความถี่ และกฎแห่งความใหม่ โดยให้อิสระผู้เรียนในการควบคุมการเรียนของตนเอง นอกจากนั้นยังต้องคำนึงถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการรับรู้ ได้แก่ ลักษณะต่าง ๆ ของผู้เรียน เช่น ความรู้พื้นฐาน ความสนใจ การจดจำ ความ

กระตือรือร้นในการเรียน การถ่ายโอนการเรียนรู้ และการตอบสนองความแตกต่างรายบุคคล เป็นต้น

หลักในการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา

การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา จะต้องคำนึงหลักต่าง ๆ ดังนี้ (ไพโรจน์ คชชา ม.ป.ป. : 4)

1. การออกแบบบทเรียน
    1.1 วิเคราะห์เนื้อหา
    1.2 กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
    1.3 กำหนดขอบข่ายของเนื้อหา
    1.4 กำหนดลำดับขั้นตอนการทำงาน
    1.5 เขียนบทสคริปท์ หรือผังงาน
2. ขั้นการสร้างบทเรียน
    2.1 สร้างบทเรียนตามสคริปท์
    2.2 สร้างคู่มือการใช้บทเรียน เช่น คู่มือครู คู่มือนักเรียน คู่มือการใช้โปรแกรม
3. การนำไปใช้
    3.1 ทดลองการใช้
    3.2 ใช้และติดตามผลการใช้

การนำเสนอเนื้อหาของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ต้องคำนึงถึงหลักสำคัญต่อไปนี้ (ไพโรจน์ คชชา ม.ป.ป. : 5)

1. เนื้อหาควรเป็นเนื้อหาสั้น ๆ ชัดเจน
2. ข้อความ ตัวอักษร ควรกะทัดรัด ชัดเจน อ่านง่าย
3. รูปแบบควรมีลักษณะน่าสนใจ ควรเป็นรูปแบบเดียวกัน
4. ควรมีคำชี้แจง หรือเครื่องหมาย เมื่อต้องเลือกหรือเปลี่ยนแปลงรายการ
5. ในการใช้สีไม่ควรใช้ควรใช้มาสีนักใช้เฉพาะเนื้อหาที่สำคัญ เน้นการเชื่อมโยงเนื้อหาให้เหมาะสม
6. ควรใช้กราฟิกแบบง่าย ๆ
7. จัดตำแหน่ง ขอความช่วยเหลือไว้ให้ผู้เรียนใช้ได้สะดวกทุกเวลา

4.6 การประเมินบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา

การประเมินเป็นกระบวนการในการตัดสินคุณค่าของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งต้องดำเนินการในลักษณะของการทดสอบ การแก้ไขปรับปรุงหลายๆ ครั้ง โดยมีขั้นตอนย่อย 3 ขั้นตอน คือ

1. การสับเปลี่ยนกันประเมิน คือ การให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหามาประเมินสื่อและผู้ออกแบบสื่อประเมินเนื้อหาข้อมูลบนจอภาพและการใช้งาน

2. การตรวจสอบจากตัวแทน คือ การให้ตัวแทนผู้เรียนทดลองใช้และให้ข้อมูลย้อนกลับ
ด้านคุณภาพ

3. การทดสอบประสิทธิภาพ คือ การนำสื่อไปทดลองใช้กับผู้เรียนในสถานการณ์ทั่วไป และสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งคือต้องประเมินและปรับปรุงแก้ไขจนมีคุณภาพจึงนำไปใช้ได้ในการประเมินขั้นสุดท้ายนี้ บทเรียนคอมพิวเตอร์ที่ถูกสร้างขึ้นจะต้องได้รับการตรวจสอบคุณภาพและความเชื่อมั่นให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ก่อนนำไปใช้จริง โดย วุฒิชัย ประสารสอย (2543 : 31) ได้กล่าวว่า การตรวจสอบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยการใช้วิธีนำบทเรียนที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของบทเรียนว่าเห็นด้วย / ไม่เห็นด้วย หรือ ใช้ได้ / ใช้ไม่ได้ การแสดงความคิดเห็นดังกล่าวเป็นการแสดงทัศนะของผู้เชี่ยวชาญที่มองไปที่องค์ประกอบต่างๆ ของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เมื่อได้รับการประเมินบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแล้วจึงนำข้อมูลจากแบบประเมินที่ได้ไปทำการวิเคราะห์อีกครั้งหนึ่งการประเมินบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญมากเท่าๆ กับการ
ออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ ผู้ประเมินต้องมีการศึกษาข้อมูล มีการวางแผน และดำเนินตามขั้นตอนอย่างละเอียดรอบคอบ เพื่อให้ได้ข้อมูลในการนำไปปรับปรุงและแก้ไขให้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประสิทธิภาพมากที่สุด ก่อนการนำไปใช้จริงต่อไป

5.**คอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับการอ่านภาษาอังกฤษและโปรแกรม** GOM PLAYER

คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือที่ช่วยเกี่ยวกับการอ่าน ผู้เรียนสามารถเลือกกิจกรรมการเรียนที่เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละคน ซึ่งสิ่งนี้เป็นตัวกระตุ้นที่สำคัญมากที่จะทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

(Higgins VJ 2003)ได้เสนอโปรแกรมพัฒนาการอ่านได้แก่

1.โปรแกรม FINDWORD เป็นโปรแกรมช่วยฝึกการใช้พจนานุกรม ผู้ใช้สามารถตรวจสอบการสะกดคำ เช่น ต้องการทราบคำศัพท์ทุกคำที่ขึ้นต้น ลงท้าย หรือชุดของตัวอักษรที่มีในคำศัพท์ที่ประกอบด้วย <tch> และผู้ใช้สามารถตรวจสอบการออกเสียง เช่นการหาคำศัพท์ที่

ประกอบด้วย /t / (เช่นในคำ church)หรือการหาคำศัพท์ทุกคำที่สะกดด้วย <ch>แต่ไม่ออกเสียง /t / โดยการป้อนตัวอักษรตัวแรก ตัวสุดท้าย หรือชุดของตัวอักษรคำศัพท์ที่ประกอบไปด้วย <tch> จากนั้นโปรแกรมจะทำการประมวลคำศัพท์ตามที่ผู้ใช้ระบุ นอกจากนี้โปรแกรมยังสามารถหารายการคำศัพท์ที่ทำหน้าที่ด้านไวยากรณ์ เช่น การให้โปรแกรมค้นหาคำทกคำที่สามารถเป็นได้ทั้งคำบุพบท และคำเชื่อมประโยค ซึ่งสามารถค้นหาได้ทั้งหมด 11คำ ตั้งแต่คำว่า after ถึง until และหาคำคุณศัพท์ที่มีหรือไม่มีการเติม –er และ –est หรือหาคำทุกคำที่ลงท้ายด้วย –ate เป็นต้น สรุปโปรแกรมFINDWORD เป็นโประแกรมที่ออกแบบมาเพื่อช่วยผู้เรียนในการค้นหาความหมายคำศัพท์และชนิดของคำตามที่ผู้ใช้ต้องการ

2.โปรแกรม CLOZE เป็นโปรแกรมฝึกทักษะด้านคำศัพท์ โดยโปรแกรมมีการนำเสนอบทอ่านที่มีความหลากหลายละผู้เรียนเป็นผู้กำหนดเงื่อนไขในการละคำศัพท์ในบทอ่าน ซึ่งผู้เรียนสามารถเลือกคำศัพท์ทั้งคำ ละเฉพาะตัวอักษรตัวแรกหรือตัวสุดท้ายของคำศัพท์ หรือละคำศัพท์หรือไม่ละคำศัพท์ในสองบรรทัดแรกของบทอ่านก็ได้

3.โปรแกรม ECLIPSE เป็นโปรแกรมที่เสนอบทอ่านและละคำศัพท์เพื่อให้ผู้เรียนเติมคำศัพท์ที่หายไป จึงเป็นโปรแกรมที่เหมาะสมสำหรับการสร้างแบบฝึกหัดที่มีลักษณะเติมคำในช่องว่าง นอกจากนี้ โปรแกรมยังสามารถออกแบบในการอ่านจับเวลา เนื่องจากโปรแกรมสามารถตั้งเวลาในการอ่านเป็น 2, 5 หรือ 9 วินาทีต่อคำ ผู้อ่านสามารถปรับเวลาในการอ่านให้เร็วหรือช้าโดยการกด “F” หรือ “S”

4. โปรแกรม MAKEUP เป็นโปรแกรมที่ส่วนประกอบต่างๆของบทอ่านมีการวางทั้งคำศัพท์ เครื่องหมายวรรคตอนต่างๆ ไว้อย่างไม่ถูกต้อง ผู้อ่านต้องลากคำศัพท์และเครื่องหมายวรรคตอนเหล่านั้นมาสร้างเป็นบทอ่านที่ถูกต้องและสมบูรณ์

5.โปรแกรม HOPALONGเป็นโปรแกรมที่มีการออกแบบเพื่อพัฒนาระดับความเร็วในการอ่าน ในขณะที่อ่านโปรแกรมจะเน้นข้อความที่ผู้อ่านกำลังอ่านอยู่ ซึ่งระดับความเร็วในการเน้นข้อความและการกวาดสายตาในการอ่านจะมีความสัมพันธ์กัน โดยผู้อ่านสามารถควบคุมความเร็วในการอ่านได้

6. โปรแกรม JACKASS เป็นโปรแกรมที่มีลักษณะคล้ายเกม 20 คำถาม กล่าวคือคอมพิวเตอร์จะพยายามตอบคำถามว่าผู้เรียนกำลังคิดถึงสิ่งของใด ในช่วงต้นๆผู้เรียนมักจะ

ตอบผิด ซึ่งทุกครั้งที่คอมพิวเตอร์ตอบผิด ผู้เรียนจะต้องอธิบายรายละเอียดของสิ่งนั้นๆโดยการป้อนข้อมูลเพิ่มเติม จุดเด่นของโปรแกรมนี้คือ หลังจากที่คอมพิวเตอร์ทายสิ่งของได้ถูกต้องแล้ว ผู้เรียนสามารถนำรายละเอียดของข้อมูลของสิ่งของนั้นๆ มาเรียบเรียงและสร้างเป็นคำอธิบายสิ่งของที่ผู้เรียนคิด โดยผู้เรียนสามารถเรียกใช้ตัวช่วยทางด้านไวยากรณ์จากโปรแกรมคอมพิวเตอร์อย่างสะดวก

ส่วน Jones และ Fortescue (1987: 33–40) ได้เสนอรูปแบบโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยฝึกทักษะการอ่าน สรุปได้ดังนี้

1. การตั้งคำถาม – คำตอบ (Question and Answer) โปรแกรมคำถาม เช่น Tradition and Multiple Choice Programs ซึ่งคอมพิวเตอร์เสนอคำถามแบบดั้งเดิมประเภทเติมคำในช่องว่างลำคำถามหลายตัวเลือก เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านและฝึกทักษะการอ่าน เช่นการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท การหารายละเอียดของเรื่อง การจับใจความสำคัญ เป็นต้น

2. ก่อนการอ่าน (Pre-reading) โปรแกรมคอมพิวเตอร์สามารถออกแบบให้ดึงดูดความสนใจการอ่านของนักเรียน เช่น โปรแกรมถูก–ผิด (True/False Programs) ซึ่งคอมพิวเตอร์เสนอคำถามที่มีข้อความทั้งถูกและผิด เพื่อให้นักเรียนตอบคำถามโดยไม่เห็นบทอ่าน จากนั้นบทอ่านจะปรากฏบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ นักเรียนสามารถเรียงคำถามกับข้อความในบทอ่านที่สัมพันธ์กันเพื่อค้นหาข้อมูลเพิ่มเติม และในระหว่างที่อ่านนักเรียนสามารถเปลี่ยนคำตอบได้เสมอ ทุกครั้งที่นักเรียนตอบคำถาม คอมพิวเตอร์จะให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อให้นักเรียนได้ทราบผลซึ่งสัมพันธ์กับสิ่งที่ปรากฏในบทอ่าน

3. การหาหน้าที่หรือชนิดของคำ (Part of Speech) โปรแกรมคอมพิวเตอร์นำเสนอเนื้อหาสั้นๆ แล้วสุ่มโดยเน้นคำที่เป็นปัญหาและแนะนำให้นักเรียนสังเกตชนิดของคำหรือเดาความหมายของคำศัพท์ยากจากบริบท

4. การเรียงโครงสร้างประโยค (Sentence Structure) โปรแกรมคอมพิวเตอร์นำเสนอประโยคที่แบ่งออกเป็นส่วนๆ แล้ววางสลับที่กัน เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกเรียบเรียงประโยคใหม่ให้ถูกต้อง ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาและโครงสร้างเรื่องได้ดียิ่งขึ้น เช่น โปรแกรมการสร้างประโยค (Sentence Building Program)

5. การกำหนดความเร็วในการอ่าน (Speed Reading) โปรแกรมพัฒนาความเร็วในการอ่าน เช่น โปรแกรมอ่านเร็ว (Speed Reading Program) ซึ่งประกอบด้วยความเร็วต่างกัน 9 ระดับ ให้นักเรียนฝึกอ่านในเวลาจำกัด แล้วตอบคำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจ ซึ่งคำถามมักเป็นคำถามแบบเลือกตอบหลายตัวเลือก

6. การเรียงลำดับเนื้อเรื่อง (Jumbling) โปรแกรมเรียงลำดับเนื้อเรื่อง เช่น Jumbler Program ซึ่งคอมพิวเตอร์นำประโยคต่างๆ ในเนื้อเรื่องที่มีการเรียงลำดับไม่ถูกต้อง เพื่อให้ผู้เรียนพิจารณาเรียงลำดับใหม่ให้ถูกต้องบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นกิจกรรมเหมือนกับหลักการต่อข้อมูล (Jigsaw Reading) เท่ากับเป็นการฝึกผู้เรียนให้รู้จักคิดเชื่อมโยงประโยคหรือข้อความที่สัมพันธ์กันแต่คอมพิวเตอร์ทำได้นอกเหนือจากการต่อข้อมูล คือการให้ข้อมูลย้อนกลับและการให้ข้อความช่วยเหลือผู้เรียน เป็นต้น

7. การหาชื่อเรื่อง (Close-up) โปรแกรมหาชื่อเรื่อง เช่น Cloze-up Program โดยคอมพิวเตอร์เสนอเรื่องสั้นหลายๆ เรื่อง แล้วพิมพ์คำบางคำในเรื่องหนึ่งที่สุ่มมาจากรายชื่อเพื่อให้นักเรียนเดาว่ามาจากชื่อเรื่องอะไร โปรแกรมนี้อาจดัดแปลงไปใช้กับบทสนทนา (Dialogue) เพื่อเดาสานที่เกิดเหตุการณ์ หรืออัตชีวประวัติเพื่อเดาว่าเป็นใคร

8. การเติมคำในช่องว่าง (Texts with gaps) โปรแกรมการเติมคำในช่องว่างหรือแบบทดสอบเติมคำหรือแบบทดสอบโคลซ (Cloze Test) เช่นโปรแกรมโคลซ (Cloze Program) ซึ่งมี 2 ประเภทคือ

8.1. แบบโคลซประยุกต์ (Adapted cloze) ผู้สอนเป็นผู้กำหนดคำที่หายไปล่วงหน้าและจัดหาคำตอบที่เป็นไปได้จำนวนหนึ่งในแต่ละช่องว่าง เป็นต้น

– Screentest for FCE เป็นโปรแกรมที่ยอมให้มีคำตอบที่แตกต่างกันจำนวนหนึ่งสำหรับช่องว่างแต่ละช่อง เมื่อพบคำตอบหนึ่งแล้ว คำๆ นั้นก็จะไปอยู่ในช่องว่าง แล้วแสดงคำตอบอื่นๆ ที่เป็นไปได้ให้ผู้เรียนเห็นบนหน้าจอ

– Gapkit โปรแกรมนี้ในแต่ละช่องว่างมีคำตอบถูกเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น ผู้สอนเป็นผู้กำหนดช่องว่างและเขียนร่องรอย (Clue) แต่ละช่องว่างจะปรากฏทันทีหลังจากตอบผิด Gapkit มีประโยชน์สำหรับการสร้างแบบฝึกหัดเติมคำในช่องว่างตามจุดประสงค์การเรียนการสอน ผู้สอนสามารถกำหนดชนิดของคำที่เติมในช่องว่าง เช่น คำบุพบท คำนำหน้านาม

8.2. แบบโคลซทั่วไป (Generative cloze) ผู้เรียนเลือกความถี่ในการเว้นช่องว่างเองและคอมพิวเตอร์จัดการเกี่ยวกับช่องว่างในเนื้อเรื่องนั้น เช่น

– Clozemaster โปรแกรมนี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีตัวเลือกเพิ่มมากขึ้น หลังจากเลือกเนื้อเรื่องแล้ว ผู้เรียนตัดสินใจได้ว่าต้องการงานที่มีความยาวมากน้อยเพียงใด เขาสามารถลบคำทุกๆ คำที่ 5 ถึงคำที่ 15 ตัวอย่างเช่น ถ้าเขาเลือกลบทุกๆคำที่ 7 คอมพิวเตอร์ก็จะใส่หมายเลขช่องทุกๆ คำที่ 7 เมื่อผู้เรียนค้นพบคำตอบด้วยความสามารถ หรือโดยความบังเอิญหรือหลังจากกดปุ่มช่วยเหลือ คำตอบนั้นก็จะไปแทนที่ช่องว่างบนหน้าจอ เนื้อเรื่องเดิมสามารถนำมาสร้างใหม่ได้อีกโดยการเลือกเว้นระยะช่องว่างต่างกัน

9. การเสนอจอเรื่องราว (Storyboard) โปรแกรมการเสนอเรื่องไปสู่นักเรียนโดยใช้จอเรื่องราว โดยอาศัยหลักการของโคลซ กล่าวคือ โปรแกรมคอมพิวเตอร์จะลบคำทุกคำในเรื่องสั้นเหลือไว้เฉพาะชื่อเรื่อง เครื่องหมาย วรรคตอน และช่องสี่เหลี่ยมที่บ่งบอกตัวอักษรของคำที่หายไป เมื่อผู้เรียนสามารถเดาคำที่ถูกต้อง คำนั้นจะปรากฏในทุกตำแหน่งที่มีในเนื้อเรื่อง และทำเช่นนี้ ต่อไปจนเนื่อเรื่องที่สมบูรณ์

ส่วน (AlKahtani 1999) ได้เสนอโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่านพร้อมทั้งวีธีดำเนินการดังนี้

1. โปรแกรม Mac Reader เป็นโปรแกรมที่เน้นทักษะการอ่านเป็นหลัก ซึ่งผู้เรียนสามารถฝึกทักษะการเขียนและการสร้างคำ โดยครูเป็นผู้สร้างบทอ่าน ปละมีการปรับเปลี่ยนคำศัพท์ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน และสลับประโยคในบทอ่าน โปรแกรมมีการออกแบบที่สามารถใช้งานง่าย เช่น ผูเรียนสามารถเลือกทำกิจกรรมต่างๆ จากเมนู แบบฝึกหัด เช่น การอ่าน (Reading) การอ่านแบบจำกัดเวลาอ่าน (Timed-reading) การอ่านตามระดับความสามารถ (Paced-reading) แบบฝึกหัดเติมคำในช่องว่าง (Cloze) แบบฝึกหัดสลับประโยค (Sentence gumble) แบบฝึกหัดสลับย่อหน้า (Paragraph gumble) และประมวลคำศัพท์ (Glossary) นอกจากนี้ผู้เรียนสามารถดูคะแนนที่ได้โดยการคลิกที่เมนู “Note”

2. โปรแกรม Story Board เป็นโปรแกรมที่เน้นพัฒนาทักษะการอ่าน โดยฝึกให้ผู้เรียนพัฒนาการใช้ทักษะต่างๆ ทางภาษาเข้ามาช่วยในการเรียบเรียงเรื่องที่อ่านใหม่ เป็นโปรแกรมที่สามารถสร้างกิจกรรมที่มีความยืดหยุ่น เช่น แบบฝึกการสะกดคำ (spell master) แบบฝึกหัดจับคู่คำศัพท์ (Match master) แบบฝึกหัดหลายตัวเลือก (Choice master) เป็นต้น ซึ่งครูสามารถนำกิจกรรมเหล่านี้มาใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียน ฝึกการสร้างคำศัพท์และกิจกรรมการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท

3. โปรแกรม Reading Galaxy เป็นโปรแกรมที่ใช้พัฒนาทักษะการอ่าน การฟังและการคิดวิเคราะห์ นอกจากนี้ผู้อ่านสามารถฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) ทักษะในการสร้างคำ (Vocabulary building) ทักษะการอ่านเพื่อหารายละเอียดของข้อมูล (Reading for detail) ทักษะในการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท (guessing the meaning from context clues) กิจกรรมการคิดอย่างมีเหตุผล (Logical thinking) ผู้สอนสามารถนำโปรแกรม Reading Galaxy ไปใช้ในการสอนอ่าน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading) ครูเลือกบทอ่านในโปรแกรม Reading Galaxy แล้วให้นักเรียนคลิกปุ่ม Read Passage และปุ่ม Voice โปรแกรมคอมพิวเตอร์จะเริ่มอ่านบทความพร้อมแสดงแถบสีที่ประโยคที่กำลังอ่าน ในขณะที่ฟังสามารถจดบันทึกข้อมูล

หลังจากนั้นครูตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นความสนใจและความรู้เดิมของนักเรียน เพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง

กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading) ให้ผู้เรียนอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง โดยการจำกัดเวลาในการอ่าน แล้วทำแบบทดสอบเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน

กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading) ผู้เรียนเล่นเกมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และจำรายละเอียดของเรื่องได้มากขึ้น

การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยฝึกทักษะการอ่านทำได้หลายรูปแบบดังที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ข้างต้น ผู้สอนอาจนำรูปแบบการนำเสนอเรื่องที่แตกต่างกันมาผสมผสานกัน เพื่อให้บทเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น แต่ขณะเดียวกันก็ควรคำนึงถึงการใช้โปรกแกรมที่เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนการสอน เนื้อหาและผู้เรียนด้วย นอกจากนี้คอมพิวเตอร์ยังมีคุณสมบัติที่เอื้อต่อการเรียนการสอนทักษะการอ่าน เช่น การให้ข้อมูลย้อนกลับทันที การให้ความช่วยเหลือผู้เรียนตลอดเวลา และเมื่อผู้เรียนได้ฝึกการอ่านมากขึ้นก็ย่อมจะมีการพัฒนาทักษะความรู้และความสามารถทางภาษามากขึ้นด้วยตามลำดับ นอกจากนี้ผู้สอนยังสามารถปรับปรุงบทเรียนคอมพิวเตอร์เพื่อฝึกทักษะการอ่านได้ตลอดเวลา เพื่อให้ได้บทเรียนที่มีประสิทธิภาพสูงยิ่งขึ้นสำหรับการเรียนการสอนต่อไป

โปรแกรม GOM media player

การเล่นไฟล์มัลติมีเดีย ไม่ว่าจะเป็นไฟล์วีดีโอ หรือไฟล์ออดิโอ ซึ่ง GOM Media Player ตัวนี้ Built-in Codecs ไว้เป็นที่เรียบร้อย โดยโปรแกรมดูหนังฟังเพลง นี้รองรับไฟล์หลายรูปแบบเช่น AVI, DAT, MPEG, DivX, XviD, WMV, ASF โดยที่ไม่จำเป็นต้องลง Codecs แยก และ Codecs ที่รวมอยู่ในโปรแกรมนี้อยู่แล้ว ตัวอย่างเช่น XviD, DivX, FLV1, AC3, OGG, MP4, H263 และอื่นๆ ถ้าไฟล์มัลติมีเดียไหนที่ต้องการ Codecs มากกว่าที่ GOM Media Player มี โปรแกรมนี้จะสามารถบอกที่ดาวน์โหลด Codecs ตัวนั้น นอกจากนี้ยังเป็นโปรแกรมที่มียอดดาวน์โหลด สูงเป็นอันดับ 2 จากเว็บผู้ให้บริการดาวน์โหลดระดับโลกอย่าง CNET Download

คุณสมบัติและความสามารถเด่นของโปรแกรม GOM Media Player

- จุดเด่นอย่างแรกของ โปรแกรม GOM Media Player คือ ปล่อยให้ดาวน์โหลดฟรี
- รองรับไฟล์ได้หลากหลายนามสกุล เช่น ไฟล์ AVI ไฟล์ MP4 ไฟล์ MKV ไฟล์ FLV ไฟล์ WMV ไฟล์ MOV และอีกมากมาย
- มีฟีเจอร์เสริมอื่นๆ ที่เหมาะกับการ ดูหนังฟังเพลง เช่น การเล่นซ้ำ A-B, จับภาพหน้าจอ, บันทึกเสียง, ควบคุมความเร็วของการเล่น และวีดีโอเอฟเฟคต่างๆ
- ปรับแต่งได้ตามสไตล์ของผู้ใช้ อย่างเช่น สกิน หรือโลโก้

• มีความสามารถ Codec Finder จะช่วหา Codec ที่ไม่สามารถเล่นบนโปรแกรมนี้ ได้ ซึ่งจะทำให้ไม่ต้องไปเสียเวลามานั่งหา Codec ของวีดีโอด้วยตนเอง

• สนับสนุนการใช้งานบนระบบปฏิบัติการ Windows 8 และ 8.1 อย่างเต็มรูปแบบ

• แจกฟรี ไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ สำหรับโปรแกรมนี้

ขั้นตอนการติดตั้ง GOM PLAYER

โปรแกรมการติดตั้งควรจะอยู่ในดาวน์โหลดไดเร็กทอรี่เริ่มต้นของบราวเซอร์ เปิดใช้งานการติดตั้งได้โดยการคลิกสองครั้งที่ไอคอน หลังเปิดใช้งานการติดตั้ง หน้าต่างสำหรับตั้งค่า GOM Media Playerจะปรากฏขึ้น หน้าต่างนี้แสดงข้อตกลงเรื่องลิขสิทธิ์ระหว่างผู้ใช้ (EULA) ของ GOM Media Player โปรแกรมนี้เป็นโปรแกรมเล็กๆ เรียบง่าย ใช้งานง่าย ไม่มีอะไรซับซ้อน เมื่อเข้าโปรแกรมแล้ว ในหน้าจอก็จะมีคำสั่งต่างๆ ดังนี้

1. ส่วนแสดงภาพวิดีโอ
2. ปุ่มควบคุม แสดงวิดีโอแบบเต็มจอ ย่อหน้าจอ ขยายหน้าจอ และปิดโปรแกรม ตามลำดับ
3. ปุ่มควบคุมการเล่นวิดีโอ มีแถบเลื่อนแสดงวิดีโอ
4. ปุ่มควบคุมความดังค่อย หรือปิดเสียง
5. ปุ่ม Open สำหรับเปิดไฟล์วิดีโอที่ต้องการ
6. ปุ่ม Control Panel เปิดกล่องควบคุมการใช้งานหรือปรับแต่งการใช้งานโปรแกรมนี้เพิ่มเติม เช่นปรับความมืดสว่างของภาพ การตั้งค่าเกี่ยวกับการจับภาพในวิดีโอ ตั้งค่าเกี่ยวกับเสียงในวิดีโอ การแสดง Subtitle หรือข้อความบรรยายในวิดีโอ
7. ปุ่ม Playlist สำหรับจัดการกับเพลย์ลิสต์เพื่อรวบรวมวิดีโอ จัดเก็บเป็นกลุ่มให้เป็นระเบียบสะดวกในการเรียกใช้งาน

การเล่นไฟล์วิดีโอ ใน GOM player

การเล่นไฟล์วิดีโอโปรแกรมนี้รองรับการเล่นไฟล์วิดีโอหลายแบบเช่น AVI, DAT, VOB, MP4, 3GP เป็นต้น ซึ่งอาจจะก็อปปี้ไฟล์วิดีโอในแผ่น VCD หรือ DVD ไปไว้ในคอมพิวเตอร์ได้ไม่ต้องเสียเวลาใส่แผ่นเข้าๆ ออกๆ

1. กรณีในเครื่องมีไฟล์เหล่านี้และต้องการเล่นด้วยโปรแกรม GOM Player ให้ชี้ที่ไฟล์นั้นๆ คลิกปุ่มขวาของเมาส์เรียกคำสั่งลัด
2. คลิกคำสั่ง Open With>>GOM Player
3. ก็จะเข้าโปรแกรมและพร้อมเล่นวิดีโอ
4. เราสามารถเล่นไฟล์วิดีโอได้พร้อมกับหลายไฟล์อย่างต่อเนื่อง โดยเปิด Playlist ขึ้นมา

5. จากนั้นก็เลือกไฟล์วิดีโอแล้วลากไปวางใน Playlist เพื่อให้โปรแกรมเล่นวิดีโออย่างต่อเนื่อง

การเล่นไฟล์วิดีโอจากแผ่น VCD

1. เข้าโปรแกรม GOM Player
2. ใส่แผ่นหนัง VDO เข้าไป กดปุ่ม Shift ค้างไว้ด้วย ขณะที่เครื่องอ่านแผ่น
3. คลิกปุ่ม Open

กล่าวโดยสรุป การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอน มีลักษณะเด่นหลายประการ เช่น ความสามารถของเครื่องที่โต้ตอบกับผู้เรียนแต่ละคน และสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน ทำให้การสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์มีความใกล้ชิดกับผู้เรียนมากขึ้น ในกรณีที่ครูผู้สอนต้องสอนนักเรียนจำนวนมากในแต่ละห้องเรียน นอกจากนี้การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) มีผลต่อความสามารถทางการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย Thomas 1986:129,quoted in Nyns (1988:255) ตั้งข้อสังเกตว่าเหตุผลสำคัญในการนำคอมพิวเตอร์ไปใช้ในชั้นเรียน เพราะคอมพิวเตอร์เป็นสิ่งจูงใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี และมีประสิทธิภาพสูงกว่าการเรียนการสอนแบบปกติ นอกจากนี้ คอมพิวเตอร์จะไม่รู้สึกผิดหวัง โกรธ หรือลงโทษ ดังนั้นนักเรียนที่มีความรู้สึกอายเมื่อตอบผิดในชั้นเรียนจะทำตัวตามสบาย เมื่อนั่งเรียนหน้าจอคอมพิวเตอร์มากกว่าต่อหน้าครูและเพื่อนๆ ด้วยเหตุนี้ คอมพิวเตอร์ช่วยสอนจึงทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อสื่อการเรียน และการใช้โปรแกรม GOM PLAYER ยังสะดวกและช่วยในการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Chamber and Sprecher (1980), quoted in Emest (1986:5) พบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีคะแนนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนจากการสอนแบบบรรยาย ทั้งคะแนนที่วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและวัดทัศนคติ ผู้วิจัยเลือกใช้โปรแกรม GOM PLAYER เนื่องจากเป็นโปรแกรมวิดีโอที่ผู้เรียนสามารถเล่นเอง เรียนรู้ได้ด้วยตนเองและสะดวกต่อการใช้งานในทุกที่โดยไม่จำเป็นต้องใช้ในห้องเรียน สามารถนำโปรแกรมกลับไปทำที่บ้านเพื่อเพิ่มทักษะการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และผู้เรียนยังสามารถตรวจสอบคำตอบของตนเองหลังการทดสอบ

6.การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น

6.1ความสำคัญของเนื้อหาท้องถิ่นกับการศึกษา

เมื่อกล่าวถึง การศึกษา จำเป็นจะต้องพิจารณากันในเรื่องของหลักสูตร เนื่องจากหลักสูตรหมายถึงมวลประสบการณ์ที่จัดให้กับผู้เรียน โดยมีการวางแผนไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นขั้นตอนกำหนดไว้ในเอกสารเพื่อเป็นแม่บทในการจัดการเรียนการสอนตามระดับชั้น (วิชัย ประ

สิทธิวุฒิเวชช์ : 44)ในระบบการศึกษาปัจจุบันของประเทศไทยจะมีหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กำกับอยู่ ซึ่งได้กำหนดให้มีหลักสูตรแกนกลาง และหลักสูตรสถานศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้จัดหลักสูตรแกนกลางไว้ 8 กลุ่มสาระวิชา คือ (1) คณิตศาสตร์ (2) วิทยาศาสตร์ (3) สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม (4) สุขศึกษา และพลานามัย (5) การงานอาชีพและเทคโนโลยี (6) ภาษาไทย(7) ภาษาต่างประเทศ และ(8) ศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ ส่วนหลักสูตรสถานศึกษานั้น เป็นสิ่งที่โรงเรียนต้องกำหนดแนวทางเนื้อหาและกระบวนการเรียนการสอนเอง จึงมีความหมายรวมถึง หลักสูตรท้องถิ่นด้วย การศึกษากับเนื้อหาท้องถิ่นจึงมีความเกี่ยวข้องกัน เนื่องจากหลักสูตรแม่บท ได้กำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กิจกรรมอย่างกว้าง ไม่สามารถประมวลรายละเอียดเกี่ยวกับสาระความรู้ตามสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ ปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นได้อย่างครอบคลุม และในการเรียนที่ดีนั้น ผู้เรียนควรจะเรียนรู้จากสิ่งที่ใกล้ตัวไปหาสิ่งที่ไกลตัว เพราะเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถรับได้เร็วกว่า ผู้เรียนได้เรียนรู้จากชีวิตจริงตามสภาพเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมและสังคมท้องถิ่นของตนเอง นอกจากนี้ การศึกษาเรื่องท้องถิ่นจะให้ความสำคัญกับทรัพยากรท้องถิ่น โดยเฉพาะภูมิปัญญาพื้นบ้าน ซึ่งสามารถนำมา บูรณาการในการจัดการเรียนการสอนได้เช่น ด้านอาชีพ ดนตรี ขนบธรรมเนียมประเพณี หัตถกรรมที่มีในท้องถิ่น เป็นต้น จะทำให้ผู้เรียนได้รู้จักท้องถิ่นมากขึ้น เกิดความรัก ความผูกพัน และสามารถใช้ทรัพยากรท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ

6.2 การเลือกเนื้อหาท้องถิ่นในการจัดการเรียนการสอน

การเลือกเนื้อหาท้องถิ่นนั้น นับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องจัดให้เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนเนื้อหาที่ตรงกับเหตุการณ์ เวลา และสถานการณ์ ซึ่งจะมีส่วนทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างมีความหมาย และทำให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์และคุณค่าของ

ภาษาอังกฤษมากขึ้น ในการคัดเลือกเนื้อหา ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539 : 32) ได้เสนอหลักเกณฑ์ดังนี้

1. เนื้อหาควรมีความสำคัญและความจำเป็นต่อการเรียนรู้วิชานั้น ๆ เพราะเป็นความรู้พื้นฐานสำหรับการเรียนวิชานั้น ๆ หรือวิชาอื่นในระดับที่สูงขึ้นไปหรือประกอบอาชีพตลอดจนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นและมีเจตคติที่ดีด้วย

2. มีความถูกต้องและทันสมัย เนื้อหาที่ดีจะต้องมีความถูกต้องและทันสมัยตลอดเวลา เนื่องจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วฉะนั้น เนื้อหาวิชาจึงต้องมีการปรับให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน

3. มีความน่าสนใจ เนื้อหาที่ดีต้องมีความรู้ที่หลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้และสร้างความเข้าใจในการเรียนมากขึ้น นอกจากนั้น เนื้อหาที่สร้างขึ้นควรมีความหมายต่อผู้เรียน กล่าวคือ ควรให้ผู้เรียนมองเห็นประโยชน์และความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในสิ่งที่เรียนมากขึ้น

4. นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ โดยเนื้อหาควรมีความยากง่ายและสอดคล้องเหมาะสมกับวัย หรือลำดับขั้นพัฒนาการทั้งทางร่างกาย สมองและจิตใจ รวมทั้งประสบการณ์เดิมของผู้เรียนด้วย

5. มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เนื้อหาต้องสอดคล้องและตอบสนองจุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชา

6. มีประโยชน์ต่อผู้เรียน เนื้อหาควรมีประโยชน์ต่อผู้เรียนที่จะนำมาใช้ในชีวิตประจำวันและพัฒนาตัวผู้เรียน

7. เป็นสิ่งที่ควรพิจารณาให้มีความสอดคล้องในแง่ของเวลา บุคลากร และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อให้สามารถพัฒนานักเรียนได้อย่างเหมาะสม

เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง

เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งบ่งบอกถึงความเป็นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมความเป็นไทยได้อย่างชัดเจนในหลายๆเรื่องที่สะท้อนความเป็นอยู่ของไทย ซึ่งภายในอาคารที่จัดแสดงหุ่นขี้ผึ้งแบ่งออกเป็น 2ชั้น ซึ่งประกอบไปด้วย ชุดมุมหนึ่งของชีวิต ได้จำลองหุ่นและสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน ชีวิตการทำงานออกมาผ่านหุ่น อีกทั้งยังเสนออิริยาบถของหุ่นในรูปแบบที่เข้ากับสถานการณ์ที่จัดไว้ ชุดอริยสงฆ์ นำเสนอชีวประวัติของพระพระอริยสงฆ์ที่มีชื่อเสียงหลายท่าน เช่น พระครูภาวนารังสี พระธรรมณาญมุนี พระโพธิญาณเถระ ครูบาชัยยะวงศาพัฒนา (ครูบาวงศ์) หลวงจีนคณาณัตจีนพรต หลวงพ่อเกษม เขมโก พระนิโรธรังสี คัมภีรปัญญาจารย์ (หลวงปู่เทสก์ เทศรงฺสี) พระมงคลเทพมุนี (หลวงพ่อวัดปากน้ำ) พระราชสังวราภิมณฑ์ (หลวงปู่โต๊ะ อินทสุวณฺโณ) พระสุพรหมยานเถระ (ครูบาพรหมา พฺรหฺมจกฺโก) สมเด็จพระพุฒาจารย์(โต พฺรหฺมรังสี) พระครูวิมลคุณากร (หลวงปู่ศุข) พระอาจารย์มั่น ภูริทตฺโต (ภูริทัตตเถระ) พระราชมุนีสามีรามคุณูปมาจารย์ (หลวงปู่ทวดเหยียบน้ำทะเลจืด) ครูบาศรีวิชัย (สิริสิชโยภิกขุ) ชุดพระบรมรูปพระกษัตริย์ราชวงศ์จักรี จัดแสดงหุ่นจำลองพระบรมรูปอดีตพระมหากษัตริย์ในราชวงศ์จักรี รัชกาลที่ 1–8 ชุดบุคคลสำคัญของโลก ประกอบไปด้วย มหาตมา คานธีบิดาแห่งประชาชาติอินเดีย อับราฮัม ลินคอล์นประธานาธิบดีผู้ปลดปล่อยทาสของสหรัฐอเมริกาเซอร์ วินสตัน เชอร์ชิลนายกรัฐมนตรีวีรบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ของ

อังกฤษ และ 3 ครูเพลงของไทย ได้แก่ ครูเอื้อ สุนทรสนาน "สุนทราภรณ์" ครูไพบูลย์ บุตรขัน "ราชานักแต่งเพลงลูกทุ่ง" ครูจวงจันทน์ จันทร์คณา "บรมครูพรานบูรพ์" ชุดการละเล่นของไทย ได้แก่ รีรีข้าวสาร แมงมุม จ้ำจี้ ขี่ช้างชนกัน หัวล้านชนกัน ชุดวรรณคดีไทย ได้แก่ เรื่องพระอภัยมณี ของสุนทรภู่ ชุดพระบาทสมเด็จพระปิยมหาราช ทรงประกาศเลิกทาส ที่จัดแสดงภาพของทาส เงินเบี้ย และประวัติต่างๆเกี่ยวกับทาสไทยในสมัยก่อน ชุดนิทรรศการพิเศษ 100 ปี สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนี และสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ซึ่งนิทรรศการจัดแสดงพระราชประวัติและพระราชกรณียกิจของทั้ง 2 พระองค์

จากเนื้อหาที่นำเสนอในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งไทย ได้บ่งบอกถึงเอกลักษณ์และความเป็นไทยในทุกส่วน อีกทั้งยังสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สิ่งที่อยู่ใกล้ตัว ซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็นความรู้หรือประสบการณ์เดิม (Schema) ของผู้เรียน ในการสอนภาษาตามแนวคิดทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม (Schema Theory) นั้น การพิจารณาคัดเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้เรียนเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด เพราะว่าจะทำให้ผู้เรียนสามารถดึงเอาความรู้พื้นฐาน(BackgroundKnowledge) ที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียนออกมาใช้เพื่อทำความเข้าใจ อีกทั้งยังสอดคล้องกับการวิจัยที่ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการพูดนำเสนอเรื่องราวในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งในสถานที่จริง เป็นการพัฒนาและส่งเสริมความรู้ให้แก่ผู้เรียนเป็นอย่างมาก

7.**งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง**

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนโดยมีนิทานเป็นองค์ประกอบและการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ในการสอนภาษาต่างประเทศ สามารถรวบรวมได้ดังนี้

7.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอ่าน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้รับความนิยมอย่างมากในการนำมาใช้ในการเรียนการสอน เนื่องจากความสะดวกสบายในการพัฒนาเครื่องมือ ซึ่งมีผู้วิจัยได้ทำการวิจัยหลายท่านดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

ฉันแข อ่องลำยอง (2535) ทำการทดลองเปรียบเทียบการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่4 โรงเรียนสิรินธร อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มควบคุมเรียนกันครูผู้สอนแบบธรรมดาในชั้นเรียน และกลุ่มทดลองเรียนโดยใช้

คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้โปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนด้วยวิธีแบบธรรมดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และไม่พบว่าทัศนคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้โปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้น และผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบธรรมดาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สุพักตรา เวสอุรัย (2536) วิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์เพื่อฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ : การหาความหมายของคำศัพท์จากปริบทสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบดินทรเดชา จำนวน 30 คนโดยทดสอบก่อนเรียน และเรียนด้วยบทเรียนแล้วทดสอบหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์มีประสิทธิภาพ 93.28/83.51 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ คะแนนทดสอบก่อนการเรียนและหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่สร้างขึ้น

สุพัฒน์ (สุกมลสันต์. 2541)ได้ทำการวิจัยการสร้างและพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสื่อหลากหลายเพื่อสอนภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 เพื่อใช้สอนทักษะการฟังความเข้าใจการอ่านเข้าใจความ คำศัพท์ และทักษะกึ่งการเขียนแก่นิสิตชั้นปีที่ 1 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย3 กลุ่ม คือ กลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโปรแกรมดังกล่าวมีประสิทธิภาพในระดับค่อนข้างสูง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีส่วนช่วยทำให้สมิทธิภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของพลวิจัยเพิ่มขึ้น และมีแนวโน้มว่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรายวิชา FE 1 ของพลวิจัยเฉพาะที่ทดสอบด้วยแบบทดสอบปรนัยสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ของนิสิตที่ไม่ได้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการเรียนรายวิชา FE 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สิริวัฒน์ทองเลิศ (2543) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเสริมกับการสอนตามปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาพาณิชยกรรมวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี จำนวน 2 ห้องเรียน ๆ ละ 40 คน รวม 80 คนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม Authorware ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกมีประสิทธิภาพ 85.03 / 79.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากต่อการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเสริม

สุดฤทัย สัจตติประเสริฐ (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาสื่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับผู้เรียนระดับต้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาสื่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับผู้เรียนระดับต้นให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร ที่สมัครใจเข้าร่วมวิจัยจำนวนชั้นละ 15 คน รวม 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ สื่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองจำนวน 20 ชุด แบบทดสอบภายหลังการใช้สื่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองและแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อสื่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผลการวิจัยพบว่าสื่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับผู้เรียนระดับต้นมีประสิทธิภาพสูงตามเกณฑ์มาตรฐาน โดยมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 81.4/86.5 และ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นไปในทางบวกระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย 3.68

ธัญลักษณ์ เพียรจัด (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษ รายวิชาภาษา ภาษาอังกฤษ 1 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม วัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพบทเรียนของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนฯ เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จำนวน 8 บทเรียน แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน แบบทดสอบความคิดเห็น ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนฯ มีค่าเม่ากับ 78.17/76.56 ซึ่งถือว่าบทเรียนมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับดี ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนฯ สูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนฯ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ0.05 กลุ่มตัวอย่างมรความคิดเห็นที่ดีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

บัณฑิต อนุญาหงส์ (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่านภาษาอังกฤษ เรื่องพุทธประวัติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเบญจมราชาลัย กรุงเทพมหานคร วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนฯ เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังใช้บทเรียน และศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ได้แก่ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนฯ จำนวน 8 บทเรียน แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลัง และแบบสอบถามความคิดเห็น ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนฯ มีค่าเท่ากับ 82.28/82.08 ซึ่งถือว่าบทเรียนอยู่ในระดับดีมากความสามรถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนฯสูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ดีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับดีมาก

เอกภพ ไชยยา (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาสื่อคอมพิวเตอร์การอ่านภาษาอังกฤษนอกเวลาประเภทการ์ตูน เพื่อเสริมทักษะและทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน ของนักเรียนชั้นปีที่ 2 คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ โดยมีจุดประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อคอมพิวเตอร์การอ่านภาษาอังกฤษนอกเวลาฯ เพื่อศึกษาความคิดเห็นและเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย สื่อคอมพิวเตอร์การอ่านภาษาอังกฤษนอกเวลา แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านบทอ่านนอกเวลาภาษาอังกฤษ แบบสอบถามความคิดเห็นต่อสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่านภาษาอังกฤษนอกเวลาและแบบวัดเจตคติทางการอ่านของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของสื่อคอมพิวเตอร์การอ่านนอกเวลามีค่าเท่ากับ 75.66/79.08 ซึ่งถือว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 ความสามารถทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้นหลังจากเรียนด้วยสื่อคอมพิวเตอร์การอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ดีมากต่อสื่อคอมพิวเตอร์การอ่านภาษาอังกฤษนอกเวลา และเจตคติทางการอ่านของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังจากที่เรียนด้วยสื่อคอมพิวเตอร์การอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

งานวิจัยต่างประเทศ

มีนักการศึกษาชาวต่างประเทศทำการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับการอ่านโดยมีนิทานเป็นองค์ประกอบด้วยกันหลายท่าน รวบรวมได้ดังนี้

Weishar (1997) ศึกษาการส่งเสริมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ให้ผู้อพยพชาวเวียดนาม โดยกลุ่มทดลองคือ ผู้เรียนเริ่มต้นและผู้เรียนระดับสูงกว่าผู้เรียนเริ่มต้น การทดลองใช้เวลา 46 สัปดาห์วิธีวิจัยใช้ออกแบบเชิงคุณภาพมีตัวแปรสำคัญ 3 ตัวแปร ได้แก่ ผู้ส่งเสริม ผู้สอน ผู้เรียนกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาในระหว่างการสอนมีปัจจัยสำคัญ ได้แก่ วิธีสอนที่ดีมีความจำเป็นต่อการเรียนการสอนด้วยคอมพิวเตอร์มาก การฝึกวิธีสอนภาษาที่สอง ต้องมีการฝึกปฏิบัติการกับเครื่อง

คอมพิวเตอร์ และเพิ่มเติมว่าห้องเรียนคอมพิวเตอร์ต้องมีสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในโรงเรียน และเนื้อหาบทเรียน การรับรู้ความสำคัญของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา นักเรียนส่วนมากสนุก รู้สึกว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยคอมพิวเตอร์มีประโยชน์และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษต่ำมากจะไม่สนใจเรียนคอมพิวเตอร์สอนภาษา ปัจจัยที่พบ ว่ามีผลต่อความสนใจของนักเรียนคือ แรงจูงใจ อายุผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษ พื้นฐานการศึกษา

Emma (1997) ทำการวิจัยศึกษาการเพิ่มประสบการณ์การอ่านหนังสือนิทาน (Storybook) เพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาของเด็กหูตึงจำนวน 3 คน ใช้ระยะเวลาการทดลอง1 ปี ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลอง 1 ปี เด็กทั้ง 3 คนเริ่มอ่านหนังสือที่บ้าน กระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรมการอ่านตามเวลาที่กำหนดและหาหนังสืออ่านเองโดยไม่ต้องจัดเตรียมไว้ให้ และสามารถเล่าเรื่องจากหนังสือเล่มที่เคยอ่านมาแล้วได้

(Ehsani 1998): 45 – 60) ศึกษาการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอนทักษะการพูดทางภาษาต่างประเทศ โดยการสำรวจความเหมาะสมในการใช้เทคโนโลยีระบบพื้นฐานคอมพิวเตอร์มาช่วยในการพูด พบว่าสามารถใช้สอนได้กระบวนการการวิเคราะห์คำพูดและการตรวจสอบการมีปฏิสัมพันธ์ทางเสียง แนะว่าควรสร้างให้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและควรออกแบบให้มีการฝึกปฏิบัติกับคอมพิวเตอร์ที่มีปฏิสัมพันธ์ทางเสียง

Santiago (1999) ศึกษาคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาต่างประเทศ ที่มีผลต่อการศึกษาระดับประถมศึกษา การถ่ายโอนศัพท์ในผู้เรียนอายุ 9 – 12 ปี และศึกษารูปแบบการเรียน การสร้างแรงจูงใจ ทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนภาษา และบทบาทของเทคโนโลยีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนจำนวน 100 คน ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และนักเรียนจำนวน 165 คน เรียนโดยวิธีการสอนแบบดั้งเดิมแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์การพัฒนา active vocabulary และ passive vocabulary แรงจูงใจ และความเข้าใจของแต่ละบุคคลทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน พัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ทั้ง passive vocabulary โดยเฉพาะอย่างยิ่ง active vocabulary ดีขึ้น แรงจูงใจและการรับรู้ไม่แตกต่างกันทั้งสองกลุ่ม

AlKahtani (1999) ศึกษาการใช้คอมพิวเตอร์ในการสอนอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยให้นักเรียนอ่านข้อความบนจอคอมพิวเตอร์ และตอบคำถามผลปรากฏว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการอ่านเพิ่มมากขึ้นและให้ข้อเสนอแนะว่าครูควรใช้คอมพิวเตอร์ในห้องเรียนเพราะมีประโยชน์มากซอฟต์แวร์ในการอ่าน จะทำให้ผู้เรียนไม่เคร่งเครียด นักเรียนจะรู้สึก

อิสระและโปรแกรมมีประโยชน์ต่อครูและนักเรียนในการทำให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนการสอน

Asher (2000, อ้างถึงใน มนวิภา เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา 2545 : 61) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการสอนโดยการเล่านิทานประกอบท่าทาง (TPR Storytelling) กับการสอนแบบฟังพูด (Audio-Lingual Method) โดยทำการศึกษาวิจัยนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอน
ปลายในโรงเรียนระดับกลาง กลุ่มทดลองเป็นนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้นิทานประกอบท่าทางจำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบฟังพูด จำนวน 30 คน โดยทั้งสองกลุ่มได้ฟังนิทานที่ไม่เคยได้ยินมาก่อนและใช้วงคำศัพท์จำนวนเท่ากัน ผลการวิจัยพบว่า จากแบบทดสอบหลังเรียน 10 ข้อ นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยจากแบบทดสอบหลังเรียน 7.6 และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยจากแบบทดสอบหลังเรียน 5.83 สรุปได้ว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยเล่านิทานประกอบท่าทางมีความเข้าใจในบทเรียนมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบฟังพูดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กล่าวโดยสรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอ่านนั้นช่วยให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งการนำเนื้อหานิทาน เรื่องราวในท้องถิ่น ยังช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถและประสิทธิภาพในการอ่านเพิ่มมากขึ้น และผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วย

7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดเพื่อการสื่อสาร

ได้มีผู้วิจัยหลายท่านได้นำเสนอวิธีการพัฒนาทักษะการพูดไว้หลายรูปแบบที่แตกต่างและหลากหลาย ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

คงศักดิ์ [สังฆานนท์., 2547 #54]วิจัยเรื่อง การพัฒนาวิธีสอนพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เพื่อ 1) พัฒนาวิธีสอนพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และ 2) ศึกษาผลของการใช้วิธีสอนที่พัฒนาขึ้นที่มีต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา การดำเนินการใช้การวิจัยปฏิบัติการ 2 วงจร กลุ่มตัวอย่างในวงจรที่ 1 คือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสูง แผนกวิชาบัญชี ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 29 คน และกลุ่มตัวอย่างในวงจรที่ 2 คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า – ไฟฟ้ากำลัง ปีที่ 2 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเทคนิค 1 ในภาคเรียนที่ 3 (ภาคฤดูร้อน) ปี

การศึกษา 2546 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการสอน 2) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 3) แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน 4) แบบบันทึกการเรียน 5) แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ 6) แบบประเมินตนเองของนักศึกษา 7) แบบสอบถามนักศึกษาและ 8) แบบสัมภาษณ์นักศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า วิธีสอนมี 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การแนะนำโครงงานนำเสนอการพูดภาษาอังกฤษ 2) การเรียนรูปแบบภาษา 3) การเตรียมการพูด 4) การฝึกการพูด และ 5) การนำเสนอการพูด ช่วยให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

ดนตรี แสงกล้า (2544) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กลวิธีการทำให้สำเร็จประกอบสถานการณ์จำลอง โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนและบันทึกวิดีทัศน์ นำผลมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติและร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีทำให้สำเร็จประกอบสถานการณ์จำลอง มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาไทยในชั้นเรียนภาษาอังกฤษลดลง

ณัฐกานต์ ผ่องลำเจียก (2546 : 64-65) ทำการวิจัยเรื่องความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาฝึกหัดครูชั้นปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษในสถาบันราชภัฏ เขตภาคตะวันตก ให้ข้อเสนอแนะการสรุปงานวิจัยที่เกี่ยวกับทักษะพูดว่า เพื่อให้ความสามารถทางการพูดของนักศึกษาได้พัฒนายิ่งขึ้น ผู้สอนภาษาอังกฤษควรใช้ภาษาอังกฤษในการสอนทักษะ การพูดในชั้นเรียน โดยมีกิจกรรมการสอนที่เน้นการพูดในสถานการณ์จริงให้มากขึ้น เช่น การจัดสถานการณ์จำลองในบริบทที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน การแสดงความคิดเห็นเพื่อผู้เรียนจะได้คุ้นเคยและเกิดทักษะในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และผู้เรียนได้ฝึกฝนจนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ควรสอนภาษาอังกฤษโดยผ่านสื่อ การเรียนการสอนที่มีรูปแบบหลากหลาย เช่น เทปบันทึกเสียง วิดีโอ ซีดี และโทรทัศน์ เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกและเห็นสภาพจริงของการสื่อสารอันเป็นการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงได้

งานวิจัยต่างประเทศ

Boland (1981) ได้ทำการวิจัยเพื่อออกแบบและสร้างสื่อ ซึ่งได้แก่ สไลด์และวิดีโอเทป เพื่อฝึกงานทักษะการฟังและทักษะการพูด เพื่อการสื่อสาร เช่น การพูดในที่ชุมชน

เพราผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของทักษะการฟังและการพูด ซึ่งเป็นพื้นฐานของการสื่อสาร การสื่อสารจะสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อมีความสามารถที่จะเลือกใช้สัญลักษณ์ได้ถูกต้องในการแสดงความคิด ความรู้สึกต่างๆเพื่อสื่อความหมายไม่ว่าจะเป็นการพูดหรือการใช้ท่าทางต่างๆ ผู้วิจัยใช้เวลาในการเตรียงานวิจัยและการดำเนินการเพื่อให้โปรแกรมการสร้างเครื่องมือการสอนทักษะ การฟังและการพูดสมบูรณ์ โดยช่วงแรกเป็นการศึกษาทฤษฎี เพื่อสร้างเครื่องมือสำหรับฝึกทักษะการฟังในที่ชุมชน และมีการประเมินผลเพื่อปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ จากผลการวิจัยพบว่า ความจำเป็นในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูในที่ชุมชนเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ผู้วิจัยเสนอว่า สังคมจำเป็นจะต้องมีการพัฒนาการพูดในที่ชุมชน และทักษะการฟังเป็นอย่างยิ่ง

Su (1990 3351) ได้ทำการวิจัยถึงคุณค่าและประโยชน์บทบาทสมมติ (role play) ซึ่งช่วยให้นักเรียนมีสมรรถภาพในการสื่อสาร (Communicative Competence) ในชั้นเรียน บทบาทสมมติ (role play) ทำให้นักเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ อยู่ในสถานการณ์การพูดเพื่อการสื่อสารที่คล้ายคลึงกับชีวิตจริง สถานการณ์เช่นนี้ทำให้นักเรียนพัฒนาทักษะการพูด ผลการวิจัยพบว่าบทบาทสมมติมีประสิทธิภาพ โดยลดความกลัวของนักเรียนในการพูด และช่วยให้นักเรียนรู้พฤติกรรมการเรียนภาษา ยิ่งไปกว่านั้นนักเรียน มีประสิทธิภาพในการสื่อสารมากขึ้น

Powers (1991) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของกระบวนการกิจกรรมในการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 กับผู้เรียนที่มหาวิทยาลัยหลุยส์เซียน่า ที่มีความสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ในระดับดีโดยการใช้ปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนข้อมูล และกิจกรรมการประชุมอภิปราย ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนข้อมูลมีประสิทธิภาพในเรื่องของการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ผู้เรียนแต่ละคนขาดหายไป ขณะที่การประชุมอภิปรายมีประสิทธิภาพในเรื่องการที่ผู้เรียนได้ฝึกพูด ผู้ฟังมีการรับฟังพร้อมทั้งการอภิปรายให้เหตุผล

Cohen and Olshtain (1992 : 82) ทำการวิจัยเพื่ออภิปรายถึงวิธีการพูด การวางแผนสถานการณ์ โดยนักเรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา ผู้วิจัยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อให้นักเรียนได้ใช้หน้าที่ของภาษา เช่น การขอโทษ การร้องทุกข์ และการขอร้อง โดยมีการบันทึกวิดีทัศน์ ผลของการวิจัยสรุปได้ว่า พฤติกรรมการพูดของนักเรียนจะเป็นการพูด 2–3 ภาษา ในขณะที่นัดเรียนวางแผนการดำเนินการพูดในการแสดงบทบาทสมมติ (Role–play)

จากงานวิจัยทั้งในและประเทศและต่างประเทศ พบว่าผู้เรียนยังขาดทักษะการพูด ซึ่งผู้เรียนมีความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษในทักษะการพูดเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ผู้วิจัยมี

ความเห็นว่าองค์ประกอบที่สำคัญที่จะกำหนดให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในการใช้ภาษาได้จริง ผู้เรียนต้องมีโอกาสในการพูดภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการแสดงบทบาทสมมติช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทดลองสถานการณ์จริง

7.3งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เนื้อหาท้องถิ่นกับการสอนภาษาอังกฤษ

มีผู้ให้ความสนใจทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้เนื้อหาท้องถิ่นกับการสอนภาษาให้กับผู้เรียนด้วยกันหลายท่าน ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

บุญพา คำวิเศษณ์ (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับท้องถิ่นภูเก็ตที่สอดคล้องกับคำขวัญของจังหวัด “ไข่มุกอันดามัน สวรรค์เมืองใต้ หาดทรายสีทอง สองวีรสตรี บารมีหลวงพ่อแช่ม” พร้อมแบบฝึกหัดคอมพิวเตอร์ กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 โรงเรียนภูเก็ตเทคโนโลยี จังหวัดภูเก็ต กลุ่มตัวอย่าง 38คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 17.00 / 76.32 ซึ่งมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 2) ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านพร้อมแบบฝึกคอมพิวเตอร์สูงกว่าก่อนได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนเสริมทักษะการอ่านและแบบฝึกคอมพิวเตอร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับดี

ปัทมา {มาริปุนภพ., 2547 #74}ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีพื้นฐานทางวัฒนธรรมต่างกัน พบว่านักเรียนมีพัฒนาการในด้านการพูด การเขียนภาษาอังกฤษ และความรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นหลังเรียนสูงขึ้น จะเห็นได้ว่าการนำเนื้อหาท้องถิ่น วัฒนธรรมท้องถิ่น หรือภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในเป็นบทเรียนจะมีส่วนช่วยส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้สูงขึ้นโดยมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากเนื้อหาที่ตรงกับความต้องการ ความสนใจของผู้เรียน และเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับสภาพวาอังกดล้อมในชีวิตจริงของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถด้านทักษะทางภาษาได้ดี

มยุรี ศรีชัย (2548) ที่ได้นำเนื้อหาวัฒนธรรมท้องถิ่นมาใช้พัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษแบบประสบการณ์สอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยาพบว่าบทเรียนนั้นสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถผ่านเกณฑ์การเขียนรายงานภาษาอังกฤษได้

ธียาน์พร {ขาวสะอาด., 2549 #68}ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่น สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหินช้าง อำเภอเมือง จังหวัดระนอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่น เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลัง และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่นพร้อมแผนการสอน จำนวน 7 บท แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่นมีค่าเท่ากับ 78.95/77.33 ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดี ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

เสาวนีย์ ลิขิตพงษ์ (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น โดยใช้เอกสารจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (อ 33101) โรงเรียนปากท่อพิทยาคม อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี วัตถุประสงค์ในการวิจัยคือเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่นโดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่น เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่นโดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่นพร้อมคู่มือครู จำนวน 10 บท แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น โดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่นมีค่าเท่ากับ 82.22/83.00 ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพดีมาก ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่นโดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่น

อมรรัตน์ นัดดาหลง (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด สำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียน

เนินทรายวิทยาคม จังหวัดตราด วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลัง เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะเสริมการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 10 บทเรียน แบบทดสอบวัดความสามารถในอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลัง และแบบสอบถามความคิดเห็น ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.54/82.42 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกอยู่ในระดับสูง

งานวิจัยต่างประเทศ

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เนื้อหาท้องถิ่นกับการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีนักการศึกษาได้ทำการวิจัยไว้ดังนี้

Steffenson, Joag-Dev, & Anderson ได้กล่าวถึงการทดลองการอ่านเรื่องเกี่ยวกับการแต่งงานตามแนววัฒนธรรมของตนเองและตามแนววัฒนธรรมต่างชาติของนักศึกษาจากประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน 20 คน และจากประเทศอินเดียจำนวน 20 คน ผลปรากฏว่านักศึกษาอ่านเรื่องในแนวของวัฒนธรรมตนเองได้เร็วกว่าเรื่องในแนววัฒนธรรมของต่างชาติและจะบิดเบือนเรื่องในแนววัฒนธรรมของตนเองน้อยกว่าเรื่องในแนววัฒนธรรมของต่างชาติ

Zimmerman (1996:352-A,) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน ของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง จำนวน 48 คน โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มที่ 1 ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่เลือกเอาและครูสอนคำศัพท์เพิ่มเติมให้สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง กลุ่มที่ 2 ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่เลือกเองเพียงอย่างเดียว กลุ่มที่ 3 เรียนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ 1 ซึ่งอ่านเรื่องที่เลือกเองและครูสอนคำศัพท์เพิ่มเติมให้มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านสูงที่สุด

Chen และ Graves (1995:663-686) ได้ศึกษาผลของการให้ความรู้เกี่ยวกับบทอ่านและการเพิ่มประสบการณ์ในการอ่าน ก่อนการสอนอ่านที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านเรื่องสั้นอเมริกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จากวิทยาลัยในไต้หวันที่ไม่ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกจำนวน 240 คน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 แนะนำตัวละคร บอกโครงสร้างเรื่องและวิธีการอ่านเรื่อง สอนคำศัพท์ที่สำคัญในบทอ่าน อธิบายรายละเอียดที่สำคัญของเรื่อง กลุ่มที่ 2 ให้ความรู้เกี่ยวกับชื่อเรื่อง ผู้แต่ง ที่มาของเรื่อง วัฒนธรรม คำและวลี

ที่พบในเรื่องกลุ่มที่ 3 ให้ความรู้ทั้งหมด กลุ่มที่ 4 ไม่ให้ความรู้ก่อนการสอนอ่านเลย ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 อ่านเรื่องได้เข้าใจมากกว่านักศึกษากลุ่มที่ 4 ส่วนนักศึกษากลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 1 อ่านเรื่องได้เข้าใจมากกว่ากลุ่มที่ 2 และวิธีการสอนที่จะให้นักศึกษาอ่านเรื่องได้อย่างเข้าใจคือ การให้ความรู้เกี่ยวกับบทอ่านและการเพิ่มประสบการณ์ในการอ่าน ก่อนการสอนอ่าน

กล่าวโดยสรุป จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการนำคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาใช้ในการเรียนการสอนภาษา พบว่า นักการศึกษาหลายท่านได้นำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนสอนเพื่อแก้ไข ตอบสนองและส่งเสริมการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล เพราะคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถจูงใจและทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน ตอบสนองการเรียนรู้ของแต่ละบุคล อีกทั้งเป็นสื่อการสอนที่สนับสนุนให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น แต่งานวิจัยส่วนมากเป็นการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสำหรับที่เน้นการสอนไวยากรณ์ เนื้อหาในหนังสือเรียนเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งยังไม่ค่อยมีการนำเนื้อหาในท้องถิ่นมาใช้ในการสอนอ่านและสอนพูดมากนัก ผู้วิจัยตระหนักถึงประเด็นนี้เป็นการช่วยพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการอ่านนำไปสู่การพูดให้ข้อมูลในท้องถิ่น อีกทั้งการนำเนื้อหาท้องถิ่นที่ผู้เรียนได้เรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา มาพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยการพูดนำเสนอ เป็นการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนในการนำไปใช้ในชีวิตจริงหลังจากที่เรียนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแล้ว ดังนั้นการสร้างและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเนื้อหาในท้องถิ่นนับว่ามีประโยชน์ต่อผู้เรียนเป็นอย่างมาก

มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง)” เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้รูปแบบ One – Group Pretest – Posttest Design มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง 2) เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทางอ้อมของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง 3) ศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทางตรงของนักเรียนหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง 4) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามหัวข้อต่อไปนี้

1. **ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง**

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) สมุทรสาคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560จำนวน 4 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 106 คน ซึ่งจัดห้องเรียนตามแผนการสอนดังนี้ ห้อง 1 กลุ่มการเรียนวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์ ห้อง 2 กลุ่มการเรียน คณิตศาสตร์ – ภาษาอังกฤษ ห้อง 3 กลุ่มการเรียนภาษาไทย–สังคม ห้อง 4 กลุ่มการเรียนอาชีพ

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) สมุทรสาคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน ได้มาโดยวิธีการเลือกห้องเรียนแบบเจาะจง โดยเลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 ที่เรียนกลุ่มการเรียนคณิตศาสตร์ – ภาษาอังกฤษ ซึ่งพิจารณาจากผลการเรียนภาษาอังกฤษที่อยู่ในระดับปานกลาง

2. **ตัวแปรที่ศึกษา**

ตัวแปรต้น คือ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง

ตัวแปรตาม ได้แก่

1.ความสามารถในการอ่านและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) ที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง

3. **รูปแบบการทดลอง**

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง (Pre-Experimental Research) แบบOne – Group Pretest – Posttest Design (บำรุง โตรัตน์ 2534 : 30 – 31) ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียว โดยมีรูปแบบดังนี้

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T_1	X	T_2

T_1 = การสอบก่อนการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

X = การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

T_2 = การสอบหลังการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

4. **เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย**

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 4 ประเภท ดังนี้

4.1 บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 8 บทเรียน

4.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษวัดสาระด้วยเนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง จำนวน 40 ข้อ ก่อนเรียน (pretest) และหลังเรียน (posttest) ซึ่งอยู่ในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาอังกฤษ

4.3 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษวัดสาระด้วยเนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง เป็นการวัดความสามารถการพูดทางอ้อม (Indirect Question) จำนวน 20 ข้อ หลังจากที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดความสามารถทางตรง จำนวน 8 หัวข้อ

4.4 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) จังหวัดสมุทรสาคร ที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 20 ข้อ วัด 3 ด้านการออกแบบบทเรียน ด้านเนื้อหา ด้านความพึงพอใจของผู้เรียน

5. **การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย**

ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

5.1บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะความสามารถในการอ่านและการพูดโดยใช้เรื่องราวในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

5.1.1 ขั้นสำรวจสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง

5.1.1.1 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านเนื้อหาภาษาตามหลักสูตรและศึกษาคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีคำอธิบายรายวิชาดังนี้

5.1.1.2 ศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

5.1.1.3 ศึกษาเนื้อหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบเรียนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อศึกษาคำศัพท์ วลี รูปประโยค ที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องรู้ และศึกษาคู่มือการพัฒนาหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 เพื่อศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับการอ่าน จากนั้นผู้วิจัยทำการสังเคราะห์คำอธิบายรายวิชา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และเนื้อหาในแบบเรียนและสาระการเรียนรู้ ทักษะการอ่าน

5.1.1.4 การคัดเลือกหัวเรื่องเพื่อสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะความสามารถในการอ่านและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง

5.1.1.5ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ความต้องการ (Need & Analysis) โดยสร้างแบบสอบถามในหัวข้อพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งที่นักเรียนสนใจมากที่สุด ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบแสดงระดับความคิดเห็น กล่าวคือ

1 หมายถึง ไม่น่าสนใจเลย

2 หมายถึง น่าสนใจเล็กน้อย

3 หมายถึง น่าสนใจ

4 หมายถึง น่าสนใจมาก

5 หมายถึง น่าสนใจมากที่สุด

จากนั้นนำค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนจำนวน 100 คน ที่มีต่อพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง โดยคิดเป็นร้อยละแล้วจึงจัดลำดับความต้องการของนักเรียน เพื่อนำไปคัดเลือกเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านและการพูดโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งต่อไป ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความต้องการของนักเรียนต่อเนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง

หัวข้อ/เนื้อเรื่อง	ระดับความต้องการของนักเรียน (%)	ค่าเฉลี่ย(x)	SD	ลำดับที่
1.ชุดพระบรมรูปอดีตพระมหากษัตริย์ราชวงศ์จักรี รัชกาลที่ 1 – รัชกาลที่ 8	70.4	3.52	1.15	6
2.ชุดพระบรมรูปสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี	67.6	3.38	1.17	7
3.ชุดพระอริยสงฆ์ – พระครูภาวนารังษี – พระธรรมญาณมุนี – พระโพธิญาณเถร – ครูบาชัยวงศาพัฒนา – หลวงจีนคณาณัติจีนพรต – พระมงคลเทพมุนี – พระราชสังวราภิมณฑ์ – พระสุพรหมยานเถร – พระนิโรธรังสีคัมภีรปัญญาจารย์ – หลวงพ่อเกษม เขมโก – สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรสี) – พระครูวิมลคุณากร –พระราชมุนีสามีรามคุณูปมาจารย์ – พระอาจารย์มั่น ภูริทตโต – ครูบาศรีวิชัย	70.8	3.54	1.28	5

4.ชุดสมเด็จพระปิยมหาราช กับการเลิกทาส – โรงบ่อนเบี้ย – ทาสในประเทศไทย – ชีวิตใหม่	76.4	3.82	1.12	3
5.ชุดการละเล่นของไทย – รีรีข้าวสาร – แมงมุม – จ้ำจี้ – ขี่ช้างชนกัน – หัวล้านชนกัน	82	4.1	0.89	1
6.ชุดพระอภัยมณีของสุนทรภู่ – สุนทรภู่ – พระอภัยมณี – นางเงือก – ละเวง – ผีเสื้อสมุทร – ชีเปลือย	71.8	3.59	1.33	4
7.ชุด 3 บุคคลสำคัญของโลก – มหาตมา คานธี – อับราฮัม ลินคอล์น – เซอร์ วินสตัน เชอร์ชิล	77.6	3.88	1.15	2
8.ชุด 3 ครูเพลงไทย –ครูเอื้อ สุนทรสนาน –ครูไพบูลย์ บุตรขัน	67	3.35	1.47	8
9.ชุดหมากรุกไทย	62.8	3.14	1.44	9
10.ชุดครอบครัวไทย	60.4	2.97	1.34	10

จากตารางการวิเคราะห์ความสนใจของนักเรียน สามารถเรียงลำดับความน่าสนใจของเนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งจาก 1–10 ดังนี้

1. ชุดการละเล่นของไทย
2. ชุด 3 บุคคลสำคัญของโลก
3. ชุดสมเด็จพระปิยมหาราชกับการเลิกทาส
4. ชุดพระอภัยมณีของสุนทรภู่
5. ชุดพระอริยสงฆ์
6. ชุดพระบรมรูปอดีตพระมหากษัตริย์ราชวงศ์จักรี
7. ชุดพระบรมรูปสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี
8. ชุด 3 ครูเพลงไทย
9. ชุดหมากรุกไทย
10. ชุดครอบครัวไทย

ผู้วิจัยนำลำดับ 8 ลำดับแรกไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่านตรวจสอบพิจารณาความเหมาะสม และทำการปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา 8 บทต่อไป

5.1.1.6 การกำหนดกิจกรรมขั้นตอนการสอนในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา ผู้วิจัยได้ศึกษาขั้นตอนการอ่านของ สุมิตรา อังวัฒนา (2539 : 178 – 179) ซึ่งสามารถสรุปแนวการสอนได้ 3 ขั้นตอนหลักดังนี้

ขั้นก่อนการอ่าน (Pre – reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน เช่น การคาดคะเนเรื่องที่อ่าน การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท โดยดูจากประโยคข้างเคียงหรือรูปภาพ เป็นต้น

กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While – reading Activities) เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อความในเรื่องที่อ่าน เช่น การลำดับเรื่องจากการตัดเรื่องออกเป็นส่วนๆ (Strip Story) การเขียนแผนผังความสัมพันธ์ในเรื่อง (Semantic Mapping) การเติมข้อความลงในแผนผัง (Graphic Organizer) และการเล่าเรื่องโดยสรุป

กิจกรรมหลังการอ่าน (Post – reading Activities) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนเช่น การแสดงบทบาทสมมติ เขียนเรื่องหรือโต้ตอบจากจดหมาย พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

5.1.1.7กำหนดเนื้อหาบทเรียน ผู้วิจัยสร้างตารางกำหนดเนื้อหา ดังรายละเอียดในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ตารางกำหนดเนื้อหาแบบฝึก Table of Content Specifications (Reading)

Unit	Learning Objectives	Topic	Language Content	Activity	Evaluation
1.	- To be able to identify the main idea and detail	General Information about the Thai Human Imagery Museum	Vocabulary - Words about General Information about the Thai Human Imagery Museum Structure -Active & Passive Voice	Getting Started 1.Guess what can you see at the Thai Museum Pre-reading 2.Study vocabulary based on the text While-reading 3. Get the main ideas. 4. Answer the questions 5. Study language focus Post-reading 6.Role play the text	-M/C 10 items

2.	-To be able to identify the meaning of words. -To be able to give instruction how to play Thai Games	Thai Games	Vocabulary - Words about Thai Games Structure Sequencing Paragraphs	Getting Started 1.Discuss about Thai Games Pre-reading 2.Study vocabulary based on the text While-reading 3. Get the main ideas. 4. Answer the questions 5. Study language focus Post-reading 6. Role play how to play Thai Games	-M/C 10 items

3.	- To be able to identify the meaning of words - To be able to discuss Slaves and learn kinds of slaves	Important People	Vocabulary - Words about King Rama V, The Great & Independence of Slaves Structure -Simple Presentation	Getting Started 1.Discuss about King Rama V, The Great & Independence of Slaves Pre-reading 2.Study vocabulary based on the text While-reading 3. Get the main ideas. 4. Answer the questions 5. Study language focus Post-reading 6.Role play to inform the information	-M/C 10 items

4.	- To be able to identify the meaning of words.	Thai Lifestyle	Vocabulary - Words about Thai Lifestyle Structure -Cause & Effect	Getting Started 1.Discuss about Thai Lifestyle Pre-reading 2.Study vocabulary based on the text While-reading 3. Get the main ideas. 4. Answer the questions 5. Study language focus Post-reading 6.Role Play	-M/C 10 items

5.	- To be able to identify the meaning of words - To be able to classify kinds of song	Thai Music	Vocabulary - Words about Thai Music Structure - Classifying	Getting Started 1.Discuss and list about Thai Music Pre-reading 2.Study vocabulary based on the text While-reading 3. Get the main ideas. 4. Answer the questions 5. study language focus Post-reading 6.Role play	-M/C 10 items

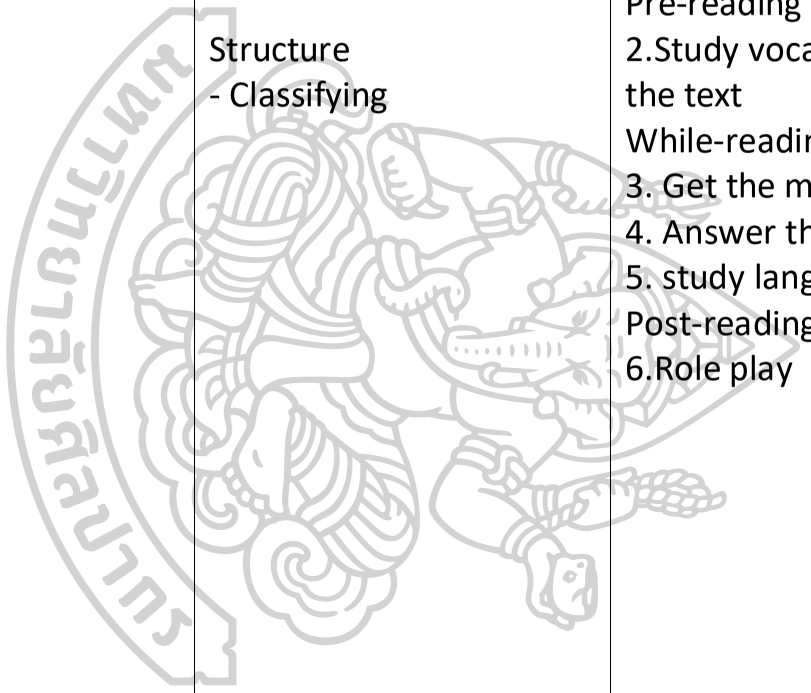

6.	- To be able to identify the meaning of words	Thai Food	Vocabulary - Words about Thai Food Structure - Describing things	Getting Started 1.Discuss about Thai food Pre-reading 2.Study vocabulary based on the text While-reading 3. Get the main ideas. 4. Answer the questions 5. Study language focus Post-reading 6.Role play	-M/C 10 items

7.	- To be able to identify the meaning of words	Thai Dynasty	Vocabulary - Words about Thai Dynasty Structure - Characteristic of people	Getting Started 1.Discuss about Thai Dynasty Pre-reading 2.Study vocabulary based on the text While-reading 3. Get the main ideas. 4. Answer the questions 5. Study language focus Post-reading 6.Role play	-M/C 10 items

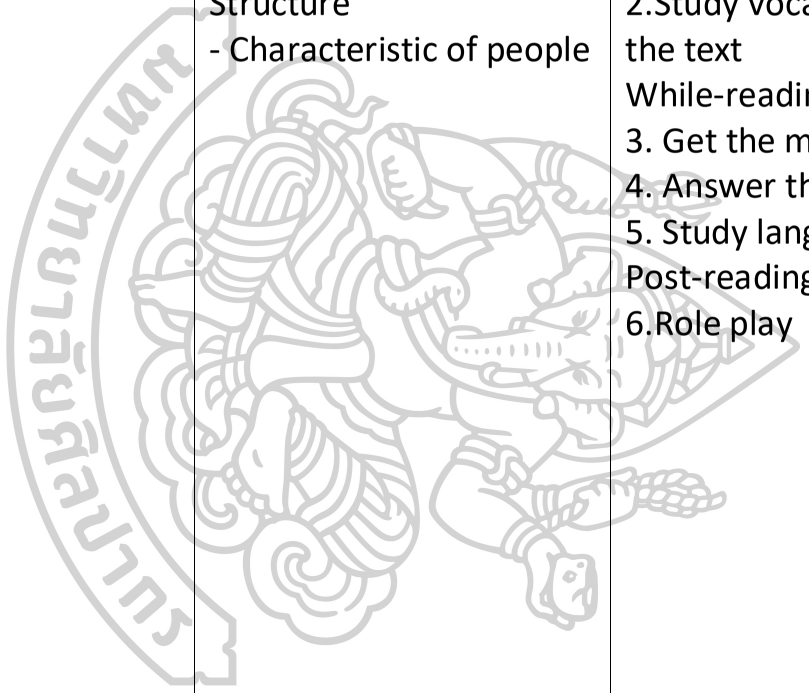

8.	– To be able to identify the meaning of words – To be able to compare Thai proverbs	Thai Proverbs	**Vocabulary** – Words based on text **Structure** – Comparative	**Getting Started** 1.Discuss about Thai Proverbs **Pre-reading** 2.Study vocabulary based on the text **While-reading** 3.Get the main ideas. 4. Answer the questions 5. Study language focus **Post-reading** 6. Role play	–M/C 10 items

ตารางที่ 3 ตารางกำหนดเนื้อหาแบบฝึก Table of Content Specification (Speaking)

Unit	Topic	Text Type	Behavioral objective	Language Structure	Activities
1.	General Information about the Thai Human Imagery Museum	-Conversation	-To inform the tourist about places in the Thai Human Imagery Museum	-Present Simple Tense	**Pre speaking** -vocabulary/expression **Practice speaking** -dialogue **Production** -Presentation

2.	Thai Games	–Conversation	–To explain how to play Thai games.	–Sequence word	**Pre speaking** –vocabulary/expression **Practice speaking** –dialogue **Production** –Presentation
3.	Important People	–Conversation	–To inform the tourists about Important People in Thailand.	–Simple Presentation	**Pre speaking** –vocabulary/expression **Practice speaking** –dialogue **Production** –Presentation

4.	Thai Lifestyle	–Conversation	–To inform the tourists about Thai Lifestyle.	–Cause & Effect	**Pre speaking** –vocabulary/expression **Practice speaking** –dialogue **Production** –Presentation
5.	Thai Music	–Conversation	–To inform the tourists about Thai Music.	Active & Passive Voice	**Pre speaking** –vocabulary/expression **Practice speaking** –dialogue **Production** –Presentation
6.	Thai Food	–Conversation	–To explain how to cook Thai food	Giving Instruction	**Pre speaking** –vocabulary/expression **Practice speaking** –dialogue **Production** –Presentation

7.	Thai Dynasty	–Conversation	–To inform the tourists about Thai Dynasty	–Past Tense	**Pre speaking** –vocabulary/expression **Practice speaking** –dialogue **Production** –Presentation
8.	Thai Proverbs	–Conversation	–To explain the meaning and culture of Thai proverbs.	–Present Tense	**Pre speaking** –vocabulary/expression **Practice speaking** –dialogue **Production** –Presentation

5.1.2 ขั้นพัฒนาสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง

5.1.2.1ศึกษาหลักการและการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่านเรื่องราวข้อมูลในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง จากเอกสารและงานที่เกี่ยวข้องตามหลักการของอรุณี วิริยะจิตรา และ สรณี วงศ์เบี้ยสัจจ์ (2531) จากนั้นผู้วิจัยนำแนวการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ได้มาวิเคราะห์กรอบแนวคิดในการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ เนื้อหาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์รายวิชา รวมทั้งศึกษาขั้นตอนการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจากหนังสือ และตำราต่างๆ

ขั้นที่ 2 การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ได้แก่ การกำหนดจุดประสงค์ทั่วไปและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม การประมาณค่าใช้จ่าย กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการ วางเค้าโครงจัดลำดับ ก่อน-หลังของเนื้อหา เขียนแผนผังบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ดำเนินการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ขั้นที่ 3 การทดลองใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ได้แก่ บทเรียนที่ได้ทำการหาประสิทธิภาพในขั้นรายบุคคลและกลุ่มทดลองเล็ก มาปรับปรุงแล้วนำไปทดลองภาคสนามเพื่อหาประสิทธิภาพต่อไป

ขั้นที่ 4 การประเมินผล เป็นการประเมินประสิทธิภาพ ความยากง่าย และความเหมาะสมของสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

5.1.2.2 กำหนดแนวการสอนตามกรอบเนื้อหา ที่ได้วิเคราะห์ไว้โดยดำเนินตามขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์ทั่วไปของบทเรียน
2. กำหนดจุดประสงค์เฉพาะตามหน้าที่ทางภาษาและหัวเรื่อง
3. สร้างกรอบเนื้อหา

5.1.2.3ดำเนินการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ตามโครงสร้างที่กำหนดไว้จำนวน 8 บทเรียน ในรูปของ Storyboard แล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศ ตรวจแก้ไขความถูกต้องของภาษา และปรับปรุงความเหมาะสมของระดับความยากง่ายของกิจกรรม

5.1.2.4นำบทเรียนที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขสร้างเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่านโดยผู้วิจัยเลือกใช้โปรแกรม GOM Player

5.1.2.5ดำเนินการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามที่ร่างไว้

5.1.2.6นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทั้ง 8 บทเรียน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินคุณภาพเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงให้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

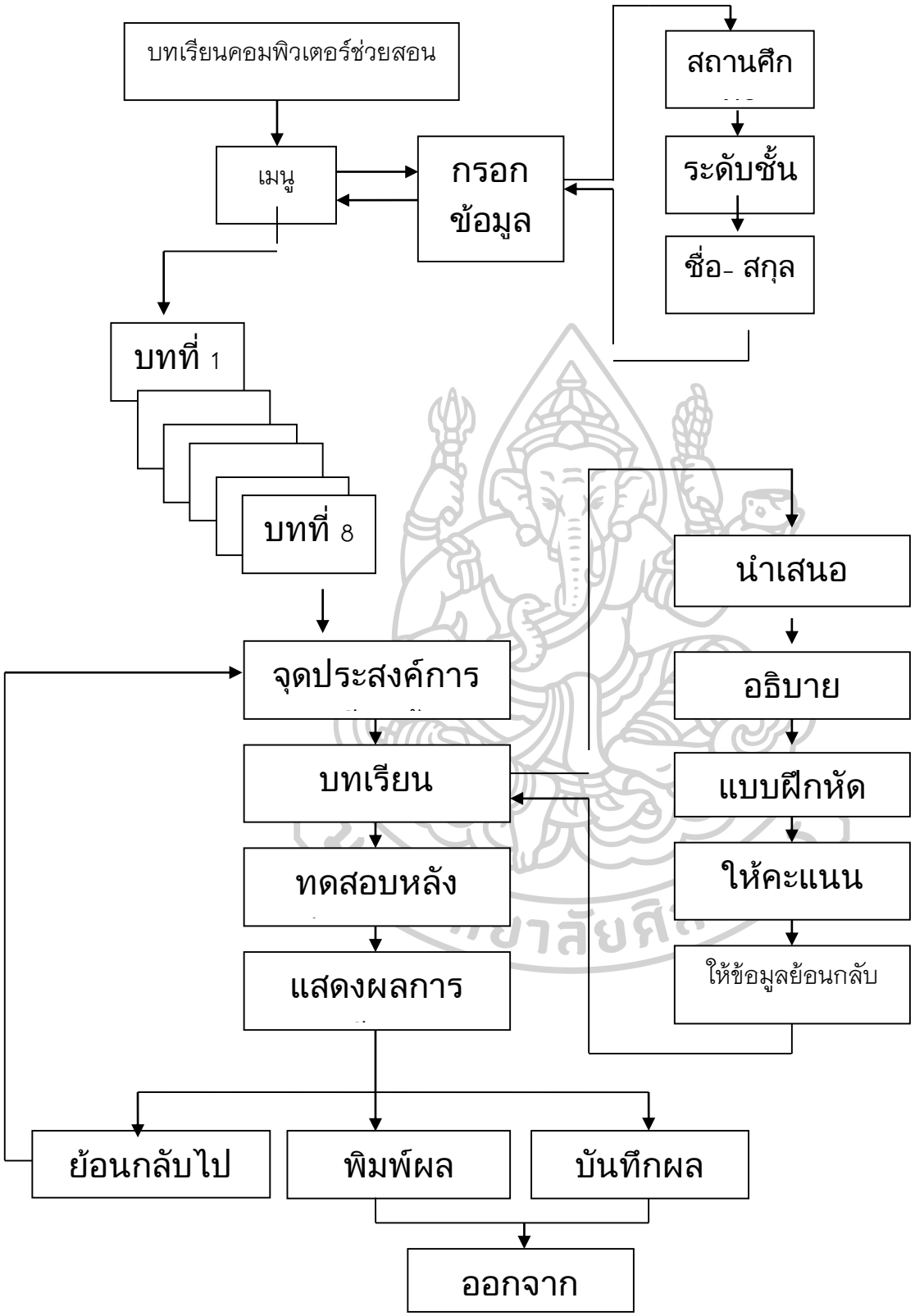

ตารางที่ 4 แผนภูมิสรุปขั้นตอนการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

5.2 การพัฒนาแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและการพูดโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง

5.2.1 ขั้นศึกษาข้อมูลการทดสอบความเข้าใจในการอ่านและการพูด

5.2.1.1ศึกษาแนวทางการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือเทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2539) และHeaton (1990) และการสร้างคำถามและการประเมินผลการอ่านของวิสาข์ จัติวัตร์(2543)

5.2.1.2กำหนดจุดประสงค์การสอบโดยพิจารณาจากจุดประสงค์การเรียนรู้จากตารางกำหนดเนื้อหา (ตารางที่ 2)

5.2.1.3สร้างตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบการอ่านและการพูด(Table of Test Specifications) แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 สร้างตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบการอ่านโดยกำหนดแบบทดสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ จำนวน 1 ฉบับ ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที ตอนที่ 2 สร้างตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบการพูด โดยกำหนดแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลาในการทำ 40 นาที นำแบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2535 : 456)

5.2.1.4นำตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและนำข้อเสนอแนะต่างๆมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

ตารางที่ 5 ตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบการอ่าน (Table of Test Specifications)

Objective	Mode	Type of Text	Test Technique	Test Item Type	No. of Item	Weight (%)	Scoring	Time (Minute)
1.To be able to identify the main idea and detail	R	Passage	K/Tr	M/C	8	8	0 - 1	60
2. To be able to identify the meaning of words.	R	Passage	K/C	M/C	7	7		
3.To be able to identify detail and facts	R	Passage	K/Tr	M/C	8	8		
4.To be able to identify the main idea and detail	R	Passage	K/C	M/C	7	7		
5.To be able to identify the main idea and give information	R	Passage	K/Tr	M/C	8	8		
6.To be able to identify facts and sequence the events	R	Passage	K/Tr	M/C	7	7		
7.To be able to identify facts and sequence the events	R	Passage	K/Tr	M/C	7	7		
8.To be able to identify the process and detail	R	Passage	K/C	M/C	8	8		
Total					60			

Note : R = Reading

Tr = Transfer

K = Knowledge

C = Communication

M/C = Mechanical

ตารางที่ 6 ตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบการพูด (Table of Test Specifications : Indirect Test)

Objective	**Mode**	**Type of Text**	**Level of Knowledge**	**Test Item Type**	**No. of Item**	**Weight (%)**	**Scoring**	**Time (Minute)**
1.To inform the tourist about places in the Thai Human Imagery Museum	S	Dialogue	Comprehension	M/C	5	100	0 – 1	40
2.To explain how to play Thai Games.	S	Dialogue	Comprehension	M/C	5			
3.To inform the tourist about Important People in Thailand.	S	Dialogue	Comprehension	M/C	5			
4.To inform the tourist about Thai Lifestyle.	S	Dialogue	Comprehension	M/C	5			
5.To inform the tourist about Thai Music.	S	Dialogue	Comprehension	M/C	5			
6.To explain how to cook Thai food	S	Dialogue	Comprehension	M/C	5			
7.To inform the tourist about Thai Dynasty	S	Dialogue	Comprehension	M/C	5			
8.To explain the meaning and culture in of Thai Proverb.	S	Dialogue	Comprehension	M/C	5			
Total					40			

Mode : S=Speaking

มหาวิทยาลัยศิลปากร

5.2.2 ขั้นพัฒนาแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและการพูดโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง

5.2.2.1 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและพูดภาษาอังกฤษตามตารางกำหนดขอบเขตเนื้อหาของข้อสอบ (Table of Test Specifications) 2 ฉบับ ฉบับที่1 จำนวน 60 ข้อ เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน ฉบับที่ 2 จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ 4ตัวเลือก ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

5.2.2.2 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและพูดภาษาอังกฤษจำนวน 2ฉบับ ฉบับที่ 1 จำนวน 60 ข้อ ฉบับที่ 2 จำนวน 40 ข้อ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญทางภาษาอังกฤษตรวจสอบความตรงของเนื้อหาข้อสอบรายข้อกับตารางกำหนดขอบเขตเนื้อหาของข้อสอบ (Table of Test Specifications) ว่าสอดคล้องหรือไม่โดยหาค่า IOC ได้เท่ากับ 1.00 (ภาคผนวก ง และ จ)

5.2.2.3 เลือกแบบทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ 0.4 ขึ้นไปไว้ ถ้าไม่พอให้นำข้อสอบที่มีดัชนีวัดความสอดคล้องต่ำกว่า 0.4 มาปรับปรุงแก้ไขและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้ได้ข้อสอบตามที่กำหนด

5.2.2.4 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมแล้วไปทดสอบ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ (อ 23101) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 70 คนที่เป็นอาสาสมัคร

5.2.2.5 นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนนทั้ง 2 ฉบับโดยผู้ตรวจเป็นคนเดียวกัน

5.2.2.4 นำคะแนนการอ่านที่ได้มาวิเคราะห์ หาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบ โดยได้ข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของการอ่านทั้งหมด 40 ข้อ ข้อสอบมีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.43-0.88 ค่าอำนาจจำแนก (r) 0.25 ขึ้นไป (ภาคผนวก ฉ) และนำคะแนนการพูดที่ได้มาวิเคราะห์ หาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบ โดยได้ข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของการพูดทั้งหมด 20 ข้อ ข้อสอบมีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.43-0.88 ค่าอำนาจจำแนก (r) 0.27 ขึ้นไป (ภาคผนวก ช)

5.2.2.5 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการอ่านและการพูดที่คัดเลือกไว้ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) โดยการอ่านมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 จากโปรแกรมวิเคราะห์ข้อสอบ B-Index 7.0 พัฒนาโดยสาคร แสงผึ้ง (2550) ได้ข้อสอบจำนวน 40 ข้อ (ภาคผนวก ซ) และการพูดได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 จากโปรแกรมวิเคราะห์ข้อสอบ B-Index 7.0 พัฒนาโดยสาคร แสงผึ้ง (2550) ได้ข้อสอบจำนวน 20 ข้อ (ภาคผนวก ฌ) และแบบทดสอบทางตรง เป็นแบบทดสอบที่สร้างจากสถานการณ์สมมติขึ้นจำนวน 8 หัวข้อ ให้นักเรียนจับฉลาก 2 หัวข้อ ใช้เวลา หัวข้อละ 5นาที มีการดำเนินการพัฒนาดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์ในการทดสอบรูปแบบของภาษา

2. ศึกษาแนวทางการสร้างแบบประเมินวัดความสามารถในการพูด จากการวิเคราะห์แบบประเมินความสามารถในการพูด โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของสำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7 เกณฑ์การประเมินให้คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของสำนักงานทดสอบทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

พฤติกรรมความสามารถ	คะแนน
1. ด้านสำเนียงการออกเสียง	
ออกเสียงได้เช่นเดียวกับเจ้าของภาษาและไม่มีสำเนียงภาษาแม่ปะปนเลย	5
ออกเสียงได้ถูกต้องเกือบทั้งหมด	4
มีสำเนียงภาษาแม่ปะปนและมีการออกเสียงผิดเป็นบางครั้ง	3
มีสำเนียงภาษาแม่ปะปนจนทำให้คู่สนทนาเข้าใจยาก	2
ออกเสียงผิดบ่อยมาก	1
ออกเสียงผิดหมด	0
2. ด้านความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	
ใช้ไวยากรณ์ไม่มีข้อผิดพลาดเลย	5
ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดเพียงเล็กน้อย	4
ใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดบ้างแต่มิได้ทำให้ความหมายของประโยคเพี้ยน	3
ใช้ไวยากรณ์ผิดบ่อยครั้ง	2
ใช้ไวยากรณ์ผิดมาก	1
ใช้ไวยากรณ์ผิดเกือบหมด	0

3. ด้านคำศัพท์ สำนวน	
ใช้คำศัพท์ถูกต้องชัดเจนเทียบเท่าเจ้าของภาษา	5
ใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสมตามสถานการณ์	4
ใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่สนทนาได้ดี	3
ใช้คำศัพท์ผิดบ้างและเลือกคำไม่เหมาะสม	2
ใช้คำศัพท์ผิดเป็นส่วนมาก	1
ใช้คำศัพท์สำนวนผิดเกือบทั้งหมด	0
4.ด้านความคล่องแคล่วในการสนทนา	
พูดได้คล่องแคล่ว ชัดเจนเทียบเท่าเจ้าของภาษา	5
พูดได้ค่อนข้างคล่องแคล่ว	4
หยุดเว้นช่วงการพูดบ้าง เพราะพยายามคิดหาคำศัพท์หรือประโยคใหม่	3
หยุดเว้นช่วงการพูดบ่อยและพูดไม่จบประโยค	2
พูดซ้ำมากแม้ว่าจะเป็นประโยคสั้นๆ	1
เว้นระยะการพูดนานไม่สามารถสนทนาต่อไปได้	0
5.ด้านความสามารถในการสื่อสาร	
พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้บ้างทั้งหมด	5
พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้บ้างเป็นส่วนใหญ่	4
พูดให้ผู้ฟังเข้าใจโดยใช้ประโยคง่ายสั้นๆ	3
พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้บ้างเพียงบางส่วน บางวลี	2
พูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้เพียงเล็กน้อยเป็นคำๆเป็นวลี ไม่ต่อเนื่องครบถ้วน	1
ไม่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจเลย	0

ระดับคุณภาพ

ดีมาก หมายถึง ได้คะแนนระหว่าง 21 – 25 คะแนน

ดี หมายถึง ได้คะแนนระหว่าง 16 – 20 คะแนน

ปานกลาง หมายถึง ได้คะแนนระหว่าง 11 – 15 คะแนน

พอใช้ หมายถึง ได้คะแนนระหว่าง 6 – 10 คะแนน

ควรปรับปรุง หมายถึง ได้คะแนนต่ำกว่า 1 – 5 คะแนน

(ดัดแปลงจากเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของสำนักงานทดสอบทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ อ้างถึงในประเทือง ใจหาญ)

5.2.2.6 จากนั้นนำข้อสอบที่วิเคราะห์แล้วไปทดลองในขั้นการหาประสิทธิภาพบทเรียนก่อนทดลองจริง (Pilot study)

5.3 การพัฒนาแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา

5.3.1 ขั้นศึกษาข้อมูลการพัฒนาแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวัดความสามารถในการอ่าน-พูดโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) จ.สมุทรสาคร อันเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์แต่ละบทตามขั้นตอนต่อไปนี้

5.3.1.1 ศึกษาการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นตามวิธีของเบสท์ (Best 1986:181-182)

5.3.1.2 สร้างข้อความที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวัดความสามารถในการอ่าน-พูดโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) จ.สมุทรสาคร แบ่งออกเป็น 3ด้าน 1) ด้านการออกแบบบทเรียน 2) ด้านเนื้อหา 3) ด้านความพึงพอใจของผู้เรียน รวมถึงความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษจากเอกสารจริง โดยกำหนดค่าระดับของข้อคำถามในแบบสอบถามเป็น 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้ค่าระดับเท่า	5
เห็นด้วยมาก	ให้ค่าระดับ	4
เห็นด้วยปานกลาง	ให้ค่าระดับ	3
เห็นด้วยน้อย	ให้ค่าระดับ	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้ค่าระดับ	1

5.3.2 ขั้นพัฒนาแบบสอบถามความคิดเห็น

5.3.2.1 วิเคราะห์เนื้อหาในการประเมินและสร้างกรอบเนื้อหาในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น ตามตารางกรอบเนื้อหาในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

5.3.2.2นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมตามเกณฑ์การประเมิน และรูปแบบของภาษาแล้วนำข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้มาหาค่าความสอดคล้อง (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2535 : 456) ได้ค่าดัชนีความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.97 (ภาคผนวก ฏ)

5.3.2.4นำผลที่ได้จากการพิจารณาของอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข และเตรียมนำไปทดลองรายบุคคล จำนวน 1 คน และทดลองกลุ่มเล็กจำนวน 10คน แล้วจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2535 : 456) ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.76 นอกจากนี้ยังพบว่ามีความผิดพลาดในบางคำ เช่น เสียบประกอบ ได้เปลี่ยนเป็น เสียงประกอบ เป็นต้น หลังจากปรับปรุงข้อคำถามแล้วจึงนำไปใช้กับกลุ่มทดลองต่อไป

6. **การหาประสิทธิภาพบทเรียนก่อนนำไปทดลองใช้จริง** (Pilot Study)

ผู้วิจัยได้ทำการทดลองโดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

6.1 ขั้นทดลองรายบุคคล (One-to-One Testing)

ผู้วิจัยได้ทดลองใช้สื่อกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) จ.สมุทรสาคร จำนวน 1 คน ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ (อ 23101) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยดำเนินการตามนี้

6.1.1 การเก็บข้อมูล

- ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test) ซึ่งเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลาในการสอบ 60 นาที และให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดก่อนเรียน (Pre-test) ซึ่งเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลาในการทำข้อสอบ 30 นาที ตรวจข้อสอบโดยผู้วิจัยเองแล้วบันทึกคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ และการทดสอบการพูดทางตรงผู้วิจัยบันทึกวิดิโอไว้และให้ผู้ร่วมวิจัยที่สำเร็จการศึกษาการสอนภาษาอังกฤษพิจารณาการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นผู้วิจัยชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ วิธีการเรียนการใช้เครื่องมือและข้อตกลงต่างๆในการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่าน

- ระหว่างการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง โดยให้นักเรียนทดลองเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจำนวน 8 บท โดยใช้เวลาในช่วงเช้า ทำแบบฝึก

วันละ 1 บทเรียน ติดต่อกันทุกวันจนครบ 8 บท โดยก่อนการเรียนผู้วิจัยอธิบายตั้งแต่หน้าเริ่มแรกการเข้าใช้ ขั้นก่อนการอ่านจะมีภาพถามซึ่งนักเรียนสามารถตอบลงไปในนั้นได้เลย และขั้นระหว่างอ่าน นักเรียนทำแบบฝึกหัดรายบทลงไปในตัวโปรแกรมได้เลย ซึ่งในระหว่างนั้นคะแนนรายบทไม่สามารถบันทึกได้ ครูต้องจดบันทึกไว้ และในแต่ละบทที่นักเรียนอ่านเสร็จจะมีกิจกรรมวัดความสามารถในการพูด ซึ่งจะมีเนื้อหาเป็นบทสนทนาให้นักเรียนฝึกปฏิบัติทั้งหมด 8บท จากการทดลองรายบทพบว่า เกิดปัญหาในบทที่ 5 ซึ่งไม่สามารถกดคำตอบได้หลายข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้จดบันทึกปัญหาไว้ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนทดลองกลุ่มย่อย

– การเก็บคะแนนรายบทของความสามารถในการอ่านหลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง นักเรียนจะทำในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนท้ายบททันที ผู้วิจัยจะจดบันทึกคะแนน ส่วนคะแนนวัดความสามารถในการพูดผู้วิจัยจะให้นักเรียนจับฉลาก 2 หัวข้อจาก 8 หัวข้อที่ได้เรียนมาเพื่อสอบพูด โดยผู้วิจัยจะให้เตรียมตัวหัวข้อละ 5 นาที โดยกรรมการ 2 คน คือผู้วิจัย และผู้ร่วมวิจัยที่สำเร็จการศึกษาการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของสำนักงานทดสอบทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ 2535) นำคะแนนรวมแล้วหาค่าเฉลี่ย

6.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลตามเกณฑ์ เมื่อนักเรียนเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแล้ว ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบการอ่านหลังเรียนซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกันกับข้อสอบก่อนเรียน มีจำนวน 40 ข้อ และทำแบบทดสอบการพูดทางอ้อมหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกันกับข้อสอบก่อนเรียน จำนวน 20 ข้อ จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบมาคำนวณหาค่าประสิทธิภาพ ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบการอ่านก่อนและหลังรายบทจำนวน 8 บท และคะแนนแบบทดสอบการพูดทางอ้อมในขั้นทดลองรายบุคคล

นักเรียน	คะแนนแบบทดสอบรายบทการอ่าน								รวม	ร้อยละ	คะแนนสอบหลังเรียน	ร้อยละ
คะแนน	1	2	3	4	5	6	7	8	80	100	40	
1	6	7	7	6	7	7	6	7	53	66.25	30	75.00

ตารางที่ 8 ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบการอ่านก่อนและหลังรายบทจำนวน 8 บท และคะแนนแบบทดสอบการพูดทางอ้อมในขั้นทดลองรายบุคคล (ต่อ)

นักเรียน	คะแนนแบบทดสอบการพูดก่อนเรียน (20)	ร้อยละ	คะแนนแบบทดสอบการพูดหลังเรียน (20)	ร้อยละ
1.	10	50	13	65

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าคะแนนในขั้นทดลองรายบุคคล ทดลองกับนักเรียนจำนวน 1 คน นักเรียนทำแบบทดสอบรายบทได้คะแนน 53 คะแนน จากคะแนนเต็ม 80 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 66.25 และทำคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนรวม 30 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.00 คะแนนความสามารถในการพูดทางอ้อมขั้นทดลองแบบกลุ่มเล็ก ทดลองกับนักเรียนจำนวน10 คน พบว่านักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

6.2 ขั้นทดลองกลุ่มเล็ก 10 คน (Small Group Testing)

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) จ.สมุทรสาคร ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ อ23101 เทอม1 ปีการศึกษา 2560 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน โดยดำเนินการดังนี้

6.2.1 การเก็บข้อมูล

– ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test) ซึ่งเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลาในการสอบ 60 นาที และให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดก่อนเรียน (Pre-test) ซึ่งเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลาในการทำข้อสอบ 30 นาที ตรวจข้อสอบโดยผู้วิจัยเองแล้วบันทึกคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ และการทดสอบการพูดทางตรงผู้วิจัยบันทึกวีดิโอไว้และให้ผู้ร่วมวิจัยที่สำเร็จการศึกษาการสอนภาษาอังกฤษพิจารณาการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นผู้วิจัยชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ วิธีการเรียนการใช้เครื่องมือและข้อตกลงต่างๆในการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่าน

-ระหว่างการทดลอง ผู้วิจัยให้นักเรียนทดลองเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจำนวน 8 บท โดยใช้เวลาในช่วงเช้า ทำแบบฝึกวันละ 1 บทเรียน ติดต่อกันทุกวันจนครบ 8 บท โดยก่อนการเรียนผู้วิจัยอธิบายตั้งแต่หน้าเริ่มแรกการเข้าใช้ ขั้นก่อนการอ่านจะมีภาพถามซึ่งนักเรียนสามารถตอบลงไปในนั้นได้เลย และขั้นระหว่างอ่านนักเรียนทำแบบฝึกหัดรายบทลงไปในตัวโปรแกรมได้เลย ซึ่งในระหว่างนั้นคะแนนรายบทไม่สามารถบันทึกได้ จากปัญหาขั้นทดลองรายบุคคล ผู้วิจัยจึงได้ทำข้อสอบรายบทในกระดาษเพื่อให้นักเรียนทำลง และการตรวจให้คะแนนจะให้คะแนนแบบตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน และครูต้องจดบันทึกไว้

- การเก็บคะแนนรายบทของความสามารถในการอ่านหลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง นักเรียนจะทำแบบทดสอบรายบทในกระดาษคำตอบ เนื่องจากโปรแกรมไม่สามารถบันทึกคะแนนได้ โดยผู้วิจัยตรวจให้คะแนนเองตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน ผู้วิจัยจะจดบันทึกคะแนน ส่วนคะแนนวัดความสามารถในการพูดผู้วิจัยจะให้นักเรียนจับฉลาก 2 หัวข้อจาก 8 หัวข้อที่ได้เรียนมาเพื่อสอบพูด โดยผู้วิจัยจะให้เตรียมตัวหัวข้อละ 5 นาที โดยกรรมการ 2 คน คือผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยที่สำเร็จการศึกษาการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของสำนักงานทดสอบทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ 2535) นำคะแนนรวมแล้วหาค่าเฉลี่ย

- การวัดความสามารถในการอ่านและพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งของนักเรียนทั้ง 10 คน ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับข้อสอบก่อนเรียน ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test) จำนวน 40 ข้อซึ่งเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ใช้เวลาในการสอบ 60 นาที แล้วบันทึกคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ และทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test) จำนวน 20 ข้อซึ่งเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ใช้เวลาในการสอบ 30 นาที

6.2.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อนักเรียนเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแล้ว ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบการอ่านหลังเรียนซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกันกับข้อสอบก่อนเรียน มีจำนวน 40 ข้อ ใช้เวลาทำ 60 นาที และทำแบบทดสอบการพูดทางอ้อมหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกันกับข้อสอบก่อนเรียน จำนวน 20 ข้อ ข้อ จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบมาคำนวณหาค่าประสิทธิภาพ ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบการอ่านก่อนและหลังรายบทจำนวน 8 บท และคะแนนแบบทดสอบการพูดทางอ้อมในขั้นทดลองกลุ่มเล็ก

นักเรียน	คะแนนแบบทดสอบรายบท								รวม	ร้อยละ	คะแนนสอบหลังเรียน	ร้อยละ
	1	2	3	4	5	6	7	8				
คะแนน	10	10	10	10	10	10	10	10	80	100		
1	7	7	6	8	7	7	8	8	58	72.50	32	80.00
2	8	7	7	8	8	8	7	8	61	76.25	31	77.50
3	8	7	7	9	8	8	9	7	63	78.75	29	72.50
4	7	8	8	7	8	9	8	9	64	80.00	33	82.50
5	8	8	7	8	9	8	7	8	63	78.75	31	77.50
6	9	8	6	7	8	7	8	8	61	76.25	30	75.00
7	8	7	6	7	8	7	8	8	59	73.75	32	80.00
8	7	8	7	7	8	9	7	9	62	77.50	33	82.50
9	9	8	8	8	9	8	7	8	65	81.25	35	80.00
10	8	7	7	8	8	7	7	8	60	75.00	32	80.00
รวม	79	75	69	77	81	78	76	81	616		317	
ร้อยละ	79	75	69	77	81	78	76	81		77.00		79.25

นักเรียน	คะแนนแบบทดสอบการพูดทางอ้อมก่อนเรียน (20)	ร้อยละ	คะแนนแบบทดสอบการพูดทางอ้อมหลังเรียน (20)	ร้อยละ
1.	12	60	15	75
2.	14	70	16	80
3.	10	50	14	70
4.	13	65	14	70
5.	14	70	16	80
6.	12	60	15	75
7.	10	50	12	60
8.	11	55	14	70
9.	10	50	15	75
10.	13	65	16	80

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าในขั้นทดลองแบบกลุ่มเล็ก ทดลองกับนักเรียนจำนวน 10 คน นักเรียนทำแบบทดสอบรายบทได้คะแนน 616 คะแนน จากคะแนนเต็ม 800 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.00 และทำคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนรวม 317 คะแนน จากคะแนนเต็ม 400 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.25 และคะแนนความสามารถในการพูดทางอ้อมขั้นทดลองแบบกลุ่มเล็ก ทดลองกับนักเรียนจำนวน10 คน พบว่านักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

7.การดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

7.1 นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ไปยังผู้บริหารโรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) จ.สมุทรสาคร เพื่อขออนุญาตในการดำเนินงานวิจัย ในภาคเรียนที่ 2ปีการศึกษา 2560

7.2 ปฐมนิเทศนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัย และดำเนินการสอนด้วยตนเองโดยอธิบายวิธีการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนถึงการใช้โปรแกรม GOM PLAYER ทั้งหมด 8 บทเรียน และข้อตกลงในการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วย

สอน ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 1 ชั่วโมง เวลา 7.30–8.30 น.

7.3 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน–พูดก่อนเรียน ซึ่งเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 30 คน โดยคำถามทั้งหมดเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre–test) จำนวน 40 ข้อซึ่งเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ใช้เวลาในการสอบ 60 นาที ฉบับที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดก่อนเรียน (Pre–test) จำนวน 20 ข้อ ซึ่งเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ใช้เวลาในการสอบ 30 นาที

7.4 นำกระดาษคำตอบแบบทดสอบก่อนเรียนทั้ง 2 ฉบับ มาตรวจให้คะแนนถ้าตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

7.5 ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเองโดยให้นักเรียนเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน–พูดภาษาอังกฤษ ของผู้เรียน จำนวน 8 บทเรียน

7.6 ตรวจคะแนนแบบทดสอบรายบทโดยตรวจให้คะแนน ตอบถูกได้ 1 ตอบผิดได้ 0 คะแนน หลังจากนั้นนำคะแนนของแบบทดสอบการอ่านทั้งหมด 8 บทเรียนไปวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคำนวณทางสถิติ

7.7 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการพูดหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 2 ฉบับ จำนวน 40 ข้อและ 20 ข้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน

7.8 ตรวจคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนด้วยผู้วิจัยเอง โดยตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน นำคะแนนไปวิเคราะห์หาค่าทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคำนวณทางสถิติ

7.8 ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นหลังจากที่ศึกษาจากบทเรียนในแต่ละบท

7.9 เก็บข้อมูลแบบสอบถามแล้วจึงนำไปวิเคราะห์ทางสถิติคือค่าระดับคะแนนเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้โปรแกรม B–Index 7.0

7.10 หลังจากที่นักเรียนเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ครบทั้ง 8 บทแล้ว ทำการวัดทักษะการพูดทางตรงโดยให้นักเรียนจับฉลากเลือก 2 หัวข้อ จาก 8 หัวข้อ โดยมีกรรมการ 2 คน เป็นผู้ให้คะแนนซึ่งคะแนนจากการพูดนำมาหาค่าร้อยละ

7.11 นำคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านและการพูด ก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปวิเคราะห์ผลทางสถิติ คือค่าระดับคะแนนเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้โปรแกรม B-Index 7.0 แล้วจึงนำมาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยโดยใช้ค่าสถิติ t-test แบบจับคู่ (Paired-Samples t-test)

8. **การวิเคราะห์ข้อมูล**

หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดย

1. คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านแต่ละบทและวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน

2. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านโดยใช้ t-test แบบจับคู่

3. วิเคราะห์ความสามารถในการพูดทางตรงโดยใช้ค่าสถิติร้อยละ

4. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นรายข้อที่นักเรียนมีต่อ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า โดยนำค่าระดับตามความคิดเห็นของนักเรียนมาหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำค่าระดับมาแปลความหมายตามเกณฑ์ที่ปรับปรุงจากเกณฑ์ของ Best (2006:310,330-332)โดยเรียงค่าระดับความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกจากน้อยไปหามากตามลำดับ ดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย	$1.00 \leq \overline{X} < 1.50$	หมายถึง ต้องปรับปรุง
คะแนนเฉลี่ย	$1.50 \leq \overline{X} < 2.50$	หมายถึง พอใช้
คะแนนเฉลี่ย	$2.50 \leq \overline{X} < 3.50$	หมายถึง ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	$3.50 \leq \overline{X} < 4.50$	หมายถึง ดี
คะแนนเฉลี่ย	$4.50 \leq \overline{X} < 5.00$	หมายถึง ดีมาก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) สมุทรสาคร ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยเป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง

ตอนที่ 2 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทางอ้อมของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง

ตอนที่ 3 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทางตรงของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง

ตอนที่ 4 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนความคิดเห็นจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 30 คน ทำแบบทดสอบรายบทของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแต่ละบท จากนั้นวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (%) ของคะแนน และจัดลำดับคะแนนเฉลี่ยของแต่ละบท ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 10 คะแนนเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ (%) และลำดับของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบรายบทของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแต่ละบท

บทที่	เรื่อง	คะแนนเต็ม	$\overline{X}$	SD	ร้อยละ	ลำดับที่
1.	General Information about the Thai Human Imagery Museum	10	7.53	1.38	75.33	4
2.	Thai Games	10	7.8	1.12	78.00	3
3.	Important People	10	7.3	0.95	73.00	6
4.	Thai Lifestyle	10	7.16	1.20	71.67	7
5.	Thai Music	10	7.5	1.19	75.00	5
6.	Thai Food	10	7.8	1.04	78.67	1
7.	Thai Dynasty	10	6.7	1.11	67.33	8
8.	Thai Proverbs	10	7.8	1.34	78.33	2

จากตารางที่ 10 พบว่า แบบทดสอบประจำบทของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่นักเรียนทำคะแนนเฉลี่ยได้สูงที่สุดคือ บทที่ 6 ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับอาหารไทย (78.67%) อันดับที่สองคือ บทที่ 8 ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับสุภาษิตไทย (78.33%) อันดับที่สามคือ บทที่ 2 ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการละเล่นไทย (78.00%) อันดับที่สี่คือ บทที่ 1 ซึ่งเป็นข้อมูลในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง (75.33%) อันดับที่ห้าคือ บทที่ 5 ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับเพลงไทย (75.00%) อันดับที่หกคือ บทที่ 3 ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับบุคคลสำคัญ (73.00%) อันดับที่เจ็ดคือ บทที่ 4 ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับวิถีชีวิตไทย (71.67%) และอันดับสุดท้ายคือ บทที่ 7 เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ไทย (67.33%) ซึ่งเป็นบทที่นักเรียนทำคะแนนเฉลี่ยได้น้อยที่สุด

ตอนที่ 1 เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 คือเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 30 คน ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันและมีคะแนนเต็ม 40 คะแนน จากนั้นจึงหาผลต่างของคะแนน (D) จากการทดสอบก่อนและหลังการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้ง 2 ครั้งมาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการใช้บทเรียน ซึ่งผลจากการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 10 และ

ตารางที่ 11 คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลองใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และผลต่าง (D) ของคะแนนในการทดสอบ

คนที่	คะแนนเต็ม 40		ผลต่าง (D)	คนที่	คะแนนเต็ม 40		ผลต่าง (D)
	ก่อน	หลัง			ก่อน	หลัง	
1	23	38	15	16	18	30	12
2	18	27	9	17	14	29	15
3	20	28	8	18	22	34	12
4	19	27	8	19	20	32	12
5	16	27	11	20	18	31	13
6	23	34	11	21	24	38	14
7	17	29	12	22	17	29	12
8	18	32	14	23	19	30	11
9	21	35	14	24	20	31	11
10	20	34	14	25	23	35	12
11	22	33	11	26	18	29	11
12	17	30	13	27	17	28	11
13	15	29	14	28	21	33	12
14	19	32	13	29	20	31	11
15	21	31	10	30	23	37	14

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างทุกคนคะแนนสูงขึ้นหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทั้ง 8 บท ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ค่าผลต่างของคะแนนสูงสุดเท่ากับ 15 และค่าคะแนนต่ำสุดมีค่าเท่ากับ 8 จากคะแนนเต็ม 40

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนผลต่างเฉลี่ย ($\overline{D}$) และค่าสถิติ (t) ของกลุ่มตัวอย่าง

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	($\overline{X}$)	(S.D.)	($\overline{D}$)	S.D. (D)	t	df	Sig
ก่อนเรียน	40	19.10	2.72	12.33	2.59	26.07*	29	.000
หลังเรียน	40	31.43	3.14					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 12 พบว่าค่าเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 31.43 ซึ่งสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนซึ่งมีค่าเท่ากับ 19.10 คะแนน ผลต่างเฉลี่ย ($\overline{D}$) ระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเท่ากับ 12.33 ค่าสถิติ t เท่ากับ 26.07 ($p<0.01$) แสดงว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ตอนที่ 2 เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 คือ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการพูดทางอ้อมของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลองใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 30 คน ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษแบบทางอ้อมก่อนและหลังการทดลอง ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันและมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน จากนั้นจึงหาผลต่างของคะแนน (D) จากการทดสอบก่อนและหลังการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้ง 2 ครั้งมาเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผลจากการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 13 และ 14

ตารางที่ 13 คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษแบบทางอ้อมของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลองใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และผลต่าง (D) ของคะแนนในการทดสอบ

คนที่	คะแนนเต็ม 20		ผลต่าง (D)	คนที่	คะแนนเต็ม 20		ผลต่าง (D)
	ก่อน	หลัง			ก่อน	หลัง	
1	15	18	3	16	12	15	3
2	12	16	4	17	7	13	6
3	10	15	5	18	12	17	5
4	11	18	7	19	11	18	7
5	12	15	3	20	12	17	5
6	14	17	3	21	13	19	6
7	10	14	4	22	10	15	5
8	11	14	3	23	11	14	3
9	12	18	6	24	12	15	3
10	8	13	5	25	13	18	5
11	9	12	3	26	8	13	5
12	11	14	3	27	10	14	4
13	8	14	6	28	11	15	4
14	12	17	5	29	9	12	3
15	11	16	5	30	11	15	4

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษแบบทางอ้อมของกลุ่มตัวอย่างทุกคนคะแนนสูงขึ้นหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ค่าผลต่างของคะแนนสูงสุดเท่ากับ 7 และค่าคะแนนต่ำสุดมีค่าเท่ากับ 3 จากคะแนนเต็ม 20

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษแบบทางอ้อมคะแนนเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนผลต่างเฉลี่ย ($\overline{D}$) และค่าสถิติ (t) ของกลุ่มตัวอย่าง

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	($\overline{X}$)	(S.D.)	($\overline{D}$)	S.D. (D)	t	df	Sig
ก่อนเรียน	20	10.93	1.81	4.43	1.27	19.00*	29	.000
หลังเรียน	20	15.36	1.95					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่14พบว่าค่าเฉลี่ยความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษแบบทางอ้อมหลังเรียนด้วยสื่อคอมพิวเตอร์ของกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 15.36 ซึ่งสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนซึ่งมีค่าเท่ากับ 10.93 คะแนนผลต่างเฉลี่ย ($\overline{D}$)ระหว่างคะแนนการพูดภาษาอังกฤษทางอ้อมก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเท่ากับ 4.43 ค่าสถิติ t เท่ากับ 19.00 ($P<0.01$) แสดงว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทางอ้อมของนักเรียนสูงขึ้นหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

ตอนที่ 3 เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 คือ ศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทางตรงของนักเรียนหลังใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 30 คน ทดสอบการพูดทางตรง โดยจับฉลากเลือกหัวข้อในการสอบ 2 หัวข้อ ใช้เวลาสอบหัวข้อละ 5 นาที ให้คะแนนโดยกรรมการ 2 ท่าน และนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ย ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทางตรงของนักเรียนหลังใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

คนที่	คะแนนหัวข้อที่ 1 จากกรรมการ 2 ท่าน	คะแนนหัวข้อที่ 2 จากกรรมการ 2 ท่าน	รวม (50)	เฉลี่ย (25)
1	20	21	41	21
2	18	21	38	19
3	15	19	34	17
4	16	20	36	18
5	21	23	43	22
6	19	21	39	20
7	21	22	42	21
8	19	22	40	20
9	20	21	40	20
10	21	22	43	21
11	20	23	42	21
12	21	22	42	21
13	19	20	39	19
14	21	22	43	21
15	20	22	42	21
16	20	20	40	20
17	21	21	42	21
18	17	20	37	18
19	19	22	40	20
20	19	21	39	20
21	18	21	39	19
22	16	18	34	17
23	19	21	39	20
24	21	22	42	21
25	23	24	46	23

26	20	21	41	20
27	19	20	39	19
28	20	21	41	20
29	23	25	47	24
30	19	22	41	20
รวม				602
ร้อยละ				20

ตารางที่ 15 พบว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทางตรงของนักเรียนคะแนนรวม 602 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20 แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทางตรงของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับดี

ตอนที่ 4 เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 4 คือ ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 30 คน ทำแบบสอบถามความเห็นที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในด้านการออกแบบบทเรียน ด้านเนื้อหา ด้านความพึงพอใจของผู้เรียน จำนวน 20 ข้อ หลังการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จากนั้นนำค่าระดับที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับตามเกณฑ์ที่
กำหนดไว้ ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ค่าระดับเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)	S.D.	เฉลี่ยอันดับที่
1.ด้านการออกแบบบทเรียน			
1.1 รูปแบบตัวอักษรและขนาดอ่านง่ายและชัดเจน	4.50	0.56	3
1.2 ภาพประกอบเนื้อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อหา	4.73	0.44	1
1.3 การควบคุมหน้าจอหรือการบอกตำแหน่งระหว่างใช้ (Navigation)มีความเหมาะสม	4.40	0.66	4
1.4 เสียงประกอบบทเรียนมีความเหมาะสม	4.37	0.48	5
1.5 มีความสะดวกในการเข้าใช้และออกจากบทเรียน	4.57	0.50	2
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการออกแบบบทเรียน	4.51	0.53	
2. ด้านเนื้อหา			
2.1 นำเสนอจุดประสงค์การเรียนรู้ได้ชัดเจน	4.40	0.66	7
2.2 เนื้อเรื่องมีความน่าสนใจ	4.33	0.75	9
2.3 เนื้อหามีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.47	0.50	5
2.4 การแนะนำคำศัพท์ที่ยากก่อนการอ่านช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น	4.67	0.47	2
2.5 ความยากง่ายของเนื้อเรื่องมีความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน	4.43	0.56	6
2.6 คำสั่งต่างๆมีความชัดเจน	4.37	0.71	8
2.7 จำนวนแบบฝึกหัดมีความเหมาะสม	4.60	0.61	3
2.8 มีระยะเวลาเพียงพอในการอ่านแต่ละเรื่อง	4.53	0.62	4
2.9 แบบฝึกหัดมีความหลากหลาย	4.73	0.44	1
ค่าเฉลี่ยรวมด้านเนื้อหา	4.50	0.59	
3. ด้านความพึงพอใจของผู้เรียน			
3.1 บทเรียนมีความสนุกสนานและกระตุ้นความสามารถของผู้เรียน	4.47	0.56	4
3.2 บทเรียนตอบสนองต่อความเร็วของผู้เรียน	4.57	0.50	3

3.3 บทเรียนตอบสนองต่อระดับความสามารถในการเรียนของผู้เรียน	4.40	0.71	5
3.4 นักเรียนสามารถเรียนรู้บทเรียนได้ด้วยตนเอง	4.67	0.47	2
3.5 บทเรียนช่วยพัฒนาความรู้ด้านการอ่านเพื่อความบันเทิง	4.37	0.71	6
3.6 นักเรียนเห็นประโยชน์ของบทเรียน	4.83	0.37	1
ค่าเฉลี่ยรวมด้านความพึงพอใจ	4.55	0.55	
ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมด	4.52	0.56	

จากตารางที่ 16 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\overline{X}$=4.52, S.D.=0.56) จึงสรุปได้ว่านักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีมากต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และจากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในด้านการออกแบบบทเรียน ด้านเนื้อหา ด้านความพึงพอใจของผู้เรียน ผลการวิเคราะห์พบว่าด้านความพึงพอใจของผู้เรียน นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีมากอันดับหนึ่ง ($\overline{X}$=4.55, S.D.=0.55) รองลงมาคือด้านการออกแบบ อยู่ในระดับที่ดีมาก($\overline{X}$=4.51, S.D.=0.53) และด้านที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด คือ ด้านเนื้อหา ซึ่งอยู่ในระดับดีมากเช่นกัน ($\overline{X}$ =4.50, S.D.=0.59)

จากตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สรุปได้ดังนี้

1. ด้านการออกแบบบทเรียน โดยรวมแล้วนักเรียนมีความคิดเห็นต่อด้านการออกแบบบทเรียนอยู่ในระดับดีมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ข้อ 1.2 ภาพประกอบเนื้อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อหา และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 1.4 เสียงประกอบบทเรียนมีความเหมาะสม

2. ด้านเนื้อหา โดยรวมแล้วนักเรียนมีความคิดเห็นต่อด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดีมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 2.9 แบบฝึกหัดมีความหลากหลาย และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 2.2 เนื้อเรื่องมีความน่าสนใจ

3. ด้านความพึงพอใจของผู้เรียน โดยรวมแล้วนักเรียนมีความคิดเห็นต่อด้านความพึงพอใจของผู้เรียนอยู่ในระดับดีมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 3.6 นักเรียนเห็น

ประโยชน์ของบทเรียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 3.5 บทเรียนช่วยพัฒนาความรู้ด้านการอ่านเพื่อความบันเทิง

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 16 แสดงให้เห็นในภาพรวมแล้ว นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีความคิดเห็นที่ดีต่อบทเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง)” เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้รูปแบบ One – Group Pretest – Posttest Design มีวัตถุประสงค์เพื่อ1)เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง 2) เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทางอ้อมของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง 3) ศึกษาความสามารถในการพูดทางตรงของนักเรียนหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง และ 4) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) สมุทรสาคร จำนวน 30 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ได้มาโดยวิธีการเลือกห้องเรียนแบบเจาะจง(Purposive Sampling) กลุ่มการเรียนคณิตศาสตร์–ภาษาอังกฤษ ซึ่งพิจารณาจากผลการเรียนภาษาอังกฤษที่อยู่ในระดับปานกลาง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการพูดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) จำนวน 8 บท เป็นบทเรียนที่สร้างจากเนื้อหาในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง

2. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ข้อสอบเป็นปรนัย 4 ตัวเลือก มีจำนวน 40 ข้อ การทดสอบใช้เวลา 60 นาที

3. แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษแบบทางอ้อม ข้อสอบเป็นปรนัย 4 ตัวเลือก มีจำนวน 20 ข้อ การทดสอบใช้เวลา 30 นาที และแบบทดสอบทางตรง 8 หัวข้อ ให้เลือก 2 หัวข้อ

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการออกแบบ ด้านเนื้อหา และด้านความพึงพอใจต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จำนวน 20 ข้อ ซึ่งเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยทำการปฐมนิเทศกลุ่มตัวอย่างและอธิบายวิธีการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอย่างละเอียด การวิจัยครั้งนี้ใช้การทดลองจำนวน 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 1 ชั่วโมง โดยก่อนเริ่มบทเรียนผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและพูดก่อนเรียน ซึ่งเป็นข้อสอบ 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 40 ข้อ ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที ฉบับที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดแบบทางอ้อม จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลาในการทำข้อสอบ 30 นาที และแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดแบบทางตรง 8 หัวข้อ โดยนักเรียนจับฉลาก 2 หัวข้อในการสอบพูด หลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแต่ละบท นักเรียนต้องทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนทุกครั้งจนครบ 8 บทและทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และทำการวัดทักษะทางการพูดทางตรงด้วยการให้นักเรียนจับฉลาก 2 หัวข้อ เพื่อใช้ในการพูดหัวข้อละ 5นาที โดยมีคุณครู 2 ท่านให้คะแนนและนำมาหาค่าเฉลี่ย หลังจากนั้นให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านและการพูดหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน ใช้เวลาในการสอบเท่ากับก่อนเรียน นำผลคะแนนไปวิเคราะห์ค่าทางสถิติโดยหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว(ถาวรราษฎร์บำรุง) เปรียบเทียบความสามารถทางด้านการอ่านและการพูดโดยใช้เนื้อหาในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง ของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้สถิติ t-test แบบจับคู่ (Paired – Samples T-Test) วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยนำค่าระดับที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับตามเกณฑ์ที่กำหนด

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย สรุปผลได้ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้น หลังจากที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

2. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษแบบทางอ้อมของกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้น หลังจากที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

3. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทางตรงของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับดี

4.กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมากต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งโดยมีคะแนนเฉลี่ย ($\overline{X}$) เท่ากับ 4.52 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.56 สามารถสรุปแต่ละด้านได้ดังต่อไปนี้

4.1 จากความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้เนื้อหาในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง ทั้ง 3 ด้าน สามารถสรุปจุดเด่นในแต่ละด้าน ได้แก่ ภาพประกอบเนื้อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อหา แบบฝึกหัดมีความหลากหลาย และนักเรียนเห็นประโยชน์ของบทเรียน แต่มีคะแนนต่ำใน 3 อันดับท้ายได้แก่ เสียงประกอบบทเรียนมีความเหมาะสม เนื้อเรื่องมีความน่าสนใจ

และบทเรียนช่วยพัฒนาความรู้ด้านการอ่านเพื่อความบันเทิง

การอภิปรายผลการทดลอง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยข้อที่ 1 พบว่า ความสามารถในการอ่านของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าความสามารถในการอ่านก่อนการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้สอดคล้องกับฉันแข อ่องลำยอง (2535)ทำการทดลองเปรียบเทียบการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสิรินธร จังหวัดสุรินทร์ 2 กลุ่ม คือกลุ่มควบคุมเรียนกับครูผู้สอนแบบธรรมดาในชั้นเรียน และกลุ่มทดลองเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้โปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนสูงกว่าผู้เรียนด้วยวิธีแบบธรรมดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1.1 บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน จึงทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านที่ดีขึ้นหลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน การเรียนรู้ด้วยตนเองในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกสนุกสนาน และเกิดความสนใจในการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ Gray (1984) กล่าวว่าความสามารถทางการอ่านนั้นขึ้นอยู่กับทักษะในการผสมผสานความคิดใหม่กับความคิดเก่าจากเรื่องที่อ่าน การรวมความคิดที่ได้รับจากเรื่องที่อ่านกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ดังที่ Renandya (2007) ศรีภูมิ อัครมาส (1998) Greenwood (1998) บรรเทา กิตติศักดิ์ (2541) กล่าวว่าการอ่านในบรรยากาศที่ผ่อนคลายทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านช้าๆ โดยไม่ต้องเพ่งพินิจมาก ทำให้ผู้อ่านรู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลินไปกับการอ่านและก่อให้เกิดการเรียนรู้ทางภาษาที่เพิ่มพูนและติดทนนาน การเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนยังช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียน (กิดานันท์ มลิทอง2536 : 198) ดังนั้นนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจึงสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของตนเองได้สูงขึ้น

1.2 บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้เนื้อหาในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งเป็นทักษะการอ่านซึ่งเป็นเนื้อหาในท้องถิ่นแสดงให้เห็นว่า การเลือกเนื้อหาท้องถิ่นนั้นนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องจัดให้เหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนเนื้อหาที่ตรงกับเหตุการณ์ เวลา และสถานการณ์ ซึ่งจะมีส่วนทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างมีความหมาย และทำให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษมากขึ้น อีกทั้งนักเรียนต้องอ่านเนื้อหาในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง ถึง 8 ครั้ง ทำให้ต้องนำความรู้เดิมมาผสมผสานกับความรู้ใหม่ทุกครั้งในการทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง ซึ่งนักเรียนมีโครงสร้างความรู้(Schemata) ทางด้านเนื้อหา (Content) และรูปแบบ(Form) เพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ ดังที่ Rumelhart (1981 : 5 อ้างถึงใน วิสาข์ จัติวัตร์ 2543 : 20) ได้กล่าวถึงโครงสร้างความรู้ไว้ว่าโครงสร้างความรู้แสดงถึงความคิดรวบยอดของลำดับเหตุการณ์ต่างๆ ที่ถูกเก็บไว้ในความทรงจำ สิ่งเหล่านี้ทำให้นักเรียนค่อยๆ พัฒนาทักษะการอ่านของตนเอง ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปัทมา {มาริปุนภพ., 2547 #74} บุญมา คำวิเศษณ์ (2546) (Zimmerman 1996:352-A,) (Chen and Graves 1995:663-686) ที่พบว่าเนื้อหาท้องถิ่นช่วยทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

1.3 ความสามารถในการอ่านของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ทั้งนี้เพราะบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นบทเรียนที่มีสีสันดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้ดีกว่าสีขาว-ดำ ด้านปฏิสัมพันธ์เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การให้ข้อมูลย้อนกลับ ผู้เรียนสามารถทราบผลการเรียนของตนเองได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นการเสริมแรงอีกทางหนึ่งในการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านความรู้สึกผู้เรียนสามารถโต้ตอบกับโปรแกรมและกระตุ้นการอยากเรียนอยากรู้ของผู้เรียนด้วย ด้านการใช้งานผู้เรียนไม่จำเป็นต้องรู้ภาษาคอมพิวเตอร์หรือมีความรู้ทักษะด้านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ก็สามารถใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้ และเสียเวลาในการเรียนรู้การใช้โปรแกรมน้อย (วิจัยสำรวจบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 2541 : 21) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้แบ่งลำดับการอ่านดังนี้ มีบทนำเข้าสู่บทเรียนเป็นการช่วยเดาว่านักเรียนจะเรียนรู้เรื่องอะไร มีการเรียนรู้คำศัพท์ที่ยากก่อนอ่านเนื้อเรื่องโดยทำแบบฝึกหัดคำศัพท์ เมื่อนักเรียนอ่าน เนื้อหาจะทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องได้ดี และทำแบบทดสอบดังที่ Heaton (1974 : 103-104) กล่าวถึงความสามารถในการอ่านว่า เข้าใจความหมายของคำและกลุ่มคำในบริบทต่างๆ เข้าใจความสัมพันธ์และลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน เข้าใจบทอ่านใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่อง อ่านและเข้าใจเรื่องโดยสรุปได้ อ่านและหาข้อมูลที่ต้องการได้ และเพื่อความสนุกสนานในการเรียนรู้ (บำรุง โตรัตน์ 2542) ซึ่งการทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้งนั้น นักเรียนสามารถตรวจคำตอบและได้รับผลย้อนกลับทันที ทำให้นักเรียนได้ฝึกอ่าน ทำแบบฝึกหัดเพื่อทบทวน และตรวจสอบความเข้าใจของตนเองอย่างต่อเนื่อง เกิดการเรียนรู้ และสามารถพัฒนาทักษะการอ่านของตนเองได้ ดังที่ Lee (2000 ; Warshauer and Healey 1988) ได้กล่าวว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาเป็นโปรแกรมที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และการฝึกฝนทักษะทางภาษาในรูปแบบที่หลากหลาย ให้ข้อมูลที่มีประสิทธิภาพแก่ผู้เรียน ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดี ตอบสนองการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ดังนั้นการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจึงช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนให้สูงขึ้นสอดคล้องกับ วิจัยสำรวจบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (กรมการศึกษานอกโรงเรียน 2541 : 22)

2. จากผลการวิจัยข้อที่ 2 พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษแบบทางอ้อมของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าความสามารถในการพูดก่อนการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ ประเทือง ใจหาญ (2546) ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 หลังเรียนของ

ทั้งสองกลุ่ม สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

2.1 เนื่องจากแบบฝึกหัดที่ทำในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง มีความสอดคล้องกับบทพูดที่นักเรียนจะต้องพูดนำเสนอในบทบาทสมมติ ทำให้นักเรียนสามารถคาดเดาและใช้ประโยคได้ถูกต้อง ดังที่ Finocchiaro and Brumfit (1983 : 197–198) ได้แนะนำวิธีการทดสอบทักษะการพูดไว้หลายวิธีคือ ให้อ่านข้อความ โคลง หรือบทสนทนาที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว ให้พูดตามบทสนทนา ให้ตอบคำถามประโยคต่างๆที่กำหนดให้ ให้พูดหรือเล่าถึงสิ่งที่ควรจะทำในสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับ Valette (1977) ได้แนะนำวิธีการทดสอบทักษะการพูดในขั้นสื่อสารไว้ 2 ลักษณะ คือการพูดที่มีการควบคุม สามารถทดสอบได้โดยการให้ตัวแนะที่สามารถมองเห็นได้ เช่น มีรูปภาพเป็นสื่อ การให้ตัวแนะที่เป็นคำพูด เช่น ผู้สอนพูดประโยคแล้วแสดงคำตอบด้วยสีหน้าท่าทางให้ผู้เรียนตอบตามลักษณะท่าทางนั้น อาจจะให้ผู้เรียนพูดเปลี่ยนประโยคตามที่กำหนด ให้บทบาทและคำแนะนำเกี่ยวกับชนิดของการสนทนาที่ผู้เรียนต้องเข้าไปมีส่วนร่วมด้วย ให้ฟังบทสนทนาแล้วพูดรายงานเรื่องที่ฟัง ให้แสดงเป็นผู้สัมภาษณ์แล้วจดบันทึกข้อมูลจากากรพูดสัมภาษณ์ ส่วนอีกลักษณะหนึ่งเป็นการพูดอย่างอิสระในสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง โดยให้ผู้เรียนบรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ ให้พูดบรรยายวัตถุอย่างหนึ่งโดยใช้ภาษาที่เรียน การสนทนาและสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นวิธีที่เหมาะสม นิยมใช้

2.2 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าความสามารถในการพูดก่อนการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน อาจเนื่องมาจากกิจกรรม และกลวิธีที่ผู้สอนใช้ในกระบวนการสอนในการแสดงบทบาทสมมติสอดคล้องกับสุมิตรา อังวัฒนากุล (2539) กล่าวว่า องค์ประกอบของกิจกรรมบทบาทสมมติมีส่วนจำเป็นในการเรียนการสอน ผู้สอนจะต้องอธิบายสถานการณ์และงาน ที่ผู้เรียนจะต้องทำให้สำเร็จ การมอบหมายบทบาทให้ผู้เรียนสวมบทบาทที่กำหนดให้ผู้เรียนจะต้องเข้าใจบุคลิกภาพ ประสบการณ์ ปัญหาและความต้องการของบทบาทที่ตนจะแสดง คำอธิบายชี้แจงเกี่ยวกับบทบาทไม่ควรมากหรือละเอียดจนเกินไป เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้แสดงพัฒนาบุคลิกภาพตามภูมิหลังหรือพฤติกรรมที่ผ่านมา การใช้สำนวนที่เป็นประโยชน์ ดังที่ Woodward (1991) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการแสดงบทบาทสมมติ 3 ส่วน คือ วิธีการสร้างสถานการณ์ ภาษาบรรยากาศ วิธีการที่แตกต่างในการให้บทแก่ผู้แสดง และการจัดกลุ่มของผู้เรียนก่อนและระหว่างกิจกรรมบทบาทสมมติ อีกทั้งยังสอดคล้องกับ Livingstone (1985) ที่กล่าวว่า การที่ครูคัดเลือกเนื้อหาการสอนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนและเหมาะสมกับระดับ

ความสามารถของผู้เรียน การเตรียมความพร้อมแก่นักเรียนในด้านคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ การเตรียมอุปกรณ์และจัดฉากการแสดงให้พร้อมจะช่วยในกระบวนการแสดงบทบาทสมมติที่ดี

3. จากผลการวิจัยข้อที่ 3 นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดทางตรงอยู่ในระดับดี (เกณฑ์การพูดกระทรวงศึกษาธิการ) จึงสรุปได้ว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการพูดทางตรงอยู่ในระดับดี อาจเนื่องมาจากขั้นตอนของกิจกรรมบทบาทสมมติที่สร้างสถานการณ์ขึ้นมาเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างนำเสนอ มีการจัดการขั้นตอนที่เข้าใจง่ายดังที่ ทิศนา แขมมณี (2519) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของกิจกรรมบทบาทสมมติไว้โดย มีการกำหนดสถานการณ์สมมติที่ชัดเจน มีการเตรียมความพร้อมก่อนแสดง การที่ผู้เรียนจะแสดงบทบาทสมมติให้เป็นไปอย่างธรรมชาติได้มากน้องเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับความพร้อมเพียงของผู้แสดง ถ้าผู้แสดงมีความสบายใจ การแสดงก็จะเป็นไปอย่างธรรมชาติ ดังนั้นครูจำเป็นจะต้องช่วยขจัดความตื่นเต้นประหม่าและความวิตกกังวลของผู้แสดงออกไปด้วยวิธีต่างๆ นอกจากนี้ Finocchiaro and Brumfit (1983) ได้กล่าวถึงการทดสอบทักษะการพูดไว้เพิ่มเติมคือ การให้ข้อความหรือบทสนทนาที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว ให้พูดตามบทบาทในบทสนทนา ให้ตอบคำถามประโยคต่างๆที่กำหนดให้ ให้อ่านข้อความหรือเนื้อเรื่องที่นักเรียนไม่เคยเห็นมาก่อน จะช่วยให้การพูดเป็นธรรมชาติมากที่สุด

4. จากผลการวิจัยข้อที่ 4 นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\overline{X}$=4.52, S.D.=0.56) จึงสรุปได้ว่านักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีมากต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และจากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในด้านการออกแบบบทเรียน ด้านเนื้อหา ด้านความพึงพอใจของผู้เรียน ผลการวิเคราะห์พบว่าด้านความพึงพอใจของผู้เรียน นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีมาก ($\overline{X}$=4.55, S.D.=0.55) รองลงมาคือด้านการออกแบบ อยู่ในระดับที่ดีมาก($\overline{X}$=4.51, S.D.=0.53) และด้านที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด คือ ด้านเนื้อหา ซึ่งอยู่ในระดับดีมากเช่นกัน ($\overline{X}$ =4.50, S.D.=0.59) ซึ่งสามารถอภิปรายผลแต่ละด้านได้ดังนี้

4.1 ด้านการออกแบบบทเรียนข้อที่ 1.1–1.5 พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีมาก ($\overline{X}$ =4.51, S.D.=0.53) ซึ่งในแต่ละข้อได้ค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ข้อที่ 1.2 ภาพประกอบเนื้อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อหา ข้อที่1.5 มีความสะดวกในการเข้าใช้และออกจากบทเรียน ข้อที่ 1.1 รูปแบบตัวอักษรและขนาดอ่านง่ายและชัดเจน สรุปได้ว่านักเรียนมีความ

คิดเห็นที่ดีมากกับทุกข้อในด้านการออกแบบบทเรียน สำหรับข้อที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุดคือข้อ ข้อที่ 1.2 ภาพประกอบเนื้อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อหา สามารถอภิปรายได้ว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง มีภาพประกอบเนื้อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อหา สามารถทำนายความหมายของเนื้อเรื่อง และสร้างจินตนาการได้ ซึ่งจากการสอบถามได้ความว่า การดูภาพประกอบก่อนเพื่อช่วยทบทวนความรู้เดิมว่าเคยพบบทอ่านนั้นๆมาก่อนหรือไม่ ถ้าเคยจะทำให้อ่านได้เข้าใจง่ายขึ้น แต่ถ้าไม่เคยจะทำให้เดาเรื่องได้และอ่านได้เข้าใจง่ายขึ้นเช่นเดียวกัน การอ่านเรื่องโดยมีรูปภาพประกอบนั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิธร จ่างภากร (2531 : 83) สมใจ สืบวัฒนพงษกุล (2537 : 98) และกันต์ดนัย วรจิตติพล (2542 : 90) ที่พบว่า บทเรียนที่มีการนำเสนอเนื้อหาแต่ละขั้นอย่างเป็นระบบ และมีรูปภาพประกอบสวยงามเหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน ตลอดจนรูปภาพที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่ง ที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจและกระตือรือร้นในการพัฒนาทักษะทางภาษา (มนวิภา เสนีวงศ์ ณ อยุธยา 2545 : 101)

4.2 ด้านเนื้อหาข้อที่ 2.1 – 2.9 พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีมาก($\overline{X}$=4.50, S.D.=0.59) ซึ่งในแต่ละข้อได้ค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ดังนี้ ข้อที่ 2.9 แบบฝึกหัดมีความหลากหลาย ข้อที่ 2.4 การแนะนำคำศัพท์ที่ยากก่อนการอ่านช่วยให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น ข้อที่ 2.7 จำนวนแบบฝึกหัดมีความเหมาะสม และค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับหลังได้แก่ข้อที่ 2.1 นำเสนอจุดประสงค์การเรียนรู้ได้ชัดเจน ข้อที่ 2.6 คำสั่งต่างๆมีความชัดเจน ข้อที่ 2.2 เนื้อเรื่องมีความน่าสนใจ สรุปได้ว่านักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีมากกับทุกข้อในด้านเนื้อหา สำหรับข้อที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุดคือข้อ ข้อที่ 2.9 แบบฝึกหัดมีความหลากหลาย สามารถอภิปรายได้ว่า การมีกิจกรรมที่หลากหลายช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น ดังที่ Collie และ Slater (1999: 16-92) และ Roberts (1993) และ Greenwood (1998) ได้กล่าวถึงการสร้างกิจกรรมควรสร้างอย่างหลากหลาย และเหมาะสมกับระดับของนักเรียน มีความน่าสนใจ แปลกใหม่ ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการทำกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น อีกทั้งยังควรมีจำนวนที่ไม่มากหรือน้อยจนเกินไป

4.3 ด้านความพึงพอใจของผู้เรียนข้อที่ 3.1- 3.6 พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีมาก($\overline{X}$=4.55, S.D.=0.55) ซึ่งในแต่ละข้อได้ค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ดังนี้ ข้อที่ 3.6 นักเรียนเห็นประโยชน์ของบทเรียน ข้อที่ 3.4 นักเรียนสามารถเรียนรู้บทเรียนได้ด้วยตนเอง ข้อที่ 3.2 บทเรียนมีความตอบสนองต่อความเร็วของผู้เรียน และค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับหลัง ดังนี้ ข้อที่3.1 บทเรียนมีความสนุกสนานและกระตุ้นความสามารถของผู้เรียน ข้อที่ 3.3 บทเรียนตอบสนองต่อระดับความสามารถในการ

เรียนของผู้เรียน ข้อที่ 3.5 บทเรียนช่วยพัฒนาความรู้ด้านการอ่านเพื่อความบันเทิง สรุปได้ว่า นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีมากกับทุกข้อในด้านความพึงพอใจ สำหรับข้อที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุดคือข้อ ข้อที่ 3.6 นักเรียนเห็นประโยชน์ของบทเรียน สามารถอภิปรายได้ว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นช่วยพัฒนาและเพิ่มทักษะการอ่าน นักเรียนสามารถฝึกได้บ่อยเท่าที่ต้องการ การให้ข้อมูลย้อนกลับ ทำให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลาย เกิดแรงจูงใจในการเรียน ไม่วิตกกังวล รู้สึกสนุกสนาน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉันแข {อ่องลำยอง., 2535 #58} สุพักตรา เวสอุรัย (2536) ธนสิทธิ์ ศรีรัตน์ (2543)

ข้อจำกัดของการวิจัย

1.คำสั่งในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไม่ค่อยชัดเจน อาจเนื่องมาจากนักเรียนไม่ชินกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและปุ่มกดต่างๆในการกดตอบ ทำให้สับสนอาจแก้ไขในการมีปุ่มกดคำตอบให้น้อยลงและใช้คำที่ง่ายเพื่อสะดวกต่อการใช้งานและทำให้ผู้เรียนไม่สับสน

2.บทเรียนช่วยพัฒนาความรู้ด้านการอ่านเพื่อความบันเทิงมีน้อย อาจเนื่องมาจากเนื้อหาในบทเรียนเป็นเรื่องราวที่ไม่สามารถปรับเปลี่ยนเพื่อความบันเทิงได้ จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ในการปรับเนื้อเรื่องที่ใช้ในการวิจัยถ้ามีการปรับเปลี่ยนรูปแบบภาษาให้ดูเข้าใจง่าย และดึงดูดด้วยบทอ่านที่ไม่ยาวจนเกินไปช่วยให้ผู้เรียนสนใจบทอ่านมากขึ้น

3.เสียงประกอบบทเรียนยังไม่สมบูรณ์เนื่องมาจากอุปกรณ์หูฟังไม่พร้อมใช้งานและอาจชำรุด จึงทำให้มีผลต่อการเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน การมีอุปกรณ์ที่พร้อมและสะดวกใช้งานจะช่วยส่งเสริมด้านการเรียนการสอนมากขึ้น

4. โปรแกรม GOM Player มีการเล่นคล้ายโปรแกรมวิดีโอทั่วไป มีลูกเล่นหลากหลาย แต่ไม่สามารถบันทึกคะแนนสอบของเด็กได้ ถ้ามีการใช้โปรแกรมอื่นที่บันทึกคะแนนได้จะช่วยประหยัดเวลาในการทดลองงานวิจัยได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการเรียนการสอน

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่านในแบบฝึกหัดหลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกหัดไปแล้ว นักเรียนสามารถกลับมาทำอีกรอบโดยสามารถเช็คคำตอบได้เลย และตัวเลือกแต่ละข้ออาจมีคำชม หรือคำแนะนำเมื่อนักเรียนเลือกคำตอบ เพื่อเป็นการกระตุ้นและสร้างความสนุกสนาน เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายในการอ่าน

2. แบบฝึกหัดในแต่ละแบบที่อยู่ในบทเรียนอาจใส่ลูกเล่นต่างๆ หรือมีสีสัน และรูปแบบตัวอักษรที่ดูน่าสนใจและน่าติดตาม ช่วยให้ผู้เรียนสนใจและใฝ่เรียนใฝ่รู้มากขึ้น

3. เนื้อหาบทอ่านถ้ามีการอัดเสียงอ่านโดยเจ้าของภาษา นักเรียนจะประหยัดเวลาในการอ่าน และเป็นการเสริมสร้างทักษะการฟังเพิ่มเข้าไปด้วย จะช่วยให้บทเรียนน่าสนใจมากขึ้น

4. หลังบทเรียนอาจมีลิงค์เว็บไซด์ หรือ ข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อเป็นทางเลือกให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้นอกห้องเรียนได้ด้วยตนเอง ช่วยให้เกิดทักษะเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเปรียบเทียบการสอนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่านโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งกับกลวิธีการสอนแบบอื่นๆ ในชั้นเรียน เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของบทเรียน และดูว่าผลการเรียนด้วยวิธีทั้ง 2 แตกต่างกันหรือไม่

2. ควรทำวิจัยการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้โปรแกรมอื่นๆ เช่น Authorware หรือ Hot Potatoes ร่วมกับโปรแกรม GOM Player เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

3. ควรมีการบันทึกเสียงบทอ่านด้วยเจ้าของภาษา เพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังควบคู่กับบทอ่านในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

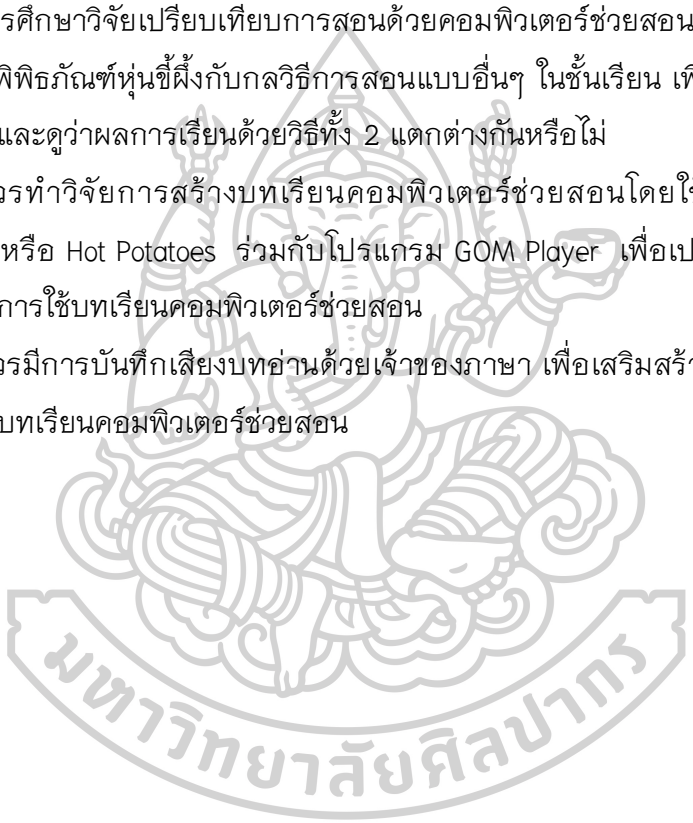

รายการอ้างอิง

Adams, M., & Bruce, B. (1982). "Background knowledge and reading comprehension. In J.A. Langer & M.T. Smith-Burke (Eds.)."

AlKahtani, S. A., K. (1999). "MacReader and Storyboard Programs in ESL Reading Classrooms. CALL-EJ Online, 3(2).".

Anderson, a. P. (1984). "A schema-theoretic view of basic processes in reading comprehension. In P. D. Pearson (Ed.), Handbook of reading research (pp. 255-291). New York: Longman.".

Bygate, M. (1991). "Speaking. Oxford: Oxford University Press.".

Byrne, e. a. (1986). "A Comprehensive French Grammar. Oxford: Blackwell."

Davies JF, e. a. (1990). "Crystal structures of recombinant human dihydrofolate reductase complexed with folate and 5-deazafolate. Biochemistry 29(40):9467-79.".

Ehsani, F., & Knodt, E. (1998). "Speech technology in computer-aided language learning: Strengths and limitations of a new CALL paradigm. Language Learning & Technology, 2 (1), 45-60.".

Finocchiaro, M., and Sako Sydney (1983). "Foreign Language Testing : A Practical Approach. New York: Regents, ."

Florez, M. C., .((1999). ""Improving Adult English Language Learners' Speaking Skills." ERIC

Digest. National Clearinghouse for ESL Literacy Education Washington DC.".

Graves, M. F., Juel, C., & Graves, B. B. (1998). "Teaching in the 21st century. Needham, MA: Allyn & Bacon.".

Hadley (2001). "TEACHING LANGUAGE IN CONTEXT, THIRD EDITION.Boston. Heinle&Heinle.".

Harmer, J. (1992). ""The Practice of English language teaching / Jeremy Harmer" .".

Higgins VJ, e. a. (2003). "Application of genome-wide expression analysis to identify molecular markers useful in monitoring industrial fermentations. Appl Environ Microbiol 69(12):7535-40.".

Irwin. (1991). "Teaching Reading Comprehension Processes, 3rd Edition, University of Connecticut.".

Livingstone, R. M. (1985). "Alternative feeds are good for sows. In: Hardcastle, J. (ed.), Science, Pigs and Profits, Agricultural and Food Research Council, London: 8-9.".

Oller, J. W. (1979). "English testing at school. London : Longman Group Lte.".

Pearson, P. D. e. a. (1992). "Developing Expertise in Reading Comprehension. New York: International Reading Association.".

Piaget, J. (1970). "Piaget's Theory (G. Gellerier & J. Langer, Trans.). In: P.H. Mussen (Ed.), Carmichael's Manual of Child Psychology (3rd Edition, Vol. 1). New York: Wiley.".

Rumelhart, D. (1985). "Theoretical Models and Processes of reading II. Newark, DE: International Reading Association.".

Rumelhart, D. E. (1980). "Schemata: the building blocks of cognition. In: R.J. Spiro etal. (eds) Theoretical Issues in Reading Comprehension, Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum.".

Silberstein, S. (1994). "Techniques and Resources in Teaching Reading ; pref. de Russell N. Campbell, William E. Rutherford.".

Steffensen, M. S. (1988). "The dialogue journal : A method of improving cross cultural reading comprehension. Reading in a Foreign Language, 5(1), 193–203.".

Swan, M. (1990). "Inside Meaning Proficiency Reading Comprehension. Cambridge: Cambridge University Press,.".

กระทรวงศึกษาธิการ., ก. (2551). "หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์วัฒนาพานิชจำกัด.".

ขาวสะอาด., ธ. (2549). ""การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหินช้าง อำเภอเมือง จังหวัดระนอง." วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอนบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.".

แขมมณี., ท. (2519). "การใช้บทบาทสมมติในการเรียนการสอน. ครุศาสตร์ กรกฎาคม – สิงหาคม.".

จัติวัตร์., ว. (2528). "การสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร.มิตรครู 27,15 (สิงหาคม) : 43–45.".

เซ็นเชาวนิช., ส. (2540). " เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (พิมพ์ครั้งที่ 9).กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.".

เนื่องฤทธิ์., บ. (2547). ""การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับท้องถิ่นของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1" วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยามหาสารคาม.".

ปิณฑวณิช., ว. (2543). "อนาคตของ "หลักสูตรท้องถิ่น" จะไปทางไหน ?.สานปฏิรูป 3.(27), 16-23.".

มลิทอง., ก. (2543). "เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร :จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.".

มาลัยวงศ์., ค. (2528). "การสำรวจการใช้ ICT ระดับโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วประเทศ. กรุงเทพฯ.".

รัตนวิชช์., เ. (2531). "เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประยูรวงศ์.".

ลิขิตพงษ์สิทธิ์., เ. (2549). "). "การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี เพื่อพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธรมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศรีสวัสดิ์พิทยาคม อำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี." วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอนบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.".

วิริยจิตตรา., อ. (2532). "การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.".

ศรีอัครราช., ว. (2539). ").”การวิเคราะห์ลักษณะของโปรแกรมช่วยสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.".

ศิริรัตน์., อ. (2549). "). “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นเมืองกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3”. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร.".

สภานนท์., ธ. (2548). ""การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องการอ่านภาษาอังกฤษ” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.".

สุกมลสันต์., ส. (2541). ""การสร้างและพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบสื่อหลากหลายเพื่อสอนภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1.” สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .กรุงเทพฯ.".

โสมประยูร, ว. (2534). "การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ."

อ่องลำยอง., ฉ. (2535). ""การพัฒนาบทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้คอมพิวเตอร์.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.".

อังวัฒนกุล., ส. (2535). "การวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.".

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามในหัวข้อพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งที่นักเรียนสนใจมากที่สุด

แบบสอบถามในหัวข้อพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งที่นักเรียนสนใจมากที่สุด

<u>คำชี้แจง</u> เลือกเนื้อเรื่องที่ท่านสนใจมากที่สุด โดยใส่หมายเลขเรียงลำดับ 1–10

หัวข้อ/เนื้อเรื่อง	ลำดับที่
1.ชุดพระบรมรูปอดีตพระมหากษัตริย์ราชวงศ์จักรี รัชกาลที่ 1 – รัชกาลที่ 8	6
2.ชุดพระบรมรูปสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี	7
3.ชุดพระอริยสงฆ์ – พระครูภาวนารังษี– พระธรรมญาณมุนี– พระโพธิญาณเถร – ครูบาชัยวงศาพัฒนา– หลวงจีนคณาณัติจีนพรต – พระมงคลเทพมุนี– พระราชสังวราภิมณฑ์– พระสุพรหมยานเถร – พระนิโรธรังสีคัมภีรปัญญาจารย์– หลวงพ่อเกษม เขมโก – สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรสี)– พระครูวิมลคุณากร –พระราชมุนีสามีรามคุณูปมาจารย์– พระอาจารย์มั่น ภูริทตโต – ครูบาศรีวิชัย	5
4.ชุดสมเด็จพระปิยมหาราชกับการเลิกทาส – โรงบ่อนเบี้ย– ทาสในประเทศไทย– ชีวิตใหม่	3
5.ชุดการละเล่นของไทย – รีรีข้าวสาร– แมงมุม– จ้ำจี้– ขี่ช้างชนกัน– หัวล้านชนกัน	1
6.ชุดพระอภัยมณีของสุนทรภู่ – สุนทรภู่– พระอภัยมณี– นางเงือก– ละเวง– ผีเสื้อสมุทร– ซิเปลือย	4
7.ชุด 3 บุคคลสำคัญของโลก – มหาตมา คานธี– อับราฮัม ลินคอล์น– เซอร์ วินสตัน เชอร์ชิล	2
8.ชุด 3 ครูเพลงไทย –ครูเอื้อ สุนทรสนาน –ครูไพบูลย์ บุตรขัน	8
9.ชุดหมากรุกไทย	9
10.ชุดครอบครัวไทย	10

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามความยากง่ายของเนื้อหาทางภาษา

แบบสอบถามความยากง่ายของเนื้อหาทางภาษา

<u>คำชี้แจง</u> กรุณาทำเครื่องหมาย √ ลงในช่องที่เลือก

–1 หมายถึง ความยากง่ายทางภาษาไม่เหมาะสมกับนักเรียน

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าความยากง่ายทางภาษาเหมาะสมกับนักเรียนหรือไม่

+1 หมายถึง ความยากง่ายทางภาษาเหมาะสมกับนักเรียน

บทที่	หัวข้อ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	–1	
1.	General Information about the Thai Human Imagery Museum				
2.	Thai Games				
3.	Important People				
4.	Thai Lifestyle				
5.	Thai Music				
6.	Thai Food				
7.	Thai Dynasty				
8.	Thai Proverbs				

ตารางที่ 6 ค่าดัชนีความสอดคล้องของความยากง่ายของเนื้อหาทางภาษา

บทที่	หัวข้อ	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม	IOC
		1	2	3		
1.	General Information about the Thai Human Imagery Museum	1	1	1	3	1
2.	Thai Games	1	1	1	3	1
3.	Important People	0	1	1	2	0.67
4.	Thai Lifestyle	1	1	1	3	1
5.	Thai Music	1	1	1	3	1
6.	Thai Food	1	1	1	3	1
7.	Thai Dynasty	1	0	1	2	0.67
8.	Thai Proverbs	1	1	1	3	1
รวม		7	7	8	22	0.92

หมายเหตุ นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC คือ ดัชนีความสอดคล้อง

R คือ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามความสอดคล้องของโครงสร้างเนื้อหาและแบบฝึกหัดของบทอ่าน

แบบสอบถามความสอดคล้องของโครงสร้างเนื้อหาและแบบฝึกหัดของบทอ่าน

<u>คำชี้แจง</u> กรุณาทำเครื่องหมาย √ ลงในช่องที่เลือก

–1 หมายถึง ความยากง่ายทางภาษาไม่เหมาะสมกับนักเรียน

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าความยากง่ายทางภาษาเหมาะสมกับนักเรียนหรือไม่

+1 หมายถึง ความยากง่ายทางภาษาเหมาะสมกับนักเรียน

บทที่	หัวข้อ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.	General Information about the Thai Human Imagery Museum				
2.	Thai Games				
3.	Important People				
4.	Thai Lifestyle				
5.	Thai Music				
6.	Thai Food				
7.	Thai Dynasty				
8.	Thai Proverbs				

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ตารางที่ 7 ค่าดัชนีความสอดคล้องของโครงสร้างเนื้อหาและแบบฝึกหัดของบทอ่าน

บทที่	หัวข้อ	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม	IOC
		1	2	3		
1.	General Information about the Thai Human Imagery Museum	1	1	1	3	1
2.	Thai Games	1	1	1	3	1
3.	Important People	1	1	1	3	1
4.	Thai Lifestyle	1	1	1	3	1
5.	Thai Music	1	1	1	3	1
6.	Thai Food	1	1	1	3	1
7.	Thai Dynasty	1	1	1	3	1
8.	Thai Proverbs	1	1	1	3	1

หมายเหตุ นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC คือ ดัชนีความสอดคล้อง

R คือ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

Table of Content Specification of EFL CALL Lessons Based on Selected Contents in Wax Museum to Enhance English Reading and Speaking Ability for Matthayomsuksa three Students of Watnangsao School, SamutSakhon

Unit	Learning Objectives	Topic	Language Content	Activity	Evaluation
2.	- To be able to identify the main idea and detail -To be able to give instruction about Thai Games	Thai Games	**Vocabulary** - Words about Thai Games **Structure** -Giving Instruction First, second, then, after, next, finally	**Getting Started** 1.discuss and list Thai Games **Pre-reading** 2.study vocabulary based on the text **While-reading** 3.get the main ideas. 4. answer the questions 5. study language focus **Post-reading** 6.role play the text	-M/C 10 items -Matching 5 items

ภาคผนวก ง

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)ของแบบฝึกทักษะทางการอ่าน

ตารางที่ 8 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			รวม	ค่า IOC
	1	2	3		
1	1	1	1	3	1
2	1	1	1	3	1
3	1	1	1	3	1
4	1	1	1	3	1
5	1	1	1	3	1
6	1	1	1	3	1
7	1	1	1	3	1
8	1	1	1	3	1
9	1	1	1	3	1
10	1	1	1	3	1
11	1	1	1	3	1
12	1	1	1	3	1
13	1	1	1	3	1
14	1	1	1	3	1
15	1	1	1	3	1
16	1	1	1	3	1
17	1	1	1	3	1
18	1	1	1	3	1
19	1	1	1	3	1
20	1	1	1	3	1
21	1	1	1	3	1
22	1	1	1	3	1
23	1	1	1	3	1
24	1	1	1	3	1
25	1	1	1	3	1
26	1	1	1	3	1
27	1	1	1	3	1
28	1	1	1	3	1
29	1	1	1	3	1
30	1	1	1	3	1

ตารางที่ 8 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			รวม	ค่า IOC
	1	2	3		
31	1	1	1	3	1
32	1	1	1	3	1
33	1	1	1	3	1
34	1	1	1	3	1
35	1	1	1	3	1
36	1	1	1	3	1
37	1	1	1	3	1
38	1	1	1	3	1
39	1	1	1	3	1
40	1	1	1	3	1
41	1	1	1	3	1
42	1	1	1	3	1
43	1	1	1	3	1
44	1	1	1	3	1
45	1	1	1	3	1
46	1	1	1	3	1
47	1	1	1	3	1
48	1	1	1	3	1
49	1	1	1	3	1
50	1	1	1	3	1
51	1	1	1	3	1
52	1	1	1	3	1
53	1	1	1	3	1
54	1	1	1	3	1
55	1	1	1	3	1
56	1	1	1	3	1
57	1	1	1	3	1
58	1	1	1	3	1
59	1	1	1	3	1
60	1	1	1	3	1

ภาคผนวก จ

ค่าแสดงค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบทางการอ่าน

ตารางที่ 9 ตารางแสดงค่าความยากง่ายของและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบทางการอ่าน

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	การนำไปใช้	ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก(r)	การนำไปใช้
1	0.44	0.25	ใช้ได้	31	0.48	0.56	ใช้ได้
2	0.52	0.32	ใช้ได้	32	0.56	0.64	ใช้ได้
3	0.56	0.42	ใช้ได้	33	0.21	0.11	ใช้ไม่ได้
4	0.45	0.53	ใช้ได้	34	0.92	0.13	ใช้ไม่ได้
5	0.65	0.54	ใช้ได้	35	0.58	0.65	ใช้ได้
6	0.80	0.76	ใช้ได้	36	0.70	0.35	ใช้ได้
7	0.76	0.65	ใช้ได้	37	0.35	0.18	ใช้ไม่ได้
8	0.51	0.45	ใช้ได้	38	0.38	0.12	ใช้ไม่ได้
9	0.21	0.14	ใช้ไม่ได้	39	0.29	0.16	ใช้ไม่ได้
10	0.30	0.17	ใช้ไม่ได้	40	0.15	0.17	ใช้ไม่ได้
11	0.32	0.15	ใช้ไม่ได้	41	0.77	0.27	ใช้ได้
12	0.67	0.76	ใช้ได้	42	0.18	0.11	ใช้ไม่ได้
13	0.78	0.80	ใช้ได้	43	0.58	0.46	ใช้ได้
14	0.28	0.19	ใช้ไม่ได้	44	0.65	0.61	ใช้ได้
15	0.88	0.45	ใช้ได้	45	0.49	0.51	ใช้ได้
16	0.49	0.39	ใช้ได้	46	0.43	0.55	ใช้ได้
17	0.62	0.52	ใช้ได้	47	0.68	0.43	ใช้ได้
18	0.76	0.65	ใช้ได้	48	0.23	0.18	ใช้ไม่ได้
19	0.83	0.71	ใช้ได้	49	0.34	0.12	ใช้ไม่ได้
20	0.21	0.16	ใช้ไม่ได้	50	0.65	0.76	ใช้ได้
21	0.72	0.34	ใช้ได้	51	0.76	0.68	ใช้ได้
22	0.54	0.27	ใช้ได้	52	0.81	0.71	ใช้ได้
23	0.49	0.39	ใช้ได้	53	0.76	0.45	ใช้ได้
24	0.58	0.45	ใช้ได้	54	0.32	0.11	ใช้ไม่ได้
25	0.71	0.64	ใช้ได้	55	0.52	0.69	ใช้ได้
26	0.83	0.79	ใช้ได้	56	0.43	0.42	ใช้ได้
27	0.22	0.17	ใช้ไม่ได้	57	0.78	0.43	ใช้ได้
28	0.32	0.12	ใช้ไม่ได้	58	0.76	0.56	ใช้ได้
29	0.25	0.15	ใช้ไม่ได้	59	0.21	0.19	ใช้ไม่ได้
30	0.77	0.50	ใช้ได้	60	0.12	0.14	ใช้ไม่ได้

ภาคผนวก ฉ

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบทางการพูด

ตารางที่ 10 **ค่าดัชนีความสอดคล้อง** (IOC) **ของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน**

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			รวม	ค่า IOC
	1	2	3		
1	1	1	1	3	1
2	1	1	1	3	1
3	1	1	1	3	1
4	1	1	1	3	1
5	1	1	1	3	1
6	1	1	1	3	1
7	1	1	1	3	1
8	1	1	1	3	1
9	1	1	1	3	1
10	1	1	1	3	1
11	1	1	1	3	1
12	1	1	1	3	1
13	1	1	1	3	1
14	1	1	1	3	1
15	1	1	1	3	1
16	1	1	1	3	1
17	1	1	1	3	1
18	1	1	1	3	1
19	1	1	1	3	1
20	1	1	1	3	1
21	1	1	1	3	1
22	1	1	1	3	1
23	1	1	1	3	1
24	1	1	1	3	1
25	1	1	1	3	1
26	1	1	1	3	1
27	1	1	1	3	1
28	1	1	1	3	1
29	1	1	1	3	1
30	1	1	1	3	1

ตารางที่ 10 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่			รวม	ค่า IOC
	1	2	3		
31	1	1	1	3	1
32	1	1	1	3	1
33	1	1	1	3	1
34	1	1	1	3	1
35	1	1	1	3	1
36	1	1	1	3	1
37	1	1	1	3	1
38	1	1	1	3	1
39	1	1	1	3	1
40	1	1	1	3	1

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคผนวก ช

ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูด

ตารางที่ 11 ตารางแสดงค่าความยากง่ายของและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูด

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	การนำไปใช้	ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก(r)	การนำไปใช้
1	0.22	0.85	ใช้ไม่ได้	21	0.48	0.56	ใช้ได้
2	0.52	0.32	ใช้ได้	22	0.56	0.64	ใช้ได้
3	0.56	0.42	ใช้ได้	23	0.21	0.11	ใช้ไม่ได้
4	0.35	0.13	ใช้ไม่ได้	24	0.22	0.13	ใช้ไม่ได้
5	0.25	0.14	ใช้ไม่ได้	25	0.58	0.65	ใช้ได้
6	0.80	0.76	ใช้ได้	26	0.70	0.35	ใช้ได้
7	0.76	0.65	ใช้ได้	27	0.35	0.18	ใช้ไม่ได้
8	0.51	0.45	ใช้ได้	28	0.38	0.12	ใช้ไม่ได้
9	0.21	0.14	ใช้ไม่ได้	29	0.29	0.16	ใช้ไม่ได้
10	0.30	0.17	ใช้ไม่ได้	30	0.15	0.17	ใช้ไม่ได้
11	0.32	0.15	ใช้ไม่ได้	31	0.77	0.27	ใช้ได้
12	0.67	0.76	ใช้ได้	32	0.18	0.11	ใช้ไม่ได้
13	0.78	0.80	ใช้ได้	33	0.58	0.46	ใช้ได้
14	0.28	0.19	ใช้ไม่ได้	34	0.65	0.61	ใช้ได้
15	0.88	0.45	ใช้ได้	35	0.29	0.11	ใช้ไม่ได้
16	0.49	0.39	ใช้ได้	36	0.43	0.55	ใช้ได้
17	0.62	0.52	ใช้ได้	37	0.68	0.43	ใช้ได้
18	0.76	0.65	ใช้ได้	38	0.23	0.18	ใช้ไม่ได้
19	0.23	0.71	ใช้ไม่ได้	39	0.34	0.12	ใช้ไม่ได้
20	0.21	0.16	ใช้ไม่ได้	40	0.35	0.16	ใช้ไม่ได้

ภาคผนวก ซ

ตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ

ตารางที่ 12 ตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ (Table of Test Specification)

Objective	Mode	Type of Text	Test Technique	Test Item Type	No. of Item	Weight (%)	Scoring	Time (Minute)
1.To be able to identify the main idea and detail	R	Passage	K/Tr	M/C	5	5	0 - 1	60
2. To be able to identify the meaning of words.	R	Passage	K/C	M/C	5	5		
3.To be able to identify detail and facts	R	Passage	K/Tr	M/C	5	5		
4.To be able to identify the main idea and detail	R	Passage	K/C	M/C	5	5		
5.To be able to identify the main idea and give information	R	Passage	K/Tr	M/C	5	5		
6.To be able to identify facts and sequence the events	R	Passage	K/Tr	M/C	5	5		
7.To be able to identify facts and sequence the events	R	Passage	K/Tr	M/C	5	5		
8.To be able to identify the process and detail	R	Passage	K/C	M/C	5	5		

Note : R = Reading

Tr = Transfer

K = Knowledge

C = Communication

M/C = Mechanical

ภาคผนวก ฌ

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

Direction : Read the text and choose the best answer. (1–40)

The National Museum of Bangkok

The National Museum has a variety of different sections, each focusing on the history of specific topics (Thai musical instruments, masks, armaments, Thai clothing, etc.). The displays cover Thailand's 'prehistory', Lanna, Sukhothai, and Ayutthaya periods, and bring the visitor right up to the modern Thai kingdom. The National Museum is a place visitors can spend many hours just wandering through exhibitions and looking at displays.

Details: Admission Fee is 200 Baht. The museum opens Wednesday to Sunday 9.00 a.m. – 04.00 p.m. but is usually closed on public holidays. Photographs are not allowed. Organized tours are available.

Address: The National Museum Na Pha That Road, Bangkok 10200 Tel: +66 2224–1370

How to get there: The museum is on Na Pha That Road between Thammasat University and National Theatre in Sanamluang (Royal Field) area near the Grand Palace and Wat Phra Kaew. The most convenient way to go there is to use Taxi or Tuk Tuk.

1. In what part of Thailand is the National Museum located?

a.The north b. The center

c. The west d. The south

2. What can be seen when visitors visit the National Museum?

a. Military models b. Thai arts

c. Thai dresses d. Modern musical instrument

3. How much do you have to pay if you and two friends would like to visit this museum?

a. two hundred baht b. three hundred baht

c. five hundred baht d. six hundred baht

4. Which of the following is correct?

a. The museum is open only on weekends.

b. The museum is available until midnight.

c. You can't take photos inside the museum.

d. The National Museum is closed on weekends.

5. How can you contact the National Museum?

a. by sending an e-mail b. by calling the given number

c. by searching for the website d. by talking to the officers

Thai traditional games

There are more than 1,200 types of Thai traditional games. These games originated in the era of the Sukhothai Kingdom (1238-1438). Hundreds of years later, during the reign of King Rama VI, the games grew popular again among Thai children.

The original purpose of Thai traditional games was to form good relationships between adults and young people. They were also used as entertainment, relaxation, and exercise. Thai traditional games are played with songs and rules to make them more entertaining. They are designed to be played in groups. Most traditional Thai games used raw natural materials. For example, sand, mud balls, and the stems of the banana trees were common components of games. This use of raw, widely available materials makes Thai traditional games easy to play.

The most famous and well-known Thai traditional games are Mon Son Pa (A Mon / A Khmer hid the cloth), REE-REE KHAO SARN (To be trapped between arches) , Khee-ma-kan-kuay (Banana Rib Hobby Horse Riding) and Takro Lot Huang (Kicking a Rattan Ball).

6. Which word is closest in meaning to "traditional" in paragraph 1?

a. ancient b. modern

c. civilized d. up to date

7. Which is not the objective of Thai traditional games?

a. for fun b. for strength

c. for relaxation d. for competition

8. Most material for Thai traditional games were .....

a. from the adults b. easy to find from nature

c. made by the factory d. from the other countries

9. Thai Traditional games were usually played .....

a. individually b. in pairs

c. in groups d. in lines

10. Which game can a child play individually ?

a.Mon Son Pa b.REE-REE KHAO SARN

c.Khee-ma-kan-kuay d.Takro Lot Huang

Phrabat Somdet Phra Phuttha Yotfa Chula Lok Maha Rach (King Rama I)

(A.D. 1782-1809, B.E. 2325-2352)

Phrabat Somdet Phra Phuttha Yotfa Chula Lok Maha Rach or King Rama I the Great was crowned on the 6th April 1782 at the age of 45 .

King Rama I decided to move the capital from the western bank to the eastern bank of the Chao Phraya River or from Thon Buri to Bangkok. The reason for establishing the new capital in Bangkok was that was a better location for protection from an invasion of enemies since it was surrounded by the Chao Phraya River on three sides, had bigger areas for military gatherings and more space for dwellings. In the new capital, canals around the city were dug starting with the expansion of Bang Lamphu and Ong Ang canals in the East which linked a river in the North to a river in the South near Wat Sam Pluem. At present, they are called Rorp Krung Canal. In addition, two Khlong Lot Canals were dug to join Khu Mueang Canal by the Thon Buri side and Rorp Krung Canal in Bangkok for transportation, military affairs and water supply in the city. At the same time, people could use Rorp Krung Canal for sailing, like Maha Nark Canal which can be found on the outskirts of Ayutthaya. King Rama I's wish was to construct the new capital to resemble Ayutthaya because he wanted to preserve fine arts, culture, and the ways of life and philosophy of the people from previous generations. He built the Grand Palace, close to the river in the West with the Emerald Buddha Temple in the city walls in the East like the Ancient Palace in Ayutthaya.

11.How long did King Rama I ascend to his throne?

a. 25 years b. 27 years

c.45 years d. 82 years

12. Which was the original capital before King Rama I moved it to Bangkok?

a. Ayuthaya b. Chiang Mai

c. Thon Buri d. NakhonPathom

13. Which of the following is NOT true?

a. King Rama I was crowned at the age of 45.

b. Bangkok was located by Chao Phraya River.

c. Canals were dug for trading with foreign countries.

d. King Rama I was the 1st King of Chakri dynasty.

14. What does “it” in (line 5) refer to?

a. Bang Lamphu b. Thon Buri

c. Chao Phraya River d. the capital

15. What was the main reason why King Rama I moved the capital from Thon Buri to Bangkok?

a. to avoid floods b. to be safe from the enemy

c. to carry products by ship d. to contact with China

Thai Lifestyle

Thailand is often called the "land of smiles", and rightly so because you will see more smiling people here than anywhere else in the world. Thai people are friendly and tolerant. The official language is Thai, but English is widely spoken in all major tourist locations. However, if you are travelling around Thailand, it is a good idea to buy a phrase book. The Wai is the traditional Thai greeting which is used instead of a handshake, but it can also be used as a means of saying sorry, thank you, or to pay respect. A Thai person will often Wai as he approaches a temple, Buddha image, or other item of religious significance. Try to avoid touching people on the head, and keep your feet on the ground where they belong. Stay calm, smile and enjoy the hospitality of your hosts. Some Chinese are living in Thailand in China town in Bangkok. Hence , there are various types of languages in Thailand.

16. According to the passage, which of the following would help you to understand Thai language?

a. Phrase book b. Asking Tuk Tuk

c. Look for a map d. Stay in Thailand for a long time

17. What does “it” in line 5 refer to?

a. Smile b. Wai

c. Handshake d. Thai person

18.Thai people "Wai" for many reasons except.....

a. saying thank you b. greeting

c. respecting the Buddha image d. being a good person

19. Why is Thailand often called "The land of smiles"?

a. Thai people have a beautiful smile.

b. Smile is a symbol around Thailand.

c. Thai people always smile to everyone.

d. The Thai women are smiling beautifully.

20. What is the main language used in Thailand?

a. Thai b. English

c. Chinese d. Japanese

Thai music

The music of Thailand reflects its geographic position at the intersection of China and India, and reflects trade routes that have historically included Persia, Africa, Greece and Rome. Thai musical instruments are varied and reflect ancient influence from far afield – including the "Klong Thap" and "Khim" (Persian origin), the "Jakhe" (Indian origin), the "Klong jin" (Chinese origin), and the "Klong Kaek" (Indonesian origin). Though Thailand was never colonized by colonial powers, pop music and other forms of modern Asian, European and American music have become extremely influential. The two most popular styles of traditional Thai music are Luk Thung and Mor Lam; the latter in particular has close affinities with the music of Laos.

Aside from the Thai, ethnic minorities such as the Lao, Lawa, Hmong, Akha, Khmer, Lisu, Karen and Lahu peoples have retained traditional musical forms.

21. What is mentioned in the first paragraph?

a. The traditional Thai music.

b. Thai music and western music

c. Types of music in Thailand

d. Relation between Thai music and other nation's.

22. What does “ancient” in line 3 mean?

a. old b. new

c. fun d. funny

23. Where did Jakhe originate?

a. Africa b. India

c. China d. Greece

24. “Thailand was never colonized by Western powers.” What is the closest meaning of the underlined word?

a. seized the power b. traded the products

c. killed by the western d. played by the musicians

25. What is the most famous traditional Thai music?

a. Rock b. Pop

c. Jazz d. Luk Thung

THAI FOOD

Thai cuisine is well known for its spiciness, with Som Tam (a spicy papaya salad) being a famous example. In fact, however, the secret to Thai food is a balance of five flavors: sour, sweet, salty, bitter, and spicy. Others are served with something to help deal with the overpowering spiciness. For example, Tom Yum Goong, which is sour and spicy, is often paired with an omelet or rice. This could be the reason rice is always part of a Thai meal. As well as many herbs and spices used in Thai food, fish sauce is often used in a way similar to salt, as it mellows the taste.

There is a great variety of Thai food for you to try, both main dishes and desserts. You can also try local foods, which are different in each part of the country. Northern Thai meals usually feature sticky rice, Nam Prik (spicy chili paste), fresh vegetable, and soup; northeastern Thai meals are famous for their spicy and sour dishes and include as an essential condiment Pla Ra (fermented fish sauce), while traditional southern foods are well-known for their herbs and spices.

https://www.tourismthailand.org/About-Thailand/Food-Drink

26. The word “well known” (paragraph 1) means.....

a. tradition b. amazing

c. popular d. excellent

27. Thai people normally eat .....with every meal.

a. rice b. bread

c. noodles d. spaghetti

28. Thai food is usually .....

a. sweet b. hot

c. tasteless d. salty

29. What does “it” in line 6 refer to ?

a. Som Tam b. Tom Yam Goong

c. Fish Sauce d. Nam Prik

30. Which is not mentioned in the 2nd paragraph?

a. local food at the north b. example menu of the north

c. some ingredients of food d. the prices of food at the north

Thai Dynasty

Monarchy of Thailand

Extracted From Wikipedia, the free encyclopedia

The monarchy of Thailand (whose monarch is referred to as the King of Thailand or historically as the King of Siam; refers to the constitutional monarchy and monarch of the Kingdom of Thailand (formerly Siam). The King of Thailand is the head of state and head of the ruling Royal House of Chakri.

Chakri Kings of Thailand

Rama I, the Great (1782–1809), Phutthayotfa Chulalok

Rama II (1809–1824), Phutthaloetla Naphalai

Rama III (1824–1851), Nangklao

Rama IV (1851–1868), Mongkut

Rama V, the Great (1868–1910), Chulalongkorn

Rama VI (1910–1925), Vajiravudh

Rama VII (1925–1935), Prajadhipok

Rama VIII (1935–1946), Ananda Mahidol

Rama IX, the Great (1946–2016), Bhumibol Adulyadej

Rama X (2016–present), Maha Vajiralongkorn

King Bhumibol was the world's longest reigning monarch at the time of his death. He died in Siriraj Hospital in Bangkok, Thailand on 13 October 2016 at the age of eighty-eight at 15:52 local time, announced by the royal palace later that day. Bhumibol was a painter, musician, photographer, author and translator. His book Phra Mahachanok is based on a traditional Jataka story of Buddhist scripture. The Story of Thong Daeng is the story of his dog Thong Daeng.

31. What does "Siam" in this passage refer to?

a. Kings b. Chakri Dynasty

c. Thailand d. Royal house

32. Which king of the Chakri dynasty had the shortest reign?

a.King Phutthaloetla Naphalai b.King Chulalongkorn

c.King Ananda Mahidol d.King Maha Vajiralongkorn

33. Which king of the Chakri dynasty reigned the longest?

a. King Phutthayotfa Chulalok b.King Chulalongkorn

c.King Ananda Mahidol d. King Bhumibol Adulyadej

34.How old was King Rama IX when he passed away?

a. 19 b. 46

c. 60 d. 88

35. What is NOT true according to the passge?

a. Kings of Thailand are the head of state.

b. King Maha Vajiralongkorn is the 10th king of Thailand.

c. Phra Mahachanok was composed by King Rama IX.

d. The story of Thong Daeng is a story of King Rama X's dog.

Thai Proverbs

Today you will learn some Thai Proverbs, translate them into English and compare them with English equivalents.

1. Thai : Little birds build nests according to their size.

   English : Cut your coat according to your cloth.

2. Thai : To dive for a needle in the ocean.

   English : To look for a needle in a haystack.

3. Thai : To get something, one must sacrifice something.

   English : You can't make an omelette without breaking eggs.

4. Thai : When the water rises, hurry to collect some.

   English : Make hay while the sun shines.

5. Thai: To play the fiddle to a water buffalo.

   English : To cast pearls before swine.

6. Thai : In a town where people wink, you must also wink.

   English : When in Rome, do as the Romans do

36. "You should follow the school's rules." Which proverb is suitable for this statement?

   a. Number 1 b. Number 3

   c. Number 5 d. Number 6

37."Little birds build nests according to their size." Who is related to this proverb?

   a. Bam bought an e-co car to save his money.

   b. Jane lived in an expensive house but she has a low salary.

   c. Mike bought an apartment which has 4 rooms to stay alone.

   d. David bought a modern van to drive to work himself.

38. Mark never listens to anyone's suggestions!

   a. To dive for a needle in the ocean

   b. To play the fiddle to a water buffalo.

   c. Little birds build nests according to their size.

   d. In a town where people wink, you must also wink.

39."When the water rises, hurry to collect some."

   What does "the water" in this proverb refer to?

   a. rivers b. oceans

c. food d. occasion

40. I have no idea about this. I don't know anything. How could I do that?

a. To dive for a needle in the ocean.

b. To get something, one must sacrifice something.

c. When the water rises, hurry to collect some.

d. In a town where people wink, you must also wink

Answer Key

1. B	2.C	3.A	4.C	5.B	6.A
7.D	8.C	9.C	10.C	11.B	12.C
13.C	14.D	15.B	16.A	17.B	18.D
19.C	20.A	21.A	22.A	23.B	24.A
25.D	26.C	27.A	28.B	29.C	30.D
31.C	32.C	33.D	34.D	35.D	36.D
37.A	38.B	39.D	40.B		

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคผนวก ญ

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

(Indirect Test)

Direction : Read the text and choose the best answer. (1-20)

Indirect-test

Thai Human Imagery Museum

1. If you are a tourist guide at a museum, what will you say to introduce yourself?

   a. This is the Thai Human Imagery Museum.

   b. May I introduce the Thai Human Imagery Museum to you.

   c. Let me introduce myself my name is.....

   d. Let's see the Thai Human Imagery Museum.

2. When you finish introducing yourself, what will you say next to tell about museum?

   a. We want you to see the first floor.

   b. This is a two storey building. We're going to see the first floor

   c. There are many things in this museum. Do you want to see?

   d. There is a lot of information in here. I would like to explain.

3. At the museum, after the tourists finish seeing the first floor, you are going to take them to the second floor. What would you say?

   a. We will go to two floor.

   b. Let's go to the next floor.

   c. See you the second floor.

   d. We are going to the second floor.

Thai Games

4. If you want to explain how to play Thai games, which sequence is correct?

   a. One,Two,Three.

   b. One,next,then.

   c. First, Second, Third.

   d. First, Next, Second, Finally.

5. If you need to teach your new friend how to play the Thai Game “Morn Sornpa”, what will you say first?

a. The Morn will walk around the circle.

b. The Morn will sing a song around the circle.

c. Choose one player to be the Morn who has to hold a piece of fabric.

d. If you are hit from the Morn, you will be the loser and start to be the Morn.

Important People

6. Which sentences is used in the introduction?

a. I'm glad to have this opportunity to.....

b. First, let me tell you about.....

c. For example, there are.....

d. In conclusion, I’d would like.....

7. If you mention an accomplishment of King Rama V, which sentence is suitable?

a. He was born on 20 September,1853.

b. He built the Grand Palace.

c. He composed Phra Mahachanok .

d. He was able to take care of Monarch’s Royal Guards and stopped slave trading.

Thai Lifestyles

8. After taking the tourists to see the museum, what would you say at the end of the tour?

a. Could you speak a little louder?

b. Do you want to take a rest?

c. What brings you here today?

d. Would you like to shop at the floating market?

9.If the tourists don’t know what Don Wai Floating Market is, how would you explain?

a. Don Wai Floating Market is a night market in Bangkok.

b. Don Wai Floating Market is popular to sell seafood.

c. Don Wai Floating Market is one of the floating market in Sampran district.

d. Don Wai is home stay for visitors to live in.

10. If you are at Don Wai Market and you want the tourists to taste the food, what would you say?

a. Would you like to try it on?

b. Would you like to taste it?

c. Do you want to buy?

d. Do you like to taste it?

Thai music

11. If you are at the Thai Music section and you need to tell about Khaen, what would you say?

a. Khaen is a mouth organ.

b. Khaen is a kind of music.

c. Khaen is a kind of sport.

d. Khaen is a local language of the Northeast

12. Once you have already taken the tourists around the museum, how do you say goodbye?

a. It's time to go home.

b. Thank you for your kindness.

c. Can I get you something to drink?

d. Thank you for your visiting here. It's time to say goodbye.

13. Which sentence can be used to ask the tourists about their knowledge about "Phin?"

a. Do you like Phin?

b. Do you prefer to learn about Phin or Khaen?

c. Do you know about Phin? I would like to tell the information.

d. Would you like to ask me about Phin?

Thai Food

14.If you want to describe how to make Tom Yum Kung, what would you say?

a. Tom Yum Kung is delicious.

b. Tom Yum Kung is very spicy and hot.

c. First, pour the water into a pot. Second, add the shrimp when the water is boiling.

d. First, you need to buy shrimp. Second prepare a pot and other ingredients.

15. If you want to explain how to cook Thai Food, what will you say first?

a. List the ingredients b. Speak about the taste

c. The materials d. The sequence

16. What question can you ask the tourists when they don't understand?

a. Could you say that again please?.

b. Can you repeat that?

c. If you have any questions while we're going along, please don't hesitate to ask.

d. If you want to know more information, please ask the receptionist.

17. If you don't know the answer to a tourist's question, what would you say?

a. Sorry. I don't know.

b. Sorry. I'm not sure of the information. I will tell you later.

c. Sorry. I don't know. Can you see in your brochure?

d. Sorry for the inconvenience.

18.If you want the tourists to look to the left or right, what would you say?

a. See on the right/left. b. Turn left/right.

c. On your right/left you will see... d. See you on the right/left.

19. If taking photos at the museum is prohibited, what would you say to the tourists?

a. Don't forget to buy a photo.

b.I'm very pleased to take a photo.

c. Please ask me if you have any question.

d. You are strictly forbidden from taking photographs inside the museum.

20. If you want the tourists to feel free in the Museum, what would you say?

a. It's time to take a rest.

b. You'll have about 30 minutes of free time to look around.

c. Please stay with your group at all times.

d. Please stay here if you are finished.

Answer Key

1.C	2.B	3.D	4.C	5.C	6.A	7.D	8.D	9.C	10.C
11.A	12.D	13.C	14.C	15.A	16.C	17.B	18.B	19.C	20.B

ภาคผนวก ฎ

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง)ที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย √ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุดเพียงช่องเดียว

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1.ด้านการออกแบบบทเรียน					
1.1 รูปแบบตัวอักษรและขนาดอ่านง่ายและชัดเจน					
1.2 ภาพประกอบเนื้อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อหา					
1.3 การควบคุมหน้าจอหรือการบอกตำแหน่งระหว่างใช้ (Navigation)มีความเหมาะสม					
1.4 เสียงประกอบบทเรียนมีความเหมาะสม					
1.5 มีความสะดวกในการเข้าใช้และออกจากบทเรียน					
2. ด้านเนื้อหา					
2.1 นำเสนอจุดประสงค์การเรียนรู้ได้ชัดเจน					
2.2 เนื้อเรื่องมีความน่าสนใจ					
2.3 เนื้อหามีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน					
2.4 การแนะนำคำศัพท์ที่ยากก่อนการอ่านช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น					
2.5 ความยากง่ายของเนื้อเรื่องมีความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน					
2.6 คำสั่งต่างๆมีความชัดเจน					
2.7 จำนวนแบบฝึกหัดมีความเหมาะสม					
2.8 มีระยะเวลาเพียงพอในการอ่านแต่ละเรื่อง					
2.9 แบบฝึกหัดมีความหลากหลาย					
3. ด้านความพึงพอใจของผู้เรียน					
3.1 บทเรียนมีความสนุกสนานและกระตุ้นความสามารถของผู้เรียน					
3.2 บทเรียนตอบสนองต่อความเร็วของผู้เรียน					
3.3 บทเรียนตอบสนองต่อระดับความสามารถในการเรียนของ					

ผู้เรียน					
3.4 นักเรียนสามารถเรียนรู้บทเรียนได้ด้วยตนเอง					
3.5 บทเรียนช่วยพัฒนาความรู้ด้านการอ่านเพื่อความบันเทิง					
3.6 นักเรียนเห็นประโยชน์ของบทเรียน					

ภาคผนวก ฏ

แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเที่ยงตรงของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

<u>คำชี้แจง</u> กรุณาทำเครื่องหมาย √ ลงในช่องที่เลือก

–1 หมายถึง ความยากง่ายทางภาษาไม่เหมาะสมกับนักเรียน

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าความยากง่ายทางภาษาเหมาะสมกับนักเรียนหรือไม่

+1 หมายถึง ความยากง่ายทางภาษาเหมาะสมกับนักเรียน

ข้อความ	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	–1	0	1	
1.ด้านการออกแบบบทเรียน				
1.1 รูปแบบตัวอักษรและขนาดอ่านง่ายและชัดเจน				
1.2 ภาพประกอบเนื้อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อหา				
1.3 การควบคุมหน้าจอหรือการบอกตำแหน่งระหว่างใช้ (Navigation)มีความเหมาะสม				
1.4 เสียงประกอบบทเรียนมีความเหมาะสม				
1.5 มีความสะดวกในการเข้าใช้และออกจากบทเรียน				
2. ด้านเนื้อหา				
2.1 นำเสนอจุดประสงค์การเรียนรู้ได้ชัดเจน				
2.2 เนื้อเรื่องมีความน่าสนใจ				
2.3 เนื้อหามีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน				
2.4 การแนะนำคำศัพท์ที่ยากก่อนการอ่านช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น				
2.5 ความยากง่ายของเนื้อเรื่องมีความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน				
2.6 คำสั่งต่างๆมีความชัดเจน				
2.7 จำนวนแบบฝึกหัดมีความเหมาะสม				
2.8 มีระยะเวลาเพียงพอในการอ่านแต่ละเรื่อง				
2.9 แบบฝึกหัดมีความหลากหลาย				
3. ด้านความพึงพอใจของผู้เรียน				

3.1 บทเรียนมีความสนุกสนานและกระตุ้นความสามารถของผู้เรียน				
3.2 บทเรียนตอบสนองต่อความเร็วของผู้เรียน				
3.3 บทเรียนตอบสนองต่อระดับความสามารถในการเรียนของผู้เรียน				
3.4 นักเรียนสามารถเรียนรู้บทเรียนได้ด้วยตนเอง				
3.5 บทเรียนช่วยพัฒนาความรู้ด้านการอ่านเพื่อความบันเทิง				
3.6 นักเรียนเห็นประโยชน์ของบทเรียน				

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคผนวก ฐ

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ตารางที่ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็น

ข้อความ	ความคิดเห็น			รวม	IOC
	-1	0	1		
1.ด้านการออกแบบบทเรียน					
1.1 รูปแบบตัวอักษรและขนาดอ่านง่ายและชัดเจน	1	1	1	3	1
1.2 ภาพประกอบเนื้อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อหา	1	1	1	3	1
1.3 การควบคุมหน้าจอหรือการบอกตำแหน่งระหว่างใช้ (Navigation)มีความเหมาะสม	1	1	1	3	1
1.4 เสียงประกอบบทเรียนมีความเหมาะสม	0	1	1	2	0.67
1.5 มีความสะดวกในการเข้าใช้และออกจากบทเรียน	1	1	1	3	1
2. ด้านเนื้อหา					
2.1 นำเสนอจุดประสงค์การเรียนรู้ได้ชัดเจน	1	1	1	3	1
2.2 เนื้อเรื่องมีความน่าสนใจ	1	1	1	3	1
2.3 เนื้อหามีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	1	1	1	3	1
2.4 การแนะนำคำศัพท์ที่ยากก่อนการอ่านช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น	1	1	1	3	1
2.5 ความยากง่ายของเนื้อเรื่องมีความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน	1	1	1	3	1
2.6 คำสั่งต่างๆมีความชัดเจน	0	1	1	2	0.67
2.7 จำนวนแบบฝึกหัดมีความเหมาะสม	1	1	1	3	1
2.8 มีระยะเวลาเพียงพอในการอ่านแต่ละเรื่อง	1	1	1	3	1
2.9 แบบฝึกหัดมีความหลากหลาย	1	1	1	3	1
3. ด้านความพึงพอใจของผู้เรียน					
3.1 บทเรียนมีความสนุกสนานและกระตุ้นความสามารถของผู้เรียน	1	1	1	3	1
3.2 บทเรียนตอบสนองต่อความเร็วของผู้เรียน	1	1	1	3	1
3.3 บทเรียนตอบสนองต่อระดับความสามารถในการเรียนของผู้เรียน	1	1	1	3	1
3.4 นักเรียนสามารถเรียนรู้บทเรียนได้ด้วยตนเอง	1	1	1	3	1
3.5 บทเรียนช่วยพัฒนาความรู้ด้านการอ่านเพื่อความบันเทิง	1	1	1	3	1
3.6 นักเรียนเห็นประโยชน์ของบทเรียน	1	1	1	3	1
รวม	18	20	20	58	0.97

ภาคผนวก ฑ

ตัวอย่างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

หน้าหลัก

หน้าเริ่มต้น

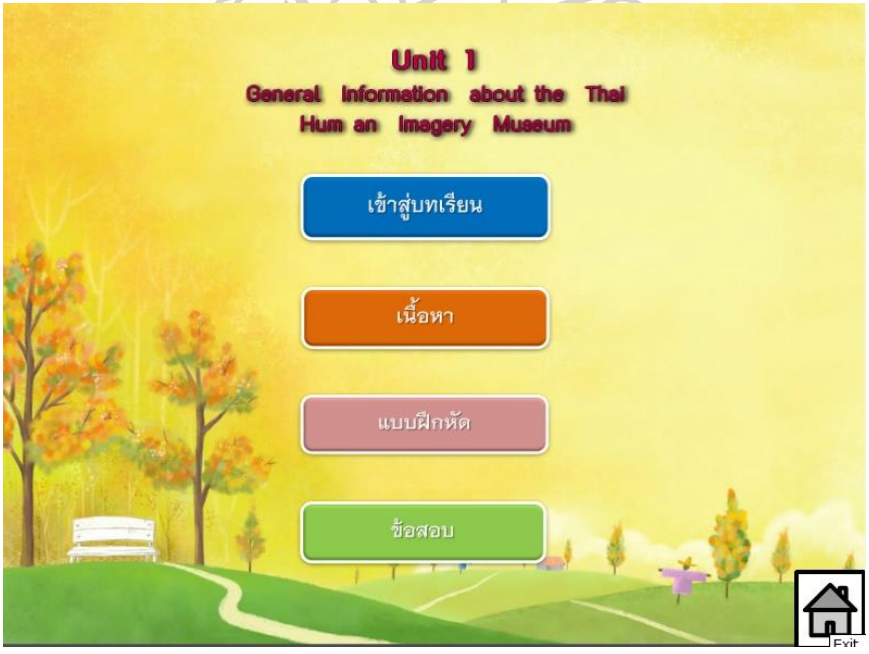

หน้าเนื้อหา

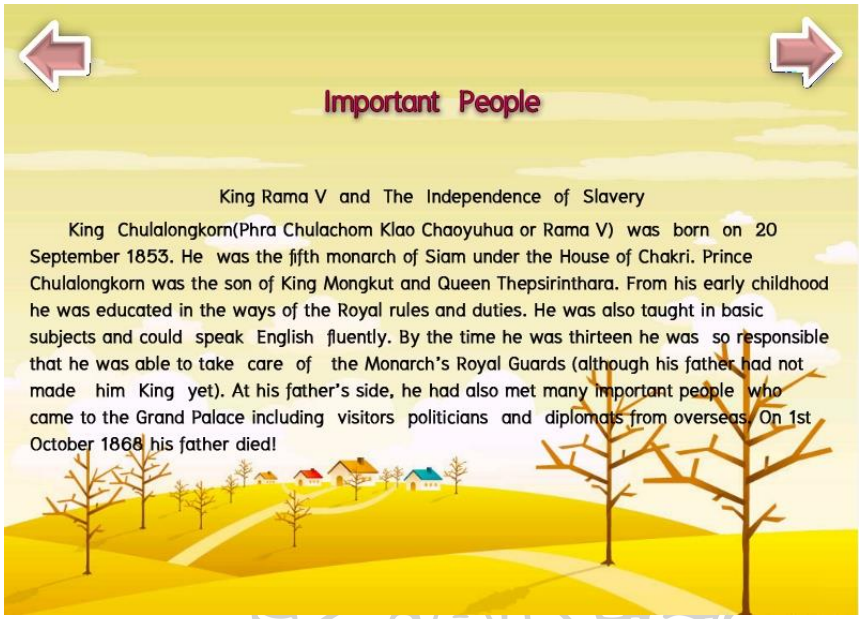

หน้าแบบฝึก

ภาคผนวก ฒ

สิ่งพิมพ์ออก (Printout) เปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนผลต่างเฉลี่ย ($\bar{D}$) และค่าทดสอบ t ของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

มหาวิทยาลัยศิลปากร

สิ่งพิมพ์ออก (Printout) เปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ย $\overline{X}$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนผลต่างเฉลี่ย ($\overline{D}$) และค่าทดสอบ t ของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	posttest	31.4333	30	3.14789	.57472
	pretest	19.1000	30	2.72093	.49677

Paired Samples Correlations

		N	Correlation	Sig.
Pair 1	posttest & pretest	30	.619	.000

Paired Samples Test

		Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
					Lower	Upper			
Pair 1	posttest - pretest	12.33333	2.59088	.47303	11.36588	13.30078	26.073	29	.000

มหาวิทยาลัยศิลปากร

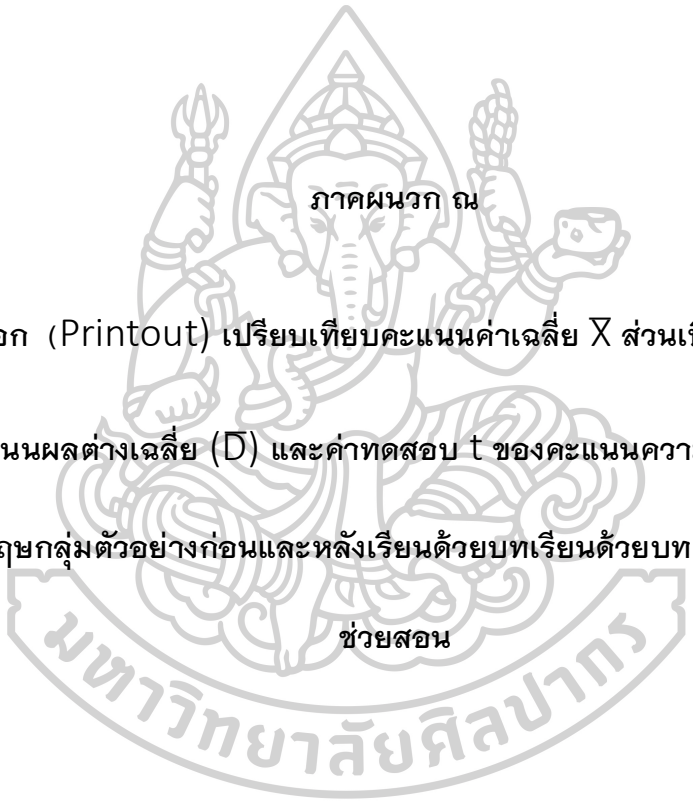

ภาคผนวก ณ

สิ่งพิมพ์ออก (Printout) เปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนผลต่างเฉลี่ย ($\bar{D}$) และค่าทดสอบ t ของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

สิ่งพิมพ์ออก (Printout) เปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ย $\overline{X}$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนผลต่างเฉลี่ย ($\overline{D}$) และค่าทดสอบ t ของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	posttest	15.3667	30	1.95613	.35714
	pretest	10.9333	30	1.81817	.33195

Paired Samples Correlations

		N	Correlation	Sig.
Pair 1	posttest & pretest	30	.773	.000

Paired Samples Test

		Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
					Lower	Upper			
Pair 1	posttest - pretest	4.43333	1.27802	.23333	3.95611	4.91055	19.000	29	.000

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคผนวก ด

คู่มือการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง

เมื่อนักเรียนเรียกใช้โปรแกรมสื่อการสอนขึ้นมาใช้งาน นักเรียนสามารถเลือกเนื้อหาบทอ่าน หรือกิจกรรมต่างๆ ได้จากหน้าจอหลัก ดังนี้

คู่มือการใช้งานบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง

กรอกชื่อก่อนเข้าสู่บทเรียน แล้วกดปุ่ม Enterจะเข้ามาสู่หน้าจอหลักของการทำงานเมื่อเข้ามาสู่หน้าจอหลักของการทำงานจะพบปุ่มเมนูดังต่อไปนี้

Unit 1 เมนูย่อยเข้าสู่บทเรียนที่ 1

Unit 2 เมนูย่อยเข้าสู่บทเรียนที่ 2

Unit 3 เมนูย่อยเข้าสู่บทเรียนที่ 3

Unit 4 เมนูย่อยเข้าสู่บทเรียนที่ 4

Unit 5 เมนูย่อยเข้าสู่บทเรียนที่ 5

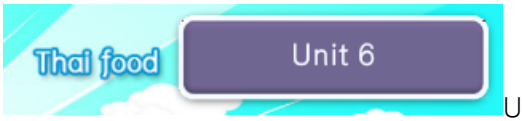

Unit 6 เมนูย่อยเข้าสู่บทเรียนที่ 6

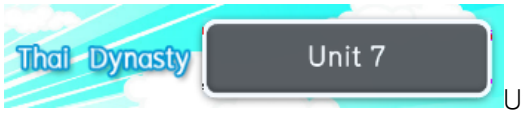

Unit 7 เมนูย่อยเข้าสู่บทเรียนที่ 7

Unit 8 เมนูย่อยเข้าสู่บทเรียนที่ 8

Unit 1

Unit 2

Unit 3

Unit 4

Unit 5

Unit 6

Unit 5 Unit 6

ปุ่มเมนูคำสั่งต่างๆภายในโปรแกรม

1. ปุ่มเมนูคำสั่งไปสู่หน้าต่อไป

2. ปุ่มเมนูคำสั่งไปหน้าก่อนหน้า

3. ปุ่มเมนูคำสั่งกลับสู่หน้าเมนูหลัก

สำหรับหน้าจอกิจกรรม เมื่อนักเรียนพบ Text [ ] ดังภาพให้นักเรียนพิมพ์ข้อความลงใน Text box ที่กำหนดให้ โดยไม่ต้องกดออกจากหน้าจอ

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคผนวก ต

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัยและขออนุญาตทดลองเครื่องมือในการวิจัย

ที่ ศธ 6806(ม)/๑๖๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

13 กุมภาพันธ์ 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์อังชรินทร์ ทองปาน

ด้วย นางสาวอุทัยวรรณ สมบูรณ์พูลเพิ่ม รหัสประจำตัว 56254327 นักศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการพูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) สมุทรสาคร "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806(นฐ)/961

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

13 กุมภาพันธ์ 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน Mr.Wayland Dinwiddie

ด้วย นางสาวอุทัยวรรณ สมบูรณ์พูลเพิ่ม รหัสประจำตัว 56254327 นักศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการพูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) สมุทรสาคร "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 (๑๕)/๑๑๐

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

13 กุมภาพันธ์ 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์สุนันทา สุภาพจริตกุล

ด้วย นางสาวอุทัยวรรณ สมบูรณ์พูลเพิ่ม รหัสประจำตัว 56254327 นักศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการพูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) สมุทรสาคร "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806(ม)/958

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

13 กุมภาพันธ์ 2561

เรื่อง ขอทดลองเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดนางสาว(ถาวรราษฎร์บำรุง)

ด้วย นางสาวอุทัยวรรณ สมบูรณ์พูลเพิ่ม รหัสประจำตัว 56254327 นักศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยใช้เนื้อหาที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการพูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) สมุทรสาคร " มีความประสงค์ จะขอทดลองเครื่องมือวิจัยกับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนของท่าน ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 2561 เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ–สกุล

วัน เดือน ปี เกิด

สถานที่เกิด กาญจนบุรี

วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี

ที่อยู่ปัจจุบัน 90/10 หมู่ที่ 1 ตำบล ยายชา อำเภอ สามพราน จังหวัดนครปฐม 73110